

DAMAGE BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200925

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿ ಕಥಾಮೃತಮ್

ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾವ್

ಮೈಸೂರು
ಕೌನ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರೆಸ್
೧೯೩೩

ಮೂಲಕವು ಪ್ರಕಟವಾದುದು

ಜಿ-ಗೋಡೆ ಸಗತ.

ಕ್ರಯ ೦-೪-೦

ಕವಿಯ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಾದ ಹಿತಚಿಂತಕರೊಬ್ಬರು
ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನೂ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿರುವರು.
ಇದರ ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ.
ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆ
ವುದೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸವಲ್ಲ; ಅದನ್ನೋದಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯ
ವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ; ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು; ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಓದುಗಾರರಿಗೆ 'ಅಂಗೈ
ನೆಲ್ಲಿ' ಯಾಗುವಂತೆ, ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ, ಅಂದವಾಗಿ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿ
ಆ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಒಗ್ಗರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು
ಮುನ್ನುಡಿಕಾರನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋ
ಜನವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಬರೆದವನ ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದುಗಾರರಿಗೆ
ನಂಬುಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಇಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯತೆ ನನ್ನಲ್ಲದೆಯೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವು
ನನಗೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಆಪ್ತರಾದ ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಓಡ್ಲಮನೆ
ಆತ್ಮಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ, ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ
ಬರೆಯಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆನು. ತಪ್ಪೊಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸಹೃದಯರು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

“ಕಾವೇರಿ ಕಥಾಮೃತಮ್” ಎಂಬ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಕಾವ್ಯವನ್ನು
ರಚಿಸಿದವರು ಕೊಡಗಿನ ಮ|| ರಾ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭ
ರಾಯರೆಂಬ ತರುಣ ಕವಿಗಳು. ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವು ಬೇರೆಯಾದರೂ
ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಭಕ್ತಿ, ಇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆಯೆಂದು
ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಇಂಥ ಕೆಲವು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು—ಬರೆ
ಯುತ್ತಿರುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ; ಇವರ ಒಂದೊ ಎರಡೊ ಕಾವ್ಯಗಳು ಪ್ರಕಟ
ವಾಗಿವೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ತರುಣರಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು
ಭಾಷಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದು ಆನಂದದ ಸಂಗತಿ.

ಪ್ರಕೃತ ಕಾವ್ಯವು ವಾರ್ಧಿಕೃಷ್ಣಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕ್ರಮವಾಗಿ ೧ ಬಿನ್ನಹ, ೨ ಗಂಗಾ ಕಾವೇರಿಯರ ಪ್ರಭಾವ, ೩ ಭೂ ಲೋಕಾಗಮನ, ೪ ಕಾವೇರಿಯ ವಿವಾಹ, ೫ ಕಾವೇರಿಯು ನದಿಯಾದುದು, ೬ ಕನಕಾನದಿಯ ವೃತ್ತಾಂತ, ೭ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆ, ೮ ಯಾತ್ರಾಫಲ, ೯ ಎಂಬ ಎಂಟು ಸಂಧಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಡಕವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಹರಿತವಿದೆ. ಬಹಳಕಾಲ ಆಲೋಚಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಬರೆದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕವಿಗಳಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಒಂದು ಗುಣವೆಂದೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದೊದಗುವ ಇತರ ಶಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಫಲಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯದ ಕತೆ ಪೌರಾಣಿಕವೆಂಬುದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೂತನತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ತೋರಬಹುದು. ಅದು ಹೇಗೂ ಇರಲಿ; ಪ್ರಕೃತ ಕಾವ್ಯವು ಪೂರ್ವಪದ್ಧತಿಯದೆ ಆದಕಾರಣ ಆ ವಿಮರ್ಶೆಯ ತೊಡಕಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದೇಕೆ? ಈ ಕಾವ್ಯದ ಆಯಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ, ಪುರಾಣಪ್ರಿಯತೆ, ಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಕಾರರ ಸದಾಶಯಗಳು ಹೊರಪಡುತ್ತವೆ. ಸದ್ಯಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಗಮಿಸಿ ಇಡೀ ದಕ್ಷಿಣದೇಶವನ್ನೇ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಲವ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿಯಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವು ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರಿಗೊದಗಿದುದು ಆನಂದದ ಸಂಗತಿ. ಇವರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಲಿ, ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಆಶ್ರಯವನ್ನೀಯಲಿ, ಎಂಬುದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಮಂಗಳೂರು, }
ತಾ|| ೩-೭-೧೯೩೨. }

ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ.

ಕಥಾಮುಖ.

ಸತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ಕಾವೇರಿಯರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶಂಸೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಕಾವೇರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ, ಗಂಗಾದೇವಿಗೂ ತಾಯಿಯಾದುದರಿಂದ ಅವಳೇ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಳೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ಭಾಗವತೋತ್ತಮನಾದ ಕವೇರಮುನಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಉಗ್ರತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಾನಸ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯನ್ನು (ಕಾವೇರಿಯನ್ನು) ಬೆರಸಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಪಡೆದನು. ಈ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಅಂಶಾವತಾರಿಯು.

ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು ಶಿವಾಂಶ ಸಂಭೂತನಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಾತಾಸಿತ್ಯಗಳನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ವರಿಸಿದಳು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರು ದೂರವಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು ಭೂಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ನದೀ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಬಹುದೆಂಬ ಪತಿಯ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ವಿವಾಹಾನಂತರ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲವಿದ್ದು ವಿಂಧ್ಯನ ಮದಹರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗಸ್ತ್ಯನು ಪುನಃ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ನಡುಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯಗರ್ವಖಂಡನಮಾಡಿದನು. ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತವಾದ ಅಕ್ಷಯ ಜಲ ಕಮಂಡಲುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಜಲರೂಪದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ಹಸ್ತ ಕೊಟ್ಟು ಕನಕೆಗೆ ಸ್ನಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿರಲು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು ಆ ಕಮಂಡಲುವಿನಿಂದ ಕಾವೇರೀನದಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಲೋಕಪಾವನೆಯೆನಿಸಿದಳು. ಮುಂದೆ ಅರ್ಧರೂಪದಿಂದ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಾಗಿಯೂ ಉಳಿದರ್ಧ ಅಂಶದಿಂದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ಅಗಸ್ತ್ಯನೊಡನಿದ್ದು ಜಗತ್ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಸುರನರೋರಗರೈಲ್ಲರೂ ಅವಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ಈಗಲೂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರುವರು.

ಶ್ರೀರಾಮಸಹಾಯಂ.

ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿ ಕಥಾಮೃತಮ್

ಬಿನ್ನಹ

ಶ್ರೀ ಜಾನಕೀರಮಣನಲೆದಾಡಿ ಕಾನನದಿ
ಭೋಜನವ ಮಾಡಿಸಿದ ರಕ್ತಸರ ರಕ್ತವಂ
ಈ ಜಗದ ಭೂತಗಣವಂ ಕರೆದು ಭಕ್ತರಂ ಸೇರಿದನು ಪದುಳದಿಂದ |
ರಾಜ ರಾಜರ ಗಂಡ ಶಬರಿಯೆಂಜಲನುಂಡ
ಮೂಜಗದ ದೇವತಾಂ ಕಪಿವೃಂದದೊಳ್ಳಲಿದ
ರಾಜೀವ ಲೋಚನಂ ಶ್ರೀರಾಮವಿಠಲಂ ಕುಡುಗೆಮಗೆ ಸಂಪದವನು ||

ಜಗವ ಗುಡಿಯಂ ಮಾಡಿ ಆಗಸವೆ ಆವರಣ
ನಗಗಳೆಲ್ಲವು ರತ್ನ ಕಂಭಗಳು-ತರುಣಯವು
ಸೊಗಮಿರ್ಕೆ ಪುಷ್ಪವೇ ಶೃಂಗಾರ, ಉತ್ತಮರಹೃದಯವೇ ಶಯನನೆನಿಸಿ |
ಮುಗಿಲದನಿ ತೊದಲುಲಿಯು, ಜಲಧಾರೆ ಮೆಜ್ಜನವು
ಖಗಮಿಗನೆ ಬಂಧುಗಳು ಜನರಾಡುತಿಹ ಮಾತು
ಮಿಗೆ ವೇದಘೋಷಗಳ್ ಭಕ್ತಿಫಲ ನೈವೇದ್ಯ ದೇವದೇವನಿಗೆ ಧೊರೆಗೆ ||

ನಮ್ಮ ದೇವನಿಗೊಂದು ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ಫಾಲದಲಿ
ಒಮ್ಮೆ ಬೇಡಲ್ಕವನ-ಬೇಡುತಿಹನವ ಭಿಕ್ಷೆ
ನೆಮ್ಮಿಹಂ ಮಾವನಂ ಸೇರಿಹಂ ಸತಿಗೇಹ ಬರಿಮ್ಮೆಯ ಬೂದಿಯಿಂದ |
ಕಮ್ಮಲರ ಮಾಡಿಹನು, ಚಳಿಯ ಬಿಟ್ಟದೊಳಿದ್ದು
ಹೆಮ್ಮೆಯಂ ತೊರೆದಿಹಂ ಎಷವಾನದಿಂ ನೊಂದು
ಉಮ್ಮಳಿಸು ತುರಗವಂ ಕೊರಳೊಳಗೆ ತೊಟ್ಟಿಹನು ಶರಣರಕ್ಷ ಕನಾದೊಡೇಂ!

ಅವಿಳ ದೇವತೆಗಳಿಂದಗ್ರವೂಜೆಯ ಪಡೆದ
 ಸಕಲಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದಂ
 ನಿವಿಳ ನಿಗಮಸ್ತುತ್ಯ ಗಜವದನ ಗಣರಾಯ ಬರ್ದಿಲರ ಮಂದಾರನು |
 ಭಕುತಿಯಿಂ ಭಾವಿಸುವ ಭಕ್ತರಂ ಪೊರೆಯುವಂ
 ಶಕುತಿಯಂ ಮುಕುತಿಯಂ ಕೊಡುವ ಬಿರುದಂ ಪಡೆದ
 ಸಕಲ ಭುವನವ ಪೊರೆವ ಇಲಿದೇರ ಭರದಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಂ ನಮಗೀಯಲಿ ||

ಸರುವ ಹೃದಯದೊಳಿದ್ದು ಅವಿವೇಕಮಂ ತೊಳೆದು
 ಕೊರೆದು ಹೃತ್ಯಮಲಮಂ ಮತಿಮಧುವನೊಸರುತ್ತ
 ನರವ್ಯಗಂಗಳ ಮನದಿ ನಲಿದಾಡುತ್ತೊಲಿದಿರುವಳೇ ಮಾತೆ ಮಾಯದಿಂದ |
 ಇರಲೆಮಗೆ ಬಡತನವು ಬರಲೆಮಗೆ ಕಷ್ಟಗಳು
 ಮರೆಯದಂತೀ ಮಾತೆ ರಸನೆಯೊಳಗೆಸೆಯುತಿರೆ
 ಸರಸತಿಯ ಬಲ್ಮೆಯಿಂ ನಿಜರೂಪನಾಮವೊಂದೊಸರಲೈ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ||

ಪೇಳುವರು ಬಲ್ಲವರು ಪಾಲ್ಗಡಲ ಸುತೆಯೆಂದು
 ಕೇಳಿಹೆನು ಕಮಲದೊಳಗುದಿಸಿ ಬಂದಿಹೆಯೆಂದು
 ಪಾಲಿಸಲು ಜಗವನ್ನು ಬಹಳ ರೂಪದಿ ಬಂದ ದೇವಿಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂದು |
 ಕಾಳ ಸರ್ಪವೆ ಶಯನವಾಗಿರಲು ನಿನ್ನನ್ನು
 ಪಾಲಿಸುವ ಧೂರೆ ಶರಧಿಯೊಳ್ಳಲಗಿ ಪೊಳೆಯುತಿರೆ
 ಪೇಳುವರು ನಿರ್ಭಯದ ದೇಶದೊಳಗಿಹೆಯೆಂದು ಸಾಧುಗಳು ಬಗೆಬಗೆಯಲಿ||

ಕೊಡಗು ನಾಡೊಳು ಜನಿಸಿ ಕೊಡನ ಕುವರನ ವರಿಸಿ
 ಪಡುವೆಟ್ಟ ದೊಳ್ ಸುರಿಸಿ ಜೀವನ ಸುಧಾರಸವ
 ಕೊಡುವಳೇ ಕಾವೇರಿ ಮಲೆನಾಡ ಮಧುಪಾನ ಕರ್ಣಾಟ ಸೀಮೆಯೊಳಗೆ |

ತೊಡೆದು ಮಾಯವನೆಲ್ಲ ಮುಡಿದು ಸತ್ಯದ ಜಲವ
ಕುಡಿಸುತ್ತಾನಂದಮಂ ಕದಡುತಲಿ ದೋಷಮಂ
ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ಪಾಲಿಸಲು ಕರ್ಣಾಟ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಧಿದೇವಿ
ಮಾಯಾವಿಯು ||

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿವೇಕ ವಿದ್ಯವಾರಿಧಿ ತೀರ್ಥ
ನಾಮದೇವ ಕಬೀರ ಭಕ್ತರುದಿಸಿದ ನಾಡು
ಆ ಮಹಾ ಶೂರರಾಳಿದ ಬೀಡು ಸುರನದಿಯ ಸಿಂಗರದಿ ಮೆರೆವ ಕಾಡು |
ಭಾಮೈಯರ ಮನದೊಳಗೆ ನಲಿವ ಭಾರತ ಮಾತೆ
ಕಾಮನೆಯನರ್ತಿಯಿಂ ಕುಡುವ ಮಂಗಳದಾತೆ
ಮಾಮೈಮ ಗಿರಿಗಳಿಂ ಗವಿಗಳಿಂ ಬೆಡಗಿಂಡ ಪೊಳೆವ ಜನಸಿಗೆ ನಮಿಸೆನು ||

ಗುರು ಪುರಂದರ ವಿಜಯ ಕನಕಾದಿ ಸಾಧುಗಳು
ಸುರಪುರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕವಿರನ್ನ ನಾರಾಯ
ಣರು ಬೆಳೆದ ಜಕಣ ಡಂಕಣರಿದ್ದು ಹೊಲೆದಿಹುದು ಪುಲಿಕೇಶಿನೊದಲಾಗಿಹ |
ವರ ರಾಜಪುತ್ರರಾಳಿದ ರಾಜ್ಯವೀ ನಾಡು
ಹರಿಹರರ ನೆಲೆವೀಡು ಸರಸತಿಯ ಸುಖವಸತಿ
ಸಿರಿದೇವಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಿಂಗಾರ ಭಾಗ್ಯಮಿದು ಕರ್ಣಾಟ ಮಾತೃ ಭೂಮಿ||

ಬಲ್ಲಿದರ ಬೀಡಾಗಿ ಸಾಧುಗಳ ನಾಡಾಗಿ
ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳಂ ಪೊತ್ತ ಕವಿಯಾಣ್ಮರಂ ಪೆತ್ತ
ಒಳ್ಳಿತೀ ಕನ್ನಡದ ನುಡಿ ಸೇವೆಯಂ ಬಯಸಿ ಕರ್ಣಾಟ ನದಿಯ ವಿವರ |
ಮುಳ್ಳಿಡಿದ ಮರನೇರಿ ಫಲವ ತರುವವನಂತೆ
ನಲ್ಲತೆಯನೊರೆಯಲ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿಹೆನದರಿಂದ
ಬಲ್ಲಿದರು ಸೇವಿಪುದು ಜೀವನದ ಮಧುರಸವ ದೋಷಮಂ ತೊರೆಯುತ್ತಲಿ||

ಮನದೊಳಗೆ ಮೂಡಿರುವ ನಲ್ಲುಡಿಯ ನುಡಿದಿಹಂ
 ವಿನಯದಿಂ ಕಾವೇರಿದೇವಿ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಮಂ
 ತನುವಿನಂತರದೊಳಿಹ ಪರಮಾತ್ಮನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಟ್ಟದಿಯ ರ್ಪೀಂಕಾರದಿಂ|
 ದನಿವಿಡಿದು ಪುಷ್ಪದಿಂದೊಸರುತಿಹ ಮಧುರಸವ
 ನನುನಯದಿ ಕೂಡಿಸುತ ಮಧುಪಾತ್ರೆಯಿತ್ತಿಹಂ
 ತನಯ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯನಂತನೀ ನಲ್ಲತೆಯ ದೋಷದೊರೆದಾಲಿಸುವುದು||

ವಿದಿತ ಘನ ಕರ್ಣಾಟ ರಾಜ್ಯದೊಳಗುದಿಸುತ್ತ
 ಪದೆದು ಪತಿ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿ ನದಿಯಾಗಲೈ
 ಹದಿ ಬದಿಯ ಧರ್ಮಮಂ ಜನಜಗತ್ ಸೇವೆಯಂ ತೋರಿದಳು ತಾನೆಮಾಡಿ|
 ಪದಗಳನು ಹಾಡುವಳು ತೊದಲುಲಿವ ತೊರೆಯಿಂದ
 ಸುಧೆಯಿತ್ತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವನು ಪೊರೆಯುಳು
 ಮುದದಿಂದ ಮಲೆನಾಡ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಬೆಳಗುವಳ್ ಕಾವೇರಿ ಮೂಲೋಕದಿ||

೨. ಗಂಗಾ ಕಾವೇರಿಯರ ಪ್ರಭಾವ

ತೈಲೋಕ್ಯ ದೊಳ್ಳೆರೆಯೆ ಧರ್ಮ ದೇವತೆಯೆನಿಸಿ
ಭೂಲೋಕದೊಳಗೆಸೆವ ಸಪ್ತ ಭೂ ಭಾಗದೊಳ್
ಮೇಲೆನಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ಮೆರೆಯುತಿದೆ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್
ಭರತ ಖಂಡ |

ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣೀ ಸಹಿತ
ಫಾಲಲೋಚನನಿರುವ ಸಕಲ ಋಷಿ ತಪವೆಸಗು
ತಾಲೋಲ ಮಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸತಿಯೆನಿಸಿ ಪೊಳೆಯುತಿದೆ ಭರತ
ರಾಜ್ಯ ||

ಆರೀವಳೀ ಮಾತೆ ಭೂಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತೆ ?
ಈರೇಳು ಜಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪಂಕ್ತಿಯ ನಿತ್ತು
ಶ್ರೀರಮಣನವತರಿಸಿ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನವ ಗೈದಿರುವ ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿ |
ಶ್ರೀರಾಮ ರಾಜ್ಯವೆಂದುರೆ ಪಡೆದು ವಿಖ್ಯಾತಿ
ಭೂರಮಣ ಧರ್ಮಸುತ ಧರ್ಮದಿಂ ಪಾಲಿಸಿದ
ಶೂರಯೋಧರ ಪೆತ್ತ ಸತ್ಯಶೀಲರ ತಾಯಿ ಸಕಲ ಜಗವೀರ ಮಾತೆ ||

ದೇವಾರದೊಳ್ಳೆರೆವ ಬದಿಲರ ತೆರನಂತೆ
ತೀವಿದತಿಶಯದಿಂದಲೀ ಮಹೀತಲದೊಳಗೆ
ಆವಗಂ ವಾಸಿಪರು ಮಾನವರು ಮುದದಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಮೂರುಕೋಟಿ |
ಶ್ರೀ ವಧುವಿನಾತ್ರಯದಿ ಶಾರದೆಯ ಕರುಣದೊಳ್
ಸೇವಿಸುತ ಮಾತೆಯೆಂ ಶ್ರೀಮಂತ ಧೀಮಂತ
ತೀವಿ ವಿದ್ವತ್ಸಭಾ ನೀರೇರುಹಾಕಾರದಿ ಕೂಡಿಹುದು ಭರತ ಭೂಮಿ ||

ಬಡಗುದೆಸೆಯೊಳ್ ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತಮಾಗಿರುವ
 ಸುಡುಗಣ್ಣಿನಾವಾಸ ತುಹಿನಗಿರಿ ಶೋಭಿಸುತ
 ಪಡುಮೂಡ ತೆಂಕಣದಿ ವಾರಿಧಿಯು ಬಳಸಿರಲ್ ನಡುವೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವು |
 ಅಡಿಯಿಡಲ್ಕುಘನಾಶ ಶಯನಿಸಲ್ ಹರಿವಾಸ
 ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿದುಸಗ್ಗ ಸಾಧು ಸಂತರ ನಿಲಯ
 ಕಡುಧೀರವೀರರಿಂ ಮೆರೆವಳೀ ಭೂಮಾತೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆ ಪುಣ್ಯದಾತೆ ||

ಪಲವುತರ ತರುಗಳಿಂ ಪಣ್ಣಾಯಿ ಪೂಗಳಿಂ
 ತಿಳಿರಸದಿ ಸವಿಗೂಡಿ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಯ
 ಸುಲಿದು ಸುಖವನ್ನೀವ ಪಾಂಧರಾಯಾಸಮಂ ನೀಗಿಸುವಸವಿಫಲಗಳಿಂ |
 ಒಲು ಮುದದೊಳುಪಕಾರವೆಸಗಲ್ತೆ ಮನುಜರಿಗೆ
 ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಜೀವಿಗಳಿಗಾಕರಂ
 ತಿಲನಾತ್ರ ಬಯಸದೆಯೆ ಪ್ರತಿಫಲವನೀನೈಕ್ಷವ್ರಾತಗಳ್ ನಿಂದಿರುವುವು ||

ಸಾರಂಗ, ಮಾತಂಗ, ಶರಭ, ಸಿಂಹಾದಿಗಳ್
 ಘೋರ ವೃಕ ಸೂಕರಂ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿ ಕಪಿ ಕರಡಿ
 ಕ್ರೂರ ಮೃಗ ವೃಂದಗಳ್ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಲಿವುವೀ
 ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ |

ಸಾರವನುಹಿಂಡಿಡುವ ಗೋಮಾತೆ, ಗೋಪುತ್ರ
 ಮೈರಾಗ್ಯಮಂ ಕುಡುವ ಶುಕವೃಂದ, ಪಿಕವೃಂದ
 ಸಾರತರದೊಳಪ್ಪಾಡುತಾನಂದಮನ್ನೀವ ಪಲವು ತರ ಪಕ್ಷಿ ನಿಕರ ||

ಪಡುವೆಟ್ಟ, ಮೂಡಗಿರಿ, ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿ, ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ,
 ನಿಡಿದಾಗಿ ನೀಡಿರುವ ತುಹಿನಗಿರಿ ಉತ್ತರದಿ
 ಎಡಬಿಡದೆ ಜಲನಿಬಿಡ ಮಾಗಿರುವ ನದಿಗಳಿಗೆ ತವರುಮನೆಯಾಗಿರುವೆಡೆ |

ಅಡಿವಿಯೊಳ್ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಮಿರೆ ದಕ್ಷಿಣದಿ
 ಕಡುತರದ ಬೆಟ್ಟಗಳ್, ವಿಸಿನಗಳ್, ಗವಿಗಳಂ
 ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ನೋಡಲ್ವೆ ಭರತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಪಲವು
 ಸಂಖ್ಯೆಯೊಳಿರುವುವು ||

ಈ ದೇಶದೊಳ್ ಸಕಲ ಕನಕ ರತ್ನಾದಿಗಳ್
 ಶೋಧಿಸಿದ ನವರತ್ನ ವೈಡೂರ್ಯ ಮುತ್ತುಗಳ್
 ಮೇದಿನಿಯು, ಸಿರಿದಾತೆ ಪೊರೆಯುವಳು ತನಯರಂ
 ಐಶ್ವರ್ಯಮನ್ನೀಯುತ |

ಸಾಧು ಪಾಸಿಗಳೆಂದು ದೇಶ ಪರದೇಶೀಯ
 ಭೇದಮನ್ನೆಣಿಸದೆಯೆ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ್
 ಮೋದದಿಂದೀವಳೇ ಭಾರತಾಂಬೆಯು ನಿತ್ಯ ಸಂತಸದಿ ಭೂಲೋಕಕೆ ||

ದುಷ್ಟರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರಂ ಸಲಹಲ್ವೆ
 ವಿಷ್ಣು ತಾನವತರಿಸಿ ಪತ್ತು ಚನುಮವನೆತ್ತಿ
 ಇಷ್ಟವಂ ಸಲಿಸುತ್ತ ಭಕ್ತರಂ ಪಾಲಿಸಿದ ಹರಿವಾಸ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ |
 ಪುಟ್ಟಿದರು ನಳ, ನಹುಷ, ಮಾಂಧಾತ, ಧರ್ಮನೃಪ
 ಕಟ್ಟುಗ್ರ ತಪಗೈದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಜೈವನಾದಿ
 ಶಿಷ್ಟರಿಸಿಗಳ್ ಬಂದು ಪಾವನತ್ವವನಿತ್ತ ಪಾವನಳು ಭರತಭೂಮಿ ||

ಈವಲಯದೊಳು ಗಂಗೆ, ಮಾನದೀ ಬ್ರಹ್ಮಸುತ,
 ಕಾವೇರಿ, ನರ್ಮದಾ, ವರತಪತಿ, ಸಿಂಧು, ಗೋ
 ದಾವತೀ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಐರಾವತೀ, ಮೊದಲಾದ ನದಿನದವು ಪರಿವು ವಿಲ್ಲಿ |
 ತೀವಿದತಿ ಪಾವಿತ್ರೈ ಜನ್ಮಮನ್ನೀಯುತ್ತು
 ಲಾವಗಂ ಮುಳುಗಿದರ ಪಾಪರಾಶಿಯ ಕಳೆದು
 ಕಾವ ವಿಖ್ಯಾತಿಯಂ ಪಡೆದ ನದಿಗಳ ಹಡೆದ ಪರಿಶುದ್ಧಮಾತೆ ಇವಳು ||

ಪರಮ ಪಾವನೆ ಗಂಗೆ ಹರಿ ಪಾದ ಸಂಜಾತೆ
ಹರಶಿರೋವಾಸಿನಿಯು-ಪರಬೊಮ್ಮ ಸೋದರಿಯು
ದುರಿತಮಂ ದಹಿಸುವಳು ಮೋಕ್ಷಮಂ ನೀಡುವಳು ಸುರನದಿಯು
ವಿಖ್ಯಾತೆಯು |

ಹರಿಯರಸಿಯಾಗಿರಲ್ ಕಾವೇರಿ ಜಾನ್ಮ ಎಗೆ
ಪರಮಾತೆಯೆನಿಸಿದಳು ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾನಸ ಪುತ್ರಿ
ಯುರೆ ಜನನಿಯೆನಿಸಿದಳು ಸಿತನಾದ ಬೊಮ್ಮನಿಗೆ ಸಕಲ ಲೋಕದ
ತಾಯಿಯು ||

ರಮಣೀಯ ಗಾನದಿಂ ವೀಣೆಯಂ ನುಡಿಸುತ್ತ
ವಿಮಲ ಮಾನಸ ಮೌನಿ ನಾರದನು ಬರುತಿರಲು
ರಮಣಿಯರನೊಂದುದಿನ ನೋಡಿದನು ಕಾವೇರಿ ಜಾನ್ಮ ವಿಯೊಂದಿಗಿರಲು |
ಕಮಲನಾಭನ ಸತಿಯು ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿ ತಾಂ
ಅಮರನದಿ ಶಿವ ಸತಿಯು-ಪರಮ ಪಾವನೆ ಯಾರು
ರಮಣಿಯರ ಪಂಪ್ತಿಯೊಳಗೆಂದೆನುತ ಶಂಕೆಯಂ ಪೊಂದಿದನು
ಸುರಮೌನಿಯು ||

ಇವರೀರ್ವರೊಳ್ ಪರಮ ಪುಣ್ಯ ತಮರಾರೆಂದು
ವಿವಿಧ ಪರಿಯಲಿ ಮುನಿಪ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತಿರಲ್
ತವಕದಿಂ ಸಂಶಯದಿ ಇವರೋರ್ವರೋರ್ವರೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು |
ಇವರೀರ್ವರೊಳಗಾನು ಬಲ್ಲೆ ನಾದೊಡೆ ಮುಂದೆ
ಅವನಿಯೊಳಗೀ ಚರಿತೆ ಪಾವನತ್ವವ ಪೊಂದಿ
ದ್ರವಿಸಲ್ಕೆ ತಾನೊಂದು ಯುಕ್ತಿಯಂ ಭಾವಿಸಿದ ತರುಣಿಯರ ಬಳಿಗೈದಲು||

ಚಂದದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಿಂದಿರುವ ಪೆಣ್ಣಳಂ
ಮುಂದೆ ಪೋಗುತ ಮುನಿಯು, ಕಾಣುತ್ತ ಪೇಳಿದನು
ಕುಂದೆಲಮಂ ತೊಳೆವ, ಪಾಪನಾಶಿನಿಯೆನಿಸಿ, ಲೋಕಹಿತೆಯಾಗಿರುತಿಹ |

ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸರ್ವ ಲೋಕಪಾವನೆಯಾಗಿ
 ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಭಯರೋಳ್ ಪರಶುದ್ಧೆಯಾದವಳ
 ವಂದಿಸುವೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ್ತಲೀಗ ನಾನೆಂದು ಪಾಡುತ್ತ ನಡೆದನು ||

ಇಂತು ನುಡಿಯಲು ಮುನಿಯು ಶಂಕೆಯಿಂದೆಲ್ಲರುಂ
 ಚಿಂತೆಗಾಸೆಯಾಗುತ್ತೀ ಮಹಾ ವಧುಗಳೊಳು
 ಹಂತಿಗೊಟ್ಟವರುಂಟೆ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ ಪಾವನವು ಸಮವೆನಿಸಲೀರ್ವರೊಳಗೆ |
 ಎಂತೆಂತು ಯೋಚಿಸಲ್ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮರಾರೆಂದು
 ಛಂತರಾತ್ಮನ ನೇಹದಿಂ ಬಂದ ಪೆಣ್ಣೊಳೊಳು
 ಮುಂತಿಳಿಯದಿರುತಿರಲು ಲೋಕದೊಳ್ ಕತ್ತಲೆಯು ಮುಸುಕಿರಲು
 ಮಾಯದಿಂದ ||

ಅರಿಯಲೈ ಶ್ರೀಗಂಗೆ ವಿಷ್ಣು ಪಾದೋದ್ಭವೆಯು
 ಪರಮ ಪಾವನಮಾದ ನದಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ
 ಸರುವ ಪಾವನ ಹರಿಸಿ ತಿವ ತಿರದೊಳಾವಗಂ ನೆಲಸಿರುವ ಲೋಕಮಾತೆ |
 ಹರನಂಶ ಸಂಭೂತ ಕುಂಭಜನ ಸತಿಯಾಗಿ
 ಸುರಗಂಗೆ ಯೊಳಗೊಂಡ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾನಸ ಪುತ್ರಿ
 ಹರಿಯರಸಿ ಕಾವೇರಿ ಜಾಹ್ನವಿಯೊಳುತ್ತಮೆಯರಾರೆನಲ್ಪಸದಳವಲಾ ||

ಕೇಳಿತಿಳಿದವರುಂಟೆ ಹರಿ ಹರವಿಭೇದಮಂ
 ಪೇಳುವರೆ ಭಿನ್ನಮಂ ಲಕುಮಿ ಸರಸತಿಯೊಳು
 ಭೂಲೋಕದೊಳ್ ಸಪ್ತ ಸಾಗರಕೆ ಮಿಗಿಲುಂಟೆ ಪರಮದಾಶ್ಚರ್ಯವಿದುವೆ |
 ಮೇಳದಿಂ ಯಾತ್ರೆಯಂ ಗೈಯುವರ್ ಸುರನದಿಗೆ
 ಸಾಲಿನಿಂ ಸಾರುವರು ಕಾವೇರಿ ಯಾತ್ರೆಯುಂ
 ಮೇಲಿನಿಂ ಮಜ್ಜನವ ಹೈತಿಗೆಯ ಗೃದಪರು ಭರದೊಳೀ ವಾಹಿನಿಗಳೊಳ್ ||

ಸಂದೇಹ ಮೂಡಿದುದು ಸರ್ವ ಜನ ಹೃದಯದೊಳೆ
ಬಂಧಿಸಿತು ಸುರಮನವ ತಿಳಿಯದಾದರು ಮುಂದೆ
ಇಂದುವದನೆಯರಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದವರು-ಆರೆಂದು ಮೂಲೋಕದಿ |
ಅಂದು ನೀರೆಯರೊಳು ವಿವಾದವಾಗಲೈ ಬಲು
ಮಂದಿಯಂ ಮರುಗಿಸಿತು, ಸೊರಗಿಸಿತು, ಕೊರಗಿಸಿತು
ಇಂದಿವರ ಪಾವಿತ್ರೈ ಪರಿಕಿಸಲ್ ಸುಲಭನಾರೀರೇಳು ಲೋಕದೊಳಗೆ ||

ಈ ವಿವಾದವ ಮುಂದೆ ಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗಂ
ಕಾವೇರಿ-ಭಾಗೀರಥಿಯರೀರ್ವರುಂ ನಡೆದು
ಸೇವಿಸಲ್ ನಾಲೊಗನ ಲೋಕ ಕೈದಿದರವರು ಮನದೊಳಾತುರಗೊಳ್ಳುತ್ತ|
ತೀವಿದತಿಶಯದಿಂದ ಹೂವ ಪೀಠನು ಬೇಗ
ಲಾವನಿತೆಯಾರ್ವರಂ ನುಡಿಸಿದನು ಪದುಳದಿಂ
ಭಾವಿಸಿದ ಮನದಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯರ ಹೃದಯದೊಳು ಹುದುಗಿರುವ
ಸಂದೆಗವನು ||

ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದರಂ
ಅತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭೂ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಿಗೆ
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಸುರಮುನಿಯ ತಂತ್ರವಚನವನಾಗ ಮೌನದಿಂದಿದ್ದರವರು |
ಸ್ತುತ್ಯನಾರಿಯರೆಂದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ ತಾತ
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಸಭೆಯ ಹಾರುವರ ಗಡಣವಂ
ಸ್ತುತ್ಯರವರೊಳಗಾರು ಪೇಳ್ವುದೀಗಲೆ ತಿಳಿಯುತವರವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು||

ಆಲಿಸುತಲೀ ನುಡಿಯ ವಿಪ್ರಗಣ ಸೋಲುತ್ತು
ತಾಳಿದುದು ಮೌನಮಂ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಮನದಿ
ಕೇಳುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತ ತರ್ಕಮಂ ಗೈಯುತ್ತಲಾರಧಿಕ ಮೆಂದರಿಯದೆ |

ಹೇಳಲಾರದೆ ನಿಜವ ಸೋಲುತ್ತು ಮನದೊಳಗೆ
ಕಾಳಾಹಿವೇಣಿಯರ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಸಲು
ಕಾಳಾಯ್ತು ಸರ್ವರಿಗು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಮನ್ನಣೆಯ ಬೇಡಿದುದು ವಿಪ್ರಾಳಿಯು||

ಭುವನದೊಳಗೀ ಪುಣ್ಯ ವಾಹಿನಿಯರಿವರಂ
ಬುವಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪಮಂ ದಹಿಸಿ ಸಗ್ಗದಿ ಬಟ್ಟೆ
ಇವರಿತ್ತು ಪೊರೆಯುವರು, ಸಮವೆಸಿಸೆ, ಪಾಪನಾಶಿನಿಯೆಂಬ

ಬಿರುದಿವರ್ಗೆ |

ಸವೆಯುವರ್ ಮಾಯಮಂ, ಸುಚ್ಛಾನ ತೇಜಮಂ
ನವವಿಧದ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪರಮಾತ್ಮ ಸನಿಯಮಂ
ಜವದಿಂದಲೀಯುವರು ಸಂಸಾರ ಪಾಶಮಂ ಕಡಿದೊಗೆದುಸಾರ್ವಕಾಲ ||

ಮುಳುಗಿದರ ಮನದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿರುವ ಕಲ್ಮಷವ
ನೆಳೆಯುತ್ತ ತೊಳೆಯುತ್ತ, ಪಾವನೋದಕವನ್ನು
ಬಲುಮುದದಿ ಕುಡಿದವರ ಮುಕ್ತಿಗೇರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಜನನಮರಣದಕೂಪದಿ|
ಬಿಳದಂತೆ ಪೊರೆಯುವರು ಮರಣ ಕಾಲದೊಳಿವರ
ಹಲುಬಿದರೆ ಸಗ್ಗದೊಳಗೀಂಟಿದರೆ ಮೈಕುಂಠ
ಸುಲಭವೆನಿಪುದವಂಗೆ ನಾರಿಯಾರ್ವಂ ಮಹಿಮೆ ಪೇಳಲಸದಳಮಾಗದೆ ||

ಕುರುಡಂಗೆ, ಕಿವುಡಂಗೆ, ಕಣ್ಣಂ, ಕಿವಿಗಳಂ
ಕರರಹಿತ ಹೆಳವಂಗೆ ಕರಕಾಲ್ಗಳನ್ನಿತ್ತು
ಅರಿಯದನಿಗಚ್ಛಾನ ಹರಿಸುತ್ತ, ಮೂಕನಿಗೆ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು |
ಪರಿಹರಿಸಿ ರೋಗದೊಳೆ ಬಿದ್ದು ಪರಿಪರೆಯಿಂದ
ನರಳುತಿಹ ಮನುಜರ್ಗೆ ರೋಗಬಾಧೆಯಹರಿಸಿ
ಪೊರೆಯುವರು ಮುಳುಗಲ್ಕೆ ಕುಡಿಯಲ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪರಿಶುದ್ಧ

ಜಲಬಿಂದುವಂ ||

ಹಳಿದವರು ಹರಿಹರರ ಭೇದಮಂ ಗೈದಂತೆ
 ತುಳಿದವರು ಶಿವಲಿಂಗ ಭೇದಿಸಿದ ದೋಷಮಂ
 ಮುಳಿಯುತಲಿ ಮುಳುಗದೊಡೆ ಮುಕ್ತಿನಾಶವ ಪೊಂದಿ
 ರೌರವದಿನರಳುತಿಹರು |.

ಕಳೆಯುವರು ಸಂಚಿತದ ಪುಣ್ಯಮಂ ಮೀಯದೊಡೆ
 ಸೆಳೆಯುವರು ಹಿರಿಯರಂ ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ತಾಂ ಗೈವ
 ಭಲದಿಂದ ಜರೆಯುತ್ತ ಮರೆಯುತ್ತ ಪರಿಶುದ್ಧವನಿತೆಯರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ||

ಭಾವಿಸಲ್ ಮನದೊಳಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
 ಸೇವಿಸಲ್ ಮುದದಿಂದ ಧರ್ಮದಿಂ ಮರ್ಮದಿಂ
 ದಾವಗಂ ನದಿಯೊಳಗೆ ಕಾಯಮಂ ಮಾಯಮಂ ತೊಳೆಯುವರ
 ಕರುಣದಿಂದ |

ಈವನಿತೆ ಈರ್ವರುಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ
 ದೇವಾರದೊಳ್ ದಿವ್ಯ ದೇಹಮಂ ನೇಹಮಂ
 ಶ್ರೀವಾಸ ಮೈಕುಂಠವಾಸಮಂ ಸಾಸಮನ್ನೀಯುವರ್ ಪದುಳದಿಂದ ||

ಇವರೀರ್ವರುಂ ಪರಮ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದವರ್
 ಇವರೀರ್ವರುಂ ಜಗದಿ ಪುಣ್ಯವಾಹಿನಿಯೆನಿಸಿ
 ಬುವಿಯೊಳಗೆ ಧನಧಾನ್ಯ ಸಂಪದವ ನೀಯುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯ ಜನನಿಬಿಡದಿ |
 ಇವರೀರ್ವರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಹರರು ನೆಲೆಸಿಹರು
 ಇವರೀರ್ವರಂ ನೀನೆ ಸೇವಿಸುವೆ ಮುದದಿಂದ
 ಇವರಲ್ಲಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ಮಾಯುವರು ನನ್ನಿಯಿಂ, ಮಿಗಿಲುಂಟೆ ನಾರಿಯರೊಳು||

ಆಲಿಸು ಪಿತಾಮಹನೆ ಹೇಳಲಾರೆವು ನಾವು
 ಈ ರಮಣಿಯರ ಮಹಿಮೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದೊಳು
 ಸಾರುತಿರೆ ಶ್ರುತಿಯಂತೆ ದೇವಾಂಶದಿಂ ಧರೆಯ ಪಾಲಿಸಲ್ ಪ್ರವಹಿಸಿದರು|

ಬೇರೇನು ಪೆರ್ಚಿಲ್ಲವಿವರೀವರೊಳು ಭಿನ್ನ
ಪಾರವಿಲ್ಲೆ ತಾತ ಗುಣಮೇಕವಿವರೊಳಗೆ
ವೀರ ಮಾತೆಯರಿವರು ವೇಳುವುದು ಮುಖಮೆಯನ್ನೆ ಮಗೀಗಲೆಂದರವರು ||

ಇಂತೊರೆದ ಏಪ್ರರಂ ನೋಡಿ ಕಮಲಾಸನಂ
ಸಂತಸದಿ ಮನ್ನಿಸುತ ಪೇಳ್ವನೀ ಪರಿಯಿಂದೆ
ಪಿಂತೆ ಜಾಹ್ನವಿ ನಾಕದಿಂ ಬಂದು ತಿರೆಯನ್ನು ಪಾವನವಗೈದ ಬಗೆಯ |
ಕಂತುಪಿತನುಂಗುಟದೊಳೊಗೆದ ಗಂಗಾದೇವಿ
ಚಿಂತಿಸಿದ ಭಾರತ ಭಗೀರಥನಿಗೊಲಿಯುತ್ತ
ಪಂಥವಂ ಸಲಿಸಲ್ತೆ ಸಗ್ಗದಿಂ ಧುಮುಕಿದಳು ಪ್ರೇಮದಿಂ ಭಾಗೀರಥೀ ||

ಈರೇಳು ಲೋಕದೊಳ್ ಪರಮ ಪಾವನೆಯೆನಿಸಿ
ಧಾರುಣಿಯ ಜನರಿಂದೆ ಸೇವೆಯಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ಸಾರಸಾಕ್ಷನ ದಿವ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯಮನ್ನಿತ್ತು ಮುಕ್ತಿಪಥವನ್ನೀಯುತ |
ಭೂರಮಣ ಸಗರಸೃಪ ಕುವರರಂ ಕಪಿಲಮುನಿ
ಶೌರಿಯದಿ ದಹಿಸಲ್ತೆ ಮುಕ್ತಿ ಪಥಕೇರಿಸಲೆ
ಮಾರ ಸೋದರಿ ಪರಿದಳರುವತ್ತು ಸಾಸಿರದ ಕುವರರ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತು ||

ಆ ಸಗರ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದಾಯಿನಿ ಗಂಗೆ
ಮಾಸಿದಳು ಕಲುಷಮಂ ಮುಕ್ತಿಯಾಯುತಲಂದು
ಈ ಸಲಿಲದೊಳ್ಳಿಂದ ಮಾನವರಿಗತಿಶಯದ ಪದವಿಯಂ ನೀಡುತಿಹಳು |
ಸಾಸದಿಂ ನದಿಯಾಗಿ ಪರಿದಳೀ ಕಾವೇರಿ
ಶೇಷಶಯನನ ವೊಂದಿ ಸುತೆಯಾದೊಡೆನಗೆಯುಂ
ಈ ಸುದತಿ ತಾಯಾಗಿ ಬಂದಿಹಳು ಜಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲಾಗಿ ಶಿವನಪತಿಯು ||

ಕೇಳು ಗಂಗಾದೇವಿ ಜಗದೊಳಿಹ ನದಿಗಳೊಳು

ಶೀಲದಿಂ ಪಾವನಳು ನೀನು ಪರಮ ಪವಿತ್ರೈ
ಮೇಲಾದ ನಿನಗಿಂತ ಪಾವನಂ ನಾನಿರುವೆ ಮೆರೆವೆ ಮೂಲೋಕದೊಳಗೆ |
ಬೇಳುವಳ್ ಸಿರಿಪತಿಯ ಚರಣ ಸೇವೆಯನಿವಳು
ಪೇಳಲೇಂ ! ನಿನಗುಮೆನಗುಂ ಮಾತೆಯಾವನಿತೆ
ಮೇಲಾದೊಡೇಂ ನೀನು, ದುರಿತನಾಶಿನಿ ನೀನು ದುರಿತದೂರಳು ಶಿವಸತಿ ||

ಆ ಕಮಲವಾಸಿನಿಯ ತಪದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುತ
ಲೀ ಕಿಶೋರಿಯ ಪಡೆದನತಿಹಿತದಿ ಪಾಲಿಸಿದೆ
ನೀಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸದೃಶವಾಗಿಹಳು ಸಿರಿವಂತೆ ಮಗಳೆ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು |
ಲೋಕವೋಹಕಮಾದ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಕಂಡು
ಮೂಕರಾದರು ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೋಹದಿಂ
ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು ಬೇಡಿದರು, ಕಾಡಿದರು ಸೋಲುತ್ತಲೀ ತರಳಿಗೆ ||

ರೂಪುಗುಣವೆರಡರಿಂ ಗುಣವಂತೆ ಸಿರಿವಂತೆ
ಈ ಪರಮ ಪಾವಿತ್ರೈವರವನಿತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಾ ಪಾರ್ವತೀ ಪತಿಯ ತಪದಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿ ಪತಿಯ ಪಡೆದಳಾ
ಕಾಂತನನ್ನು |

ರೂಪುಜವ್ವನದಿಂದೆ ಪೊಳೆಯುತಿಹ ಕನ್ನೆಯ
ನ್ನಾ ಪವಿತ್ರನು ಕಂಡು ಮೋಹದಿಂ ಕೈವಿಡಿದು
ತಾಪಸಂ ಕುಂಭಜಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವರಸಿದಂ ಪಡೆದು ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯ||

ಕಮಲಜನ ನುಡಿಗಾಗ ವಿಪ್ರಗಣಕೇಳಿದುದು
ಕಮಲಮುಖಿ ಜಗಕೆಂತು ಬಂದಳಾವ ಪರಿಯಲಿ
ಕಮಲನಾಭನ ರಾಣಿಯಾದಳೆಂತುಟು ಪೇಳು ನಲ್ಲತೆಯನೆಮಗೆ ಮುದದಿ |

ಸುಮತಿಲೋಪಾಮುದ್ರೈ ಕಾವೇರಿನದಿಯೆನಿಸು
ತಮರ ನದಿಯಂ ಮೀರಿ ಪರಿಶುದ್ಧೆಯೆನಿಸಿದಳು
ಸುಮನಸೆಗೆ ಮೂಲೋಕದೊಳ್ ದೊರೆತ ಕೀರ್ತಿಯಂ
ಪೇಳಿಂದೊಡಂತೆಂದನು ||

ಕಂದರಿಲ್ಲದ ದುಃಖದಿಂ ಬೆಂದು ತಪಗೈದು
ಕಂದನಂ ಬೇಡಿದನು ಸಿಂತೆ ಮೌನಿ ಕವೇರಿ
ಅಂದೆ ನಾ ಸಂತೋಷದಿಂ ವನಿತೆಯನ್ನಿತ್ತ ಸುತೆಯಾಗಿ ಮೌನಿಪತಿಗೆ |
ಅಂದಿವಳು ಬಯಸಲ್ಕೆ ಲೋಕ ಸೇವೆಯ ಮಾಡೆ
ಚಂದದಿಂ ವರಗಳಂ ಬೇಡಿದಳು ನದಿಯಾಗಿ
ಬಂದು ವರಗಳನ್ನಿತ್ತು ಹರಿಹರರು ಹರಸಲ್ಕೆ ಶೋಭಿಸಿದಳೀ ಕುವರಿಯು ||

ವರಗಳನ್ನೀವಾಗ ಸಿರಿಪತಿಯು ನುಡಿದಿಹನು
ಪರಿದು ಲೋಪಾಮುದ್ರೈ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಾಗಿ
ಬರುತಿರಲು ಸೇರುವೆನು ನಿನ್ನ ನಾಂ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಪದುಳದಿಂದ|
ನರಲೋಕದೊಳ್ ಪರಿದು ಸುರಲೋಕಮಂ ತೋರಿ
ವೊರೆವೆ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲ ಭಕ್ತರಂ ಪಾಲಿಸುವೆ
ಸುರನದಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಮೆರೆವೆ ನೀ ಲೋಕದೊಳ್ ನೀಂ
ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೆನಗೆ ||

ಎಂದಭಯವಿತ್ತಿಹನು ಮಮಕಾರಮಂ ತ್ಯಜಿಸು
ಬಂದಿವಳ ಕೂಡಿದೊಡೆ ಜಗದ ಜೀವಿಗಳಿಂದ
ವೊಂದಿರುವ ಪಾಪರಾಶಿಯ ಕಳೆದು ಪರಮಪಾವನೆಯಾಗಿ ವೊಳೆವೆ ನೀನು|
ಚಂದದಿಂದೀ ಚರಿತೆ ಕೇಳಿದರೆ ಮೋಕ್ಷಮಂ
ವೊಂದುವರು ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಆರರಡುವತ್ಸರದಿ
ಬಂದು ಕಾವೇರಿಯಂ ಕೂಡಿ ಪಾವನಳಾಗು ಸಿರಿಗಂಗೆ ಭೂಲೋಕದಿ ||

ಶ್ರೀರಮಣ ನುಂಗುಟದೊಳೊಗೆದೆನೆಂಬೀ ಗರ್ವ
ಸಾರವಿಲ್ಲಾ ತರುಣಿ ಲೋಕಮಂ ಸೃಜಿಸುವೆನ
ಗೀ ರಮಣಿ ಕುವರಿಯಾಗಿದೊಡಂ ತಾಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಳೀ ಭರತಮಾತೆ |
ಪಾರವಿಲ್ಲಾ ಇವಳ ಪಾವನತ್ವಕೆ ಜಗದಿ
ಸೇರುತ್ತಲೀ ತರುಣಿಯಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಾ
ಗೌರೀಶ ನೆಲಸಿಕನು ಕಾವೇರಿ ತೀರದೊಳ್ ಆದ್ಯಂತ ಪರ್ಯಂತವು ||

ಬಿಡಲಾರದಿವಳನ್ನು ಹರಿಹರವೆರಸಿ ನಾಂ
ಬುಡದಲ್ಲೆ ನಿಂತಿರುವೆ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದೊಳ್ಳಂದು
ಮೃಡ ಸತಿಯು ಅಕ್ಷಯದ ಜಲಪಾತ್ರೆಯಿಂ ಪರಿಯೆ
ಲೋಕೋಪಕಾರಿಯಾಗಿ |
ಇಡಲು ಪಿಂಡವ ನಿಲ್ಲ ಪೈತ್ಯಕಂಗಳ ಗೈಯೆ
ಬಡಗ ದೇಶದ ಗಯೆಯ ಹೈತಿಗೆಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ
ಕೊಡುವುದಕ್ಕಯ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ವೈಕುಂಠದೊಳ್ ತೊಳೆದು
ಭವಭಯಕಷ್ಟವ ||

ಅರಿತು ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬುಧರೇಲ್ಲ
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ತುತಿಗೈದು ಕಮಲಜನ
ಹರಿಸುತೆಯು ಕೊಂಡಾಡಿ ಮಣೆದು ಸಿರಿಹರಿ ಸತಿಗೆ ಸಂಕೋಷದಿಂ
ಮೊಗಕುತ |

ತೊರೆದು ಸಂದೇಹಮಂ ನೆರೆದಿದ್ ವಿಪ್ರಾಳಿ
ಬರುತ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿದರು ಪದುಳದಿಂ
ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಂ ಸೇರಿ ತಪಸಿನೊಳ್ ಕಳೆಯುತ್ತ ಸಮಯವನ್ನು ||

ಕಮಲ ಪೀಠನ ವಚನಮಂ ಕೇಳಿ ವಿಪ್ರಾಳಿ
ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಕಾವೇರಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿದರ್
ಅಮಿತವಾ ಹತ್ಮ್ಯಾಳಿವಳೆಂದು ತುತಿಗೈಯುತಿರೆ ನೆನೆನೆನಿದು ಮಾತೆಯನ್ನು |

ನಮಿಸಿದಳು ಜಾನ್ಮವಿಯು ಜನರೆರೆದ ದುರಿತಗಳ
 ನಮಲತ್ವದಿಂ ತೊಳೆದು ಸಲಹೆಂದು ಬೇಡಿದಳು
 ಸುಮತಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನಪ್ಪಿದಳು ಪದುಳದಿಂ ಶೋಧಿಸುತ ಸಾಧನೆಯನು ||

ಅಜನೊರೆದ ನಲ್ಲತೆಯು ನನ್ನಿಯಿಂ ಮೂಡಿದುದು
 ಸುಜನರೆದೆಯರಳಿಸುತ ಭಕ್ತಿ ಮಧುವನು ತಂದು
 ಬಿಜಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಜೀವನ ಸುಧಾರಸವ ಸೇವಿಸಲ್ತೆ |
 ದ್ವಿಜವಂಶದೊಳಗುದಿಸಿ ದೇವದೇವತೆಯಾದೆ
 ಕುಜನರೆದೆಯಂ ಬಿರಿಸಿ ಸೂನ್ಯತವನೆರೆವೆ ನೀ
 ನಿಜವರಿಯಲಾವನಿಗೆ ಸುಲಭವೋ ಕಾವೇರಿ ಪಾದಾಬ್ಜಗಳಿಗೆ ಶರಣು ||

ಸಂತಸದಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕಾವೇರಿ ಮಹಿಮೆಗಳ
 ಸಂತರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಪೊಗಳುತ್ತ ಗಂಗೆಯಂ
 ಸಂತೋಷದಿಂ ಕರೆದು ನಾರದನ ಹರಿಸಿದರು ದಿವ್ಯ ಚರಿತೆಯ ಕೇಳುತ |
 ಇಂತೊಗೆದು ಶ್ರೀರಾಮವಿಠಲನ ಸತ್ಸಂಗ
 ವಂ ತಾನು ಪೊಂದುತ್ತ ಸುರಗಂಗೆ ನೇಹದಿಂ
 ದಂತರಂಗದಿ ನೆನೆದು ಕುಂಭಜನ ಕಾವೇರಿ ನಡೆದಿಹಳು ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ||

೩. ಭೂಲೋಕಾಗಮನ.

ಪಡುವ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೊಡಗು ಭೂಮಿಯು ಪೊಳೆಯೆ
ಸುಡುಸುಡುವ ರಾಜ್ಯದಿಂ ದೂರಮಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ
ಎಡಬಿಡದ ಬಲಿಸದಿಂ ಕಡಲಿಡುವ ನದಿಗಳಿಂ ಗಿರಿವೆಟ್ಟ ಕಂದರಗಳಿಂ |
ಅಡವಿಯಿಂ ರಾಜಿಸುವ, ವೃಕಸೂಕರಾದಿಗಳ್
ಜಡಮಿಗಗಳಿಂ ಕೂಡಿ ರಂಜಿಸುವ ರಾಜ್ಯದೊಳ್
ಮೃಡಪತಿಯ ಮಂದಿರದ ತೆರದಂತೆ ಶೋಬಿಸುವದೀ ಕೊಡಗು ಬೆಡಗಿನಿಂದ||

ತಾಪಸರು ಜಾನಿಸಲ್ತೇಕಾಂತದೊಳು ಕುಳಿತು
ಆ ಪದುಮನಾಭನಂ ಮೌನದಿಂ ಪೂಜಿಸಲ್
ಶ್ರೀಪತಿಯು ಸೃಜಿಸಿದನು ಸುಖವಾಸಗಳನಿಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯತಿಖರಗಳನು |
ಕಾಪುರುಷರಿಂ ದೂರಮಾಗಿರಲು ಗವಿಗಳಂ
ಪಾಪಮಂ ನೂಂಕಲ್ತೆ ಕಡಿದಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳ್
ಭೂಪರಂ ಪೊರೆಯಲ್ತೆ ಕೊಡಗಿನೊಳ್ ಕಟ್ಟಿಹನು ಭದ್ರಕೋಟೆಯ
ಮುದದೊಳು ||

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಸೌಭಾಗ್ಯರಾಶಿಯಿಂ
ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ತರತರದ ಫಲಮೂಲ ತರುಗಳಿಂ
ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರ್ವತವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಂದಿರುವ ತರುಮೂಲ ಸರಣಿಗಳನು |
ಖುಲ್ಲರಂ ಚೆಲ್ಲಿಡುವ ವೀರನೃಪತಿಗಳಂತೆ
ಒಳ್ಳಿದರ ರಕ್ಷಿಸುವ ಶೂರ ಭೂಪತಿಯಂತೆ
ಜೆಲ್ವಾಗಿ ನಿಂದಿರುವ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿಯಿಂ ಶೋಭಿಪಳು ಕೊಡಗುಮಾತೆ ||

ಸಾರಂಗ ಮಾತಂಗ ಚಿರತೆ ಸಿಂಹಾದಿಗಳ್
 ಭೋರಿಡುವ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ನರಿನಾಯಿ ಕಪಿಗಳಿಂ
 ದೀರಾಚ್ಚದಾರಣ್ಯದಾರಾಮ ವಾಸ ಮೆಂದೆನಿಸುಹುದು ಸಿಂಗರದೊಳು |
 ಘೋರ ವಿಸಿನದಿ ಕ್ರೂರ ಸರ್ಪಾಳಿ ನೆಲಸಿರಲ್
 ಸೇರಿಹವು ಮಹಿಷಗಳ್ ತಿವಿದು ಬೆಟ್ಟಂಗಳಂ
 ಧಾರುಣಿಯನಗೆಯುತಿಕ ಸೂಕರಾದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹುದು
 ಕೊಡಗುರಾಜ್ಯ ||

ಬೆಟ್ಟದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿರುವ ತೊರೆಯಿಂದೆ ಕೆರೆಯಿಂದೆ
 ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೊಳಗಳಿಂ ಜಲದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ
 ಘಟ್ಟದಿಂದೊಡುತಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ನದಿಗಳಿಂ ಕಾನನಂ ಶೋಭಿಸುವುದು |
 ಕಷ್ಟದಿಂ ಪಾರಾಗಿ ದುಷ್ಟರಿಂ ದೂರಾಗಿ
 ತುಷ್ಟಿಯಂ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಹರಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮಂ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಬಯಸುತಿಕ ನರರಂತೆ ಘಟ್ಟಮಂ ಬಿಟ್ಟೊಡಿ ಪೋಗುತಿಹವು ||

ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮೈರು ಪಚ್ಚೆಯ ಕೊಡಲು
 ಊರುಗಳ ನೋಡುತಲಿ ನೀರನೀಯಲು ಬೇಗ
 ಸಾರ ಸುಖಗಳನೀಯೆ ಬೆಟ್ಟದಿಂ ನದಿನದವು ಮೈದಾನಕೋಡುತಿಹವು |
 ಶೌರ್ಯದಿಂದರಿಗಳಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸೆರೆಯಿಡಲ್
 ವೀರಯೋಧರ ತೆರದಿ ಖಳಖಳನೆ ಝಳಿಸುವ
 ತೂರ ಖಡ್ಗದ ನಿನದ ಗೈಯುತ್ತಲೋಡುತಿವೆ ಸಾಸಮಂ ತೋರುತ್ತಲಿ ||

ಊರೊಳಗೆ ಜನನಿಬಿಡಮಾಗಿರುವ ಕೇರಿಯಿಂ
 ಕೇರಿಯೊಳ್ ಸಿರಿಪತಿಯ ಪೂಜಿಸುತ ಸಂಧ್ಯಾದಿ
 ಕಾರಿಯದಿ ಮಗ್ಗುರಾಗಿರುತಿರುವ ಭೂಸುರರ ಮಂತ್ರ ಘೋಷಂಗಳಿಂದೆ |

ಬಾರಿ ಬಾರಿಗು ನಮಿಸಿ ನುತಿಸುತಿಹ ಭಕ್ತರಿಂ
 ಶೂರಯೋಧರ ಕೊಡಗು ಜನನಿಬಿಡಮಾಗಿಹುದು
 ಶೌರಿಯಂ ಭಜಿಸುತಿಹ ಸಾಧುಗಳಿಗಾವಾಸವೀ ಕೊಡಗು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ||

ಕ್ಷೀರವಂ ಧಾರೆಯೊಳ್ ಕರೆದು ಪುಷ್ಟಿಯನಿತ್ತು
 ಧಾರುಣಿಯ ನೇಗಿಲಿಂದೆಳೆದು ಪೈರನು ಬೆಳೆದು
 ಧಾರುಣಿಗೆ ಜೀವನವ ನೀಡುತಿಹ ಪಶುಗಳಿಂ ತುಂಬಿಹುದು ಮಿಗಗಳಿಂದೆ |
 ಸಾರತರ ಮಧುರಗಾನಂಗಳಿಂದಿಂಪಿನಿಂ
 ಚೀರಿಡುವ ವಿಹಗಗಳಿಗಾಶ್ರಯವ ನೀಡಿಹಳ್
 ಶ್ರೀರಮಣಿಯಂತಿಹುದು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗೀನಿಲಯ ಸಗ್ಗಕುಂ ಸೌಖ್ಯಮಾಗಿ ||

ಹರಿಹರರು ನೆಲಸಿಹರು ಬೆಟ್ಟಂಗಳೊಳ್ ಬಂದು
 ಚರಣಾರವಿಂದಮಂ ಸೇವಿಸಲ್ ಸಾಧುಗಳು
 ತೊರೆಯಲಾರದೆ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರು ಸಾರಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು |
 ಹರಿಹರರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದೊಳಗಿದ್ದು ಪರಬೊಮ್ಮ
 ಸುರಲೋಕಕುಂ ಮಿಗಿಲು ಕೊಡಗು ಬೆಟ್ಟದಿ ಬಂದು
 ಸುರರೊಡನೆ ನೆಲಸಿದನು ಸತ್ಯಲೋಕವ ತೊರೆದು ಬಹುಭಾಗ್ಯಮಂ
 ಮರೆಯುತ |

ಬೆಡಗಿಡುವ ಕೊಡಗಿನೊಳ್ ಪಡುವರಂಗದಿ ನೋಡೆ
 ನಿಡಿದಾಗಿ ನಿಂದಿರುವ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಬೆಟ್ಟವೇಂ
 ಕಡಲಿನಿಂ ಮೇಲೇರಿ ನಿಡಿದಾಗಿ ಮೆರೆಯುತಿದೆ ಪತ್ತಿಮಾಂಬುಧಿಯ ನೋಡೆ
 ಕಡುತವಸಿಗಳ್ಳೆಂದು ಎಳುರಿಸಿಗಳ್ಳೆಂದು
 ಜಡವಾದ ಶಿಖರದೊಳ್ ಕಾಂತಿಯಂ ಬೆಳಗಿಸುತ
 ಉಡುರಾಜ ಶೇಖರನ ಜಾನದಿಂ ನೆಲಸಿಹರು ಪದ್ಮಳದಿಂ ಸರ್ವಕಾಲ ||

ಶ್ರೀರಮಣನಾಮಲಕ ವ್ಯಕ್ತಾನತಾರದಿಂ
 ದೀರತುನ ಮಯನಗದಿ ನಿಂದಿರಲು ಕಮಲಜನು
 ಭೂರುಹವ ಪೂಜಿಸಲ್ ವಾಲಯನ್ನರಸುತಿರೆ ಕಾಣದಿರೆ ತೀರ್ಥಕುಂಡ |
 ತೋರದಿರೆ ರಚಿಸಿದಂ ಎರಜೆ ತೀರ್ಥವನಾಗ
 ಮಾರಸೋದರ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಜಿಸಿ ಮೋದದಿಂ
 ಶ್ರೀರಮಣ ಕೀರ್ತನದಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರ್ವತನ ಗೃಹನಂದು ||

ಯಾತ್ರೆಯಂ ಗೈಯುತಲಿ ಕಲಶಜಂ ಆ ಗಿರಿ
 ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಕೇಳುತ್ತಲೈತಂದ ನೋಡಲೈ
 ಧಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಶೋಭಿಸುವ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಯಂ ಪೊಗಲುತ್ತು
 ಬಂದುನಿಂದು |

ಶ್ರೋತ್ರಿಯರಗನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಗಿರಿಯನ್ನು
 ಆ ತ್ರಿಲೋಚನ ಭಕ್ತ ನಿರುಕಿಸಿದ ವರ ಎರಜೆ
 ಪಾತ್ರವನ್ನಾಮಲಕ ಭೂರುಹವ ನಿಜವರಿತ ಕುಂಭಜಂ ಜಾನದಿಂದ ||

ಹರಿವೃಕ್ಷ ಮಾಗಹುದ ನಿರುಕಿಸಲ್ ಮುನಿಪತಿಯು
 ಹರಿಯಂಸ್ತು ಕಮಲಮಂ ತೊಳೆಯಲೈ ಜಲವನ್ನು
 ನಿರುಕಿಸುತ ತಾತನಿದ ರಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದಂಧ ಜಲಮೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು |
 ಉರುತರದ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ವಾರಿಯಂ ಕಾಣದಿರೆ
 ವರ ಋಷಿಯು ಚಿಂತಿಸುತ ಮಜ್ಜನವ ಗೈಯಲೈ
 ಶರಪಾತ್ರವನ್ನಿರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪೋದನು ಹುಡುಕಿ ಸುತಿಸಿ ಹರಿಪಾದ ಕಮಲ||

ಭಜಿಸಲೈ ತೀರ್ಥಮನ್ನರಸುತ್ತ ಪೋಗೆ ಕುಂ
 ಭಜನಾಗ ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕೊಡವಿಡಲ್ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ
 ಅಜನೋಡಿ ಸಿರಿಪತಿಯ ಸೇವೆಗೋಸುಗ ಜಲವರಚಿಸಲೈ ಸಮಯಮೆಂದು |

ಅಜಕೊಡವ ನುರುಳಿಸಿದ ವಾಯಸದ ರೂಪದಿಂ
 ದಜ ಬಂದು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಮೂಲದೊಳ್ ಕುಂಡಮಂ
 ನಿಜ ಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ಳೆರೆದ ವಿವಿಧತರ ತೀರ್ಥದಿಂ ಸೃಜಿಸಿದಂ ತೀರ್ಥಮೊಂದಂ||

ಮಾಯವಾಗಲ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದು ಮುನಿ ನೋಡಿದಂ
 ತೋಯಮಂ ನಿಜಕಮಂಡಲುವಿಂದ ಸೋರುತಿರೆ
 ನೋಯುತ್ತಲೀ ಕಜ್ಜಗೈದವರ ಶಸಿಸಲ್ಕೆ ಜಲಬಿಂದುವಂ ಮಂತ್ರಿಸಿ |
 ತೋಯಮಂ ಪಿಡಿದಿರಲ್ ಕಮಲಜಂ ಧರೆಗಿಳಿದು
 ಮಾಯದಿಂ ತಾಂ ಬಂದು ಗೈದ ಹದನವನುಸುರಿ
 ಪ್ರಿಯದಿಂ ಪೇಳಿದಂ ವಿರಜೆ ತೀರ್ಥದ ಮೈಮೆ ಪಾವಿತ್ರೈ ಘನತೆಗಳನು||

ಬಿಡುಕೋಪ ತಡೆ ಶಾಪ ಪಿಡಿ ಶಾಂತಿ ಕಡು ತವಸಿ
 ಚಡ ಮತಿಯನಡಗಿಸಲು ಕೊಡಗಿನೊಳ್ ನಿಡಿದಾದ
 ಪಡುವಗಿರಿ ಸಡಗರದ ಬೆಡಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೆಡವಿದೆನು ಕೊಡವನಾನು |
 ಅಡಿಯಿಡಲ್ ಬುಡ ಮಗುಜೆ ಪೊಡವಿಯೊಳಗುನ್ನತದ
 ಕಡಲಂತೆ ಮಡುವಾಯ್ತು ಎಡಬಿಡದೆ ನೀರಿರಲು
 ಕಡಗೋಲ ಪಿಡಿದಿಹನ ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಡಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಜಲ ಕಡಿದೆ
 ನಿಲ್ಲಿ ||

ಎಡವಿ ಕೊಡವಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಲಕುಂಡಮನ್ನಿಲ್ಲಿ
 ಪಡುಶಿಖರದಡಿಯಲ್ಲಿರ್ಮಿಸುತ್ತಲಿ ಮುಂದೆ
 ಬೆಡಗಿಡುವ ಜಲಧಿಯನು ಕರುಣಿಸಿದೆ ಮುದದಿಂದ ಕೊಡಗು ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ಸಡಗರದಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಬೊಮ್ಮಗಿರಿ ಪೆಸರಾಂತು
 ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ಪೊಳೆಯಲ್ಕೆ ನಿಜನಾಮ
 ಪಡೆಯುತೀ ಜಲನಿಕರ ಬೊಮ್ಮ ಕುಂಡಿಗೆಯೆಂದು ತೊಳಗಿ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ||

ಆಲಿಸಾದೊಡಗಸ್ತ್ಯ ಮೇದಿನಿಯಲೀಕ್ಷೇತ್ರ
 ಪಾಲೆರೆವ ಸುರ ಧೇನುವೊಲ್ ವರಜಲದಿ ತುಂಬಿ
 ಮೇಲಿನಿಂ ಮಜ್ಜನವ ಗೈದವರ ಹರಿಯಸಾಯುಚ್ಯಮನ್ನಿತ್ತು ನಲಿದು |
 ಜಾಲಮನ್ನೊರಸುತ್ತ ಪಾಪನಾಶಿನಿಯನಿಸಿ
 ಪಾಲಿಸುತ ಮುಳುಗಿದರ ಪಾನಮಂ ಮಾಡಿದರಿ
 ಗಾಲೋಲ ಮಾಗಿರುವ ವೈಕುಂಠ ವಾಸಮಂ ತೋರಲೀ ಸತ್ಯತೀರ್ಥ ||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ತಾತ ಪೂಜಿಸುವೆ ನಾಹರಿಯ
 ಮುನ್ನಮಾ ತೀರ್ಥದಿಂದಭಿಷೇಚನವ ಗೈದು
 ಸನ್ನತಾಂಗನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೀ ಭೂಭಾಗ ಪರಮ ಪಾವನವಾಗಲಿ |
 ಇನ್ನಿರುವೆ ನೀ ಗಿರಿಯೊಳುತ್ತಮಾಂಗನ ಗಾನ
 ಮನ್ನೊರೆದು ತಪಗೈದು ಕಳೆವೆನಾ ಕಾಲಮಂ
 ರನ್ನಮಯವೆಟ್ಟದೊಳ್ ಮಲೆನಾಡ ಕೊಡಗಿನೊಳ್ ಪದೆದು
 ಸಂತೋಷದಿಂದೆ ||

ಇಂತೊರೆಯೆ, ಮಾಯವಾಗಲ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಲಶಜಂ
 ಕಂತು ಜನಕನ ಪೂಜೆಯಂ ಗೈದು ಜಾನಿಸುತ
 ಲಂತರಾತ್ಮನ ತಪದಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ಳಿಂದು ಕಾಲನೂಕುತಲಿದ್ದನು |
 ಏಂತೆ ಸುಧೆಯಂ ಪಡೆಯೆ ದೇವದಾನವರೆಲ್ಲ
 ರಂತರಂಗದಿ ಕೂಡಿ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಮಥಿಸಿದರು
 ಬಂತು ಸುರತರು, ಚಂದ್ರನಿನ್ನಿತರ ವಸ್ತುಚಯ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಬಸುರಿನಿಂದ ||

ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯುದಿಸಿದಳ್ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಬಸುರಿನೊಳ
 ಗಾಲೋಲ ಮಾಗಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯಮಂಕಂಡು
 ಶ್ರೀಲೋಲ ಕೈಪಿಡಿದ ಮಾರಮಣನೆನಿಸುತ್ತ ವೈಕುಂಠದೊಳ್ ಮೋದದಿ |

ಮೇಲಾದ ಸುಧೆಯನ್ನು ಪೊಂದಿದರ್ ಉಭಯರೊಳ್
ಕೌಳಾಯ್ತು ಪಡೆಯಲ್ವೆ ದೇವದಾನವರೆಲ್ಲ
ಕಾಳಗವ ಹೂಡಿದರ್ಮುಳಿಯುತ್ತು ತುಳಿಯುತ್ತು ರೋಷದಿಂ ಬೈದುತಿವಿದು||

ಆ ಸಮಯದೊಳು ಹರಿಯು ಸೌಂದರ್ಯ ಮೋಹಿನೀ
ವೇಷವಂ ತಾಳಿದಂ ನವ ಯೌವನಾಂಗನೆಯ
ಭಾಸದಿಂ ಸಾಸದಿಂ ನಡೆದು ಸುರದಾನವರ ಕಲಹಮಂ ಶೋಧಿಸಲ್ವೆ |
ಮೋಸಹೋದರು ನೋಡುತ್ತಾ ರೂಪರಾಶಿಯಂ
ಘಾಸಿಯಾದರು ಕಂಡು ಬಲು ಮೋಹ ಜಾಲದಿಂ
ಭಾಸುರಾಂಗನೆಯನ್ನು ಬಾಚು ತಾಲಿಂಗಿಸಲ್ ಬೆಂದು ಸುಮಬಾಣಹತಿಗೆ||

ತನು ಬಳಕೆ ಲತೆಯಂತೆ ಮುಖವುರ್ಣ ಶಶಿಯಂತೆ
ವನಜಾಕ್ಷಿ ಸಿರಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಶಾಂತಿಯಿಂ
ಮುನಿ ಮನೋಹಾರಣಿಯ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ ಯನೋಡಿ ಮೋಹಪರವಶರಾಗುತ್ತ
ಕಣ ಕಣನೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿಹ ಹಾರವಲಯಂ ಮಿರುಗೆ
ಝಣ ಝಣತ್ತಾರದಿಂ ಕಿಂಕಣಿಯರವದಿಂದ
ಮಣಿ ಮಕುಟದಿಂ ಶೋಭಿಸುವ ರಮಣಿ ರೂಪದಿಂ ಮುಗ್ಧರಾದರು
ಮೋಹದಿ ||

ಒಳಗಾಗಿ ಬರ್ದಿಲರು ದಾನವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ
ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ತರುಣಿ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ಸೋಲುತ್ತು
ಹೊಳೆವ ಸುಧೆಯಂ ಮರೆತು ಕಾಮಿಸುವ ಮನದಿಂದ ಕರೆದರಾವರವನಿತೆಯ |
ಬಲು ಮೋಹಮಂ ಬೀರಿ ಸುಧೆಯು ಗಿಂಡಿಯ ಪಿಡಿದು
ಸಲಿಸಿದಳು ಸುರಗಣಕೆ ದನುಜರಿಗೆ ಸುರೆಯಿತ್ತು
ಒಲಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಯೋಡಿದಳು ಸುಧೆಯ ಸುರರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತ||

ಇಂತು ಕಲಹವ ನಿಲಿಸಿ ಮಾಯವಾದಳು ನಾರಿ
 ಸಂತುಷ್ಟಿಯಂ ಪಡೆದು ಸುರರೆಲ್ಲ ತೋಷಿಸಲು
 ಹಂತಿಗೊಟ್ಟಿಹಳೆಂದು ದಾನವರು ಹುಡುಕಿದರು ರೋಷದಿಂ ಘೋಷಿಸುತ್ತ |
 ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕಳವಳಿಸಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತ ಕೋಪದಿಂ
 ದಂತರಂಗದಿ ಮರುಗಿ ಮರುಳು ಮಾತಿಗೆ ಸೋತೆ
 ವೆಂತೆಂದು ಹಲುಬುತ್ತ ಸುರಶತ್ರುಗಣವೆಲ್ಲ ತೊರೆದರಾಶೆಯ ಸುಧೆಯಲಿ ||

ಹರಿಯು ಮೋಹಿನಿಯಾಗಿ ಚಿಂತೆಯಿಂ ಸಿರಿದೇವಿ
 ನರಲೋಕದೊಳ್ ಸುಧೆಯ ಜೀವನವನೀಯಲ್ವೆ
 ಭರದಿ ಲೋಸಾಮುದ್ರೈಯವತಾರವಂ ತಳೆಯುತಜ ಕುವರಿಯಾದಳೆಂದು |
 ಹರಸಿದನು ಮಾನಸಿಕ ಪುತ್ರಿಯಂ ಕಮಲಭವ
 ಕರೆದೊಯ್ದು ನಿಜಲೋಕದೊಳ್ಳೀತಿಯಿಂ ಪೊರೆದು
 ತಿರೆಯಲ್ಲಿ ನದಿಯಾಗಿ ವಾಹಿನಿಯರೂಪವಂ ಪೊಂದಲ್ವೆ ಕರುಣಿಸಿದನು ||

ಲಕುಮಿಯಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತುತಿಗೈದು ಮೇಲಾದ
 ಸುಕುಮಾರಿಯಂ ಪಡೆದ ಬೊಮ್ಮನಂ ಕಾಣುತ್ತ
 ಸಕಲ ಲೋಕವ ಮುಂದೆ ಪಾವನವ ಗೈವಳೀ ಕುವರಲೋಸಾಮುದ್ರೈಯು |
 ಶಕುತಿಯಂಶದಿ ಬಂದು ಜಗದೊಳಿಹ ಜನಗಳಿಗೆ
 ಮುಕುತಿಯಂ ಪಾಲಿಸುವ ವಾಹಿನೀ ರೂಪದಿಂ
 ಸುಖನಿಧಿಯ ಕರುಣಿಪಳು ಕಾವೇರಿ ನಾಮದಿಂದೆಂದನಾ ಶ್ರೀರಮಣನು ||

ಪಿಂತೆ ಕಳೆಯಲು ಕಾಲ ಸುರಗಣವು ಕಮಲಜನ
 ನಂತರಂಗದಿ ಕಂಡು “ ಭೂಲೋಕದೊಳಗೊರ್ವ
 ಸಂತ ಶಾಂತಿಯ ಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟುಗ್ರ ತಪಗೈಯೆ ಬೇಯುತಿದೆ ಸುರಲೋಕವು |

ಸಂತರಂ ಬಳಲಿವುದು ತರವಲ್ಲ ವರಗಳಂ
 ಸಂತಸದಿ ಸಲಿಸುವುದು ತಾತ ನಿನಗೌಚಿತ್ಯ
 ಮಿಂತೆಂದು ಬೋಳೆಯರು ವೇಳಿದರು ಕೈಮುಗಿದು ಪದ್ಮಾಸನಂಗೆ ಭರದಿ||

ಸುರಲೋಕಮಂ ಬೇಡಿ ತಪಗೈವನಿವನೇನೊ
 ಸುರಪತಿಯ ಪದವಿಯಂ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಮಹಿಮೆಯಂ
 ಸುರ ಸುಖದ ಸೂರಿಯಂ ಮಾಡಿ ತೊಳಗುವನೇನೊ ತಿಳಿಯಲಾರೆವು ತಾತನೆ|
 ಮರೆಯದೀಗಲೆ ಪೋಗು ತಾ ಮುನಿಯನ್ನೆಳ್ಳರಿಸಿ
 ವರವನೀವುದು ಬೇಗ ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ ತಾಸಾಗ್ನಿ
 ಕರುಣಿವುದು ಶೀಘ್ರದಿಂ ಲೋಕಮಂ ಸಲಹುವುದು ಅಜ ನೀನು
 ಪೋಗು ಬೇಗ ||

ಭಯ ಬಿಡಿರಿ ಬೋಳೆಯರೆ ಧರೆಯೊಳು ಕವೇರಮುನಿ
 ನಯದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕಡುತಪವ ಗೈಯುವಂ
 ಬಯಸುವಂ ತನಯರಂ ಸುರಲೋಕ ಪದವಿಯಂ ಬೇಡನಾ ಮೌನಿವರ್ಯ|
 ನಿಯತ ಕರ್ಮಗಳಂ ನಿಯಮದಿಂ ಮಾಡುತ್ತ
 ಹಯವದನನನ್ನೊಲಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಪದವಿಯ ಬಯಸಿ
 ಜಯವ ಪೊಂದುವನಿಂದು ಪೋದನಾದೊಡೆ ನಾನು ಪುತ್ರಿಯಂ
 ಕರುಣಿಸುವೆನು ||

ಮಾಧವನ ಸುತ ನಡೆದ ಮೌನಿಯನ್ನರಸುತ್ತ
 ಮೋದದಿಂ ತಡವಿದನು ಕರಗಳಿಂ ಬಾಚುತ್ತ
 ಸಾಧುವಂ ತಕ್ಕೈಸುತ್ತೆಳ್ಳರಿಸಿ ಬೆಸಸಿದಂ ವರಗಳಂ ಕೇಳಿನ್ನುತ್ತ |
 ಆದರದಿ ಬಂದಿರುವ ವನಜಪೀಠಗೆ ನಷ್ಟಿಸಿ
 ಸಾಧಿಸಿದ ಸಾಧನವು ಕೈ ಸೇರಿತೆನ್ನುತ್ತ
 ಸಾದರಾನಂದಮಂ ಪಡೆದು ಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಕಣ್ಣಿರೆಯೆ ನೋಡಿ ನಲಿದು ||

ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಮತಿಯನೀಯುತ್ತು ಪೊರೆಯುವುದು
 ಮಾರ ಜನಕನ ದಿವ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯಮಂ ಪಡೆಯೆ
 ಪಾರ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗಮಂ ತೋರಿ ಕಾಯುವುದು ಬೇರೇನು ಬೇಡೆನಲ್ತೆ |
 ಸಾರವಸ್ತುವ ಬಯಸಿ ಮೋಕ್ಷಮಂ ನೀ ಪಡೆವೆ
 ಧಾರುಣಿಯ ಕಾರ್ಯಮಂ ಮುಗಿಸಿ ಪೋಗುವೆ ಮುಂದೆ
 ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ತಪದ ಕಾರಣ ಮುನಿಪ ಬೇರೊಂದು ವರವ ಬೇಡು ||

ಪುನ್ನಾಮ ನರಕದಿಂ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮ
 ಸನ್ನಿವಾಸವ ತೋರ್ಪ ಸತ್ಪುತ್ರನಂ ನೀಡು
 ಸನ್ನ ತಾಂಗನೆ ನಮಿವೆ ತಂದೆಯೆಂದೆ ನಿಸೆನ್ನ ನುರ್ವಿಯೊಳು ಮಗುವನಿತ್ತು |
 ಇನ್ನಾವ ವರಗಳಂ ಬಯಸಲಾರೆನು ನಾನು
 ರನ್ನ ಕುವರನ ಪೊಂದಿ ಸಂತಾನ ಸೌಖ್ಯದಿಂ
 ದುನ್ನ ತದ ತೋಷದಿಂ ದಾಟುವೆನು ಭವ ಜಲಧಿ ಎಂದನಾಮುನಿಪನಾಗ ||

ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರ ಜನ್ಮದೊಳು ನಿನಗೆ
 ಮೇಲಾದ ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆವ ಯೋಗವೆ ಇಲ್ಲ
 ಬಾಲೆ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯಂ ಕುಡುವೆ ಸುತೆಯಾಗಿ ಮೋದದಿಂ
 ಸ್ವೀಕರಿಪುದು |

ಈ ಲಲನೆಯಿಂ ಧರೆಗೆ ತವ ಕುಲಕೆ ಗುಣಮಧಿಕ
 ಬಾಳುವಳು ನದಿಯಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯುತ್ತ
 ಪಾಲಿಸಳು ಜಗವನ್ನು ಪಡೆದಿವಳ ಧನ್ಯನಾಗೆನಲಾಗ ಪದುಳದಿಂದ ||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ನಾನು ಕುವರಿಯಂ ಪೊಂದುತಲಿ
 ಸನ್ನ ತಳ ಪೊರೆಯುವೆನು ಮುದದಿಂದಲಿ ಜಗದಿ
 ಗಣ್ಯನಾದೆನು ಪಿತನ ಯೋಗಮಂ ಪಡೆಯುತಲಿ ತೋಷದಿಂ
 ಮನದಣಿಯಲು |

ಮನ್ನಣೆಯ ಬೇಡುವೆನು ಸುರವಂದ್ಯ ನಾಲ್ಕೊಗನೆ
 ಪನ್ನ ಗಾಸನ ತನಯ ಸಿರಿವಿರಿಂಚಿಪ್ರಮುಖ
 ಪುನ್ನಾಮ ನರಕದಿಂ ತಪ್ಪಿಸಿದೆ-ತವಪಾದಪದ್ಮಗಳ ನೆನೆಯುತ್ತಿರೆ ||

ಶಿವ ಶಿವಾ ಪೆರ್ಚೇನು ಮಾಮ್ಮೆಯಿಂದಲೀ
 ಕುವರಿಯಂ ಪಡೆಯುತ್ತಲಿ ತೊಳೆಯುವೆನು ಜನ್ಮಮಂ
 ತವಪಾದ ಸೇವೆಯಿಂ ಧನ್ಯನಾದೆನು ಮುಂದೆ ಕುಸುಮಜನೆ ಶರಣುಶರಣು |
 ಅವನಿಯೊಳು ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪೊಂದುತಲಿ ಬೆಳಗಲೀ
 ನವವನಿತೆ ಮೂಲೋಕಕುಪಕಾರವೆಸಗುತ್ತಲಿ
 ಸವಿನಯದೊಳಿರಗುವೆನು ಸಾರ್ಥಕವ ಪಡೆದುದೀ ನರಜನ್ಮ ಧಾರುಣಿಯಲಿ ||

ಕೇಳಾದೊಡೆನ್ನ ಧರಣಿಯೊಳಗೀವನಿತೆ ಶಿವ
 ಲೋಲೆಯಾಗುತ್ತಲಿ ನರಜನ್ಮಮಂ ಕಳೆದುಳಿದ
 ಕಾಲೆರಡರಂಶದಿಂ ನದಿಯಾಗಿ ಸಿರಿಪತಿಯ ಕೂಡುವಳು ನಾರೀಮಣಿ |
 ಮೇಲೆನಿಸಿಪಳೀ ಜಗದಿ ಸುರನರೋರಗರೊಳಗೆ
 ಬಾಲೆಯಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪಾಲಿಸೈ ಮುನಿಸತಿಯೆ
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವಳೀ ವರವನಿತೆ ಸೇವಿಸಲು ಪದುಳದಿಂದ ||

ಆ ಕವೇರನು ಮುದದಿ ಕರವೆರಡ ನೀಡುತ್ತ
 ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನಂದದಶ್ರುಗಳ ಸುರಿಸುತ್ತ
 ನಾಕವನಿತೆಯನಂದು ಕಮಲ ಪೀಠನ ತುತಿಸಿ ಸಿತನೆನಿಸಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ |
 ಆ ಕಾಮಿನೀ ಮಣಿಯು ಅಜಗೇರಗಿ ನುಡಿಸಿದಳು
 ಲೋಕದೊಳಗೆಳೆತಂದು ನನಗೇತಕ್ಕೀ ತೆರದ
 ಶೋಕಮಂ ನೀನಿತ್ತೆ ನಾ ಮಾಡಿದಪರಾಧವೇನುಂಟು ವೇಳು ತಂದೆ ||

ನಾ ಗೈವ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬೆಸಸುವುದು ಧರೆಯೊಳಗೆ
 ಈಗಲೀ ತಿರೆಗೆನ್ನ ಕಳುಹಲೇನವಸರಂ
 ಬೇಗಲರುಹುತ ಮನದ ಶಂಕೆಯಂ ಕಳೆದು ನೀ ಸಲಹುವುದು ಕರುಣದಿಂದ |
 ಹೋಗುಲೋಪಾಮುದೈ ಶೋಕಿಸದೆ ಬುವಿಯೊಳಗೆ
 ನೀಗೈಯಲುಂ ಜಗದಿ ಬಹಳ ಕಾರ್ಯಗಳುಂಟು
 ಜಾಗುಮಾಡದೆ ಜನರ ಹಿತವೆನಗು ಮುದದಿಂದ ಮೇದಿನಿಯಮೇಲಿರುತಲಿ ||

ಆದರದಿ ಬಯಸುತ್ತ ಹಿತವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ
 ಮೋದಮಂ ನೀಡುತ್ತ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದವ
 ಸಾಧಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿ ನೀಂ ಮೇದಿನಿಯ ಫಲವುಷ್ಟಭರಿತಮಾಗಿ |
 ಶೋಧಿಸುತ್ತಲಿ ಶಿವನ ವರಿಸಿ ನೀಂ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪ
 ಸಾಧನದಿ ಸತಿಯಾಗಿ ನರಲೋಕವಾಸಮಂ
 ಭೇದಿವುದು ಪಾಪಾತ್ಮ ಸಂಜಾತರಂ ತುಳಿದು ದುರಿತಮಂ ಪರಿಹರಿಸುತ ||

ಕರುಣಿಸಾದೊಡೆ ತಂದೆ ನದಿಯಾಗಿ ಸಾಗರನ
 ವರಿಸಲ್ಕೆ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುವೆ ಸರ್ವರಂ
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಷ್ಟಗಳ ಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದವಿತ್ತು ವಾರಿವಾಹಿನಿ ರೂಪದಿ |
 ಪೊರೆವುದೈ ನೀಡುತ್ತಲೀಯಾಸೆಯಂ ತಾತ
 ಸಿರಿಪತಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದಮಂ ಕಾಣಲ್ಕೆ
 ವರಗಳಂ ಕರುಣಿವುದು ಮಣಿವೆನೆಂದೆರಗಲ್ಕೆ ನಾಲ್ವದನನಿಂತೆಂದನು ||

ತಾಯೆ ಬೇಡೌ ದುಗುಡ ನೀಗು ಸಂದೆಗವನ್ನು
 ಮಾಯಮಾದೀ ಜಗದಿ ಮಾಯಮಂ ತೊಡೆಯುತ್ತ
 ತೋಯರೂಪದಿ ನೀನು ನದಿಯಾಗಿ ಪಸರಿಸುವೆ ಕಾವೇರಿನದಿಯೆನಿಸುತ |

ತೋಯ ಜಾಕ್ಷಿಯೆ ನೀನು ಅರ್ಧಾಂಶದಿಂ ಹರಿಯು
 ಕೈಯ ಪಿಡಿಯುತ ಪೊರೆವೆ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ ಜನಿಸು
 ತಾಯತಾಂಬಕಿ ಜಸವ ಪಡೆಯುತ್ತ ಮರ್ತ್ಯರಂ ಸಗ್ಗ ಕೇರಿಸು ಪದುಳದಿ ||

ತರಳೆ ನೀಂ ಹರಿಹರರ ವಾರಿನರ ರೂಪದಿಂ
 ಕರವಿಡಿದು ವರಿಸು ಕಾವೇರಿ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ
 ಯುರುತರದ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯುತ್ತಲೋಗರಂ ಸೌಖ್ಯದಿಂ ಸಲಹುತ್ತಲಿ |
 ಹರಿ ಕುವರಿ ಗಂಗೆ ತಾಂ ದುರಿತಮಂ ನೀಗಲ್ವೆ
 ಬರುತ ಮಜ್ಜನ ಗೈದು ಪರಿಶುದ್ಧೆಯಾಗುವಳು
 ಪರಮ ಪಾವನೆ ನೀನು ನರಲೋಕದೊಳ್ ಸಕಲ ನರಮೃಗಂಗಳ
 ಪೊರೆಯುತ ||

ಎನಗೆ ಸುತೆಯಾದೊಡಂ ನಮ್ಮಯ್ಯನಂ ವರಿಸಿ
 ಜನನಿಯೆನಿಸುವೆ ನನಗೆ ವಿಮಲೆ ಗಂಗಾದೇವಿ
 ಘನತರದ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ಶಿವ ಶಿರದಿ ನೆಲಸಿರಲ್ ನೀನವಳ ವಿಾರಿಸಿರುವೆ |
 ವಿನುತೆ ಗಂಗೆಯು ಪಡೆದ ಕಲ್ಮಷವ ನೀ ತೊಳೆವೆ
 ವನವಾಹಿನೀ ಯೆನಿಸಿ ಕಲಿದೋಷಗಳ ಸುಡುವೆ
 ಅನುನಯದಿ, ಜಾಹ್ನವಿಯು ಮರ್ತ್ಯರಘವಂ ಕಳೆಯುತುಳಿಸಿಕೊಂಬಳು
 ದೋಷವ||

ಕಳೆಯಲಾರಳು ಬಂದ ಪಾಪರಾಶಿಯ ತಾನು
 ಉಳಿಯಲಾರದು ನಿನಗೆ ತೊಳೆದು ಪೋವುದು ದೋಷ
 ಕಳೆವೆ ನೀ ರೋಗಾದಿ ಬಾಧೆಗಳ ಪರಮಪಾವನೆಯೆನಿಸಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ |
 ಕಳೆದು ಶಂಕೆಯನೆಲ್ಲ ಬೊಮ್ಮ ಕಳುಹುತ ಸುತೆಯ
 ನೊಲವಿಂದ ಸಿರಿರಾಮವಿಠ್ಠಲನ ಬಸಿರಸುತ
 ನೆಲತೊರೆದು ನಿಜವಾಸಮಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿದಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಾವೇರಿಯಂ ||

೪. ಕಾವೇರಿಯ ವಿವಾಹ.

ವನಜಪೀಠನು ತನ್ನ ಕುವರಿಯಂ ತಕ್ಕೈಸು
ತನಘೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಚಿಂತೆ ಮುಂದೆ ನೀ ಕುಂಭಜನ
ವನಿತೆಯಾಗಲ್ಕುವನು ವಾರಿರೂಪದಿ ನಿನ್ನ ನಿಜಕಮಂಡಲೊಳಗಿರಿಸೆ |
ಘನತರದಲಕ್ಷ್ಮಯದ ಜಲಕೊಡದೊಳಿರುತಿರಲು
ಕನಕಾದಿ ನದಿಯೆಡೆಗೆ ವೋದಾಗ ನೀನಿಳಿದು
ವನಧಿಯಂ ಗಮಿಸುವುದು ತೋಷದಿಂ ವನಜಾಕ್ಷಿ ವನಭರಿತಳಾಗುತ್ತಲಿ ||

ಸಿಂತೆ ಕೊಟ್ಟನು ಹರಿಯು ಅಕ್ಷಯದ ಜಲಪಾತ್ರ
ವಂ ತಂದು ನನಗಾಗಿ ತತ್ಪಾತ್ರಮನ್ನಿತ್ತೆ
ನಂತರಂ ಶಿವರೂಪಿ ಕಲಶಜಗೆ ಕೇಳಲ್ಕೆ ನಾನೊಲಿದು, ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ |
ಕಂತುಸಿತಜಾನದಿಂ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ
ನಂತರಂ ಬಳುಕುತಿಹ ನಿನ್ನಾಯಸವ ಕಂಡು
ಚಿಂತಿಸುತ ಜಲರೂಪದಿ ನಿನ್ನ ಕೊಡದೊಳಿಡೆ ಪರಿವೆ ನೀಂ ನದಿಯಾಗುತ್ತ||

ಪರಿದು ವೋದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿರುವೆ
ಹರಿಹರವೆರಸಿನಾಂ ಕುಂಭಜಂ ಭರದಿಂದ
ಹರಲಿಂಗಮಂ ಬಿತ್ತಿ ಪಾವನೆಯ ಗೈಯುವಂ ಶಿವವಾಸಮಾಗಿರಲ್ಕೆ |
ವರ ಕಪಿಲ ರೂಪಿನಿಂದಿರುವ ಹರಿಯಂ ಕೂಡಿ
ತರಳೆ ಹರಿಸತಿಯಾಗಿ ಕಪಿಲೆಯೆನಿಸುವೆ ನೀನು
ಬರುತ ಭಾಗೀರಥಿಯು ನೇರುವಳು ಪನ್ನೆರಡು ವತ್ಸರಕ್ಕೊಂದುವೇಳೆ ||

ಕಾವೇರಿ ನಾಮದಿಂ ಸಾರ್ದು ಸಾಗರವನ್ನು
 ಕಾವೇರಿ ಸಿರಿಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಕಪಿಲೆ ಮೊದಲಾದವಿಳ
 ವಾವಿತ್ರೈನಾಮದಿಂ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯುತ್ತ ಪೊಳೆನೆನ್ನಿಜ್ಜೆಯಂತೆ |
 ಭಾವಿಸಲ್ ನೀನಿರುವ ಭೂಭಾಗ ಜಲಭಾಗ
 ವಾವನತ್ಪವ ಪೊಂದಿ ಪುಣ್ಯದಾಯಕವಾಗು
 ತೀವಲಯದೊಳ್ಪರಮ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ರಚಿಸುವುದು ಕೇಳೆಬಾಲೆ ||

ಹರಿಯು ಕೂಡುವ ನಿನ್ನ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇಶದೊಳ್
 ಹರಿಹರವೆರಸಿನಾಂ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
 ಅರಿಯದೊಲು ನೆಲಸಿರುವೆನಾವಗಂ ನೀನಿನ್ನು ಶಂಕಿಸದೆ ತೆರಳು ತರಳೆ |
 ತೊರೆದು ಸಂಶಯಗಳನು ಮುಂದಿನವಸರವನ್ನು
 ಅರಿಯಲ್ದ ವೇರ ಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಿ ಬೆಳೆಯುತಿರೆ
 ಹರಿದೈದಿ ಪೊಂದಿನೀ ಪುಣ್ಯವಾಪಿಸಿರೂಪು-ಹೋಗಿಂದ ಕಮಲಾಸನ ||

ಇಂತೊರೆದು ನೀರೇಜಕುಸುಮಾಸನಂ ನಡೆಯೆ
 ಚಿಂತೆಯಂ ತೊರೆಯುತ್ತ ಬಳೆದಳಾ ಸುಂದರಿಯು
 ಕಂತು ಜನಕನ ನೆನೆಯುತ ಕವೇರ ಮುನಿಪತಿಯ
 ಸುಕುಮಾರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡು |
 ಸಂತರಂ ಪೂಜಿಸುತ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ತಾನು
 ಸಂತೋಷದಿಂ ಸೇವಿಸುತ ತರಳೆಯೊಲವಿನಿಂ
 ಕಂತು ಸೋದರ ಪೇಳ್ವ ಅವಧಿಯಂ ಕಾಯುತ್ತ ಲೋಕೋಪಕೃತಿಯ
 ನೆನೆದು ||

ಪ್ರೇಮದಿಂ ತಾಯ್ತಂದೆ ಈರ್ವರುಂ ಕಾವೇರಿ
 ಭಾಮೆಯಂ ಮುದ್ದಿಸುತ ಸಾಕಿದರ್ ಪುತ್ರಿಯಂ
 ಕಾಮಿಸುತ ಬೇಕಾದುದಂ ನೀಡಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಾಧನವನೊದವಿಸುತ್ತ |

ಕಾಮಿನಿಯ ಕಾಮನೆಯ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಮುನ್ನ
 ಆ ಮುನಿ ಸತಿಯು ನೆರವಿ ಪರಮ ಸಂತಸವಿತ್ತು
 ಸೋಮವದನೆಯನವರು ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದರು ಬಹಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿ೦ ಪದುಳದಿ ||

ತರಳೆ ತಾಯ್ತಂದೆಯರನರ್ತಿಯಿಂ ಸೇವಿಸುತ
 ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪರವರೆಂದರಿತು ಪೂಜಿಸುತ
 ಭರದಿಂದ ಮತಿವಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾದರಿಸುತೆಡಬಿಡದೆ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂ |
 ಹರಿಸುತನು ಪೇಳ್ವವಧಿಯಂ ಕಾಯ್ದು ನೋಡುತ್ತಿರೆ
 ಹರನಂಶ ಸಂಭೂತ ಕುಂಭಸಂಭವನನ್ನು
 ವರಿಸಲ್ಕೆ ತಪವೆಸಗೆ ಪಿತನಡಿಯ ಸಾರುತ್ತಲಾಣತಿಯ ಕೇಳಲಾಗ||

ತಾತ ಕೇಳೈಪಿಂತೆ ಆಣತಿಯನಿತ್ತಿಹನು
 ತಾತ ತಪವೆಸಗಲ್ಕೆ ಪಶುಪತಿಯ ನುತಿಸಲ್ಕೆ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಳುಹೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಮನ್ನಿಸುತ ವನಕೆನ್ನ ತಪವೆಸಗಲು |
 ಜಾತಳಾದೆನು ಜಗದಿ ಜನಹಿತದ ಕಜ್ಜದೊಳ
 ಗೀತನುವ ಸವೆಸಲ್ಕೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂ ಪಡೆದು
 ಪೂತಳಾಗಲ್ಕೆನಗನುಜ್ಞೆಯಂ ಪಾಲಿವುದು ತವಚರಣಕಾಂ ನಮಿಸೆನು ||

ಮೂಲೋಕದೊಳ್ ಬೆಳಗಿ ಪೊಳೆವಂಥ ಕೀರ್ತಿಯಂ
 ಮೇಲೆನಿಪ ಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟುಮಾನವ ಗಣಕೆ
 ಪಾಲಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯಂ ತಪದಿಂದ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಪೋಗಲ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳೆನು |
 ಬಾಳುವೆನು ಸೇವೆಯಿಂ ಜನಪದವ ಕಾಣುವೆನು
 ಶೀಲವಂತರ ಸಗ್ಗ ಕೇರಿಸುವ ಪದವಿಯಂ
 ಕೀಳುಗೈದವರನ್ನು ಪಾಪಹರಿಸುತ ಪುಣ್ಯಲೋಕಮಂ ಸಾರುವಂತೆ ||

ಆಣತಿಯ ಬೇಡುವೆನು ಪೊರಮಡಲು ತಪವೆಸಗೆ
ಕಾಣಲೈ ಹರನಡಿಯ ಕುಲಮೂರುನ್ನತಿಯ
ಕ್ರೋಧಯೋಳ್ ಬಯಸುವೆನು ನೋಡುವೆನು ಮುಕ್ಕಣ್ಣಶಿವನನ್ನು
ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ |

ನೀನೊಲಿದು ಕಳುಹೆನ್ನ ಶಿರಬಾಗಿ ನಮಿಸುವೆನು
ಮೇಣೆನ್ನ ಮುದದಿಂದ ಪರಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೆನ್ನ
ತೇಣಾಕ್ಷಿ ಜನಕನಂ ಕೇಳಲ್ಪವೇರ ಮುನಿ ನಿಜಕುವರಿಗಿಂತೆಂದನು ||

ಅಜನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತರಳೆ ತಪವೆಸಗೆ ಶಿವನಡಿಯ
ಭಜಿಸುತ್ತ ಜನಹಿತವ ನೋಹಿಸುತ ಪೊರಮಟ್ಟು
ಸುಜನರಂ ಸೇವಿಸುತ ಹರನಡಿಯ ಭಾವಿಸುತ ಶಿವರೂಪನುಂ ಕಾಣುತ |
ಅಜಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲೋಳ್ ಸಪ್ತಮುಷಿ ಸಂಗದೊಳ್
ನಿಜಕುವರಿ ತಪಗೈದು ವರಗಳಂ ಪಡೆಯುತ್ತಲಿ
ಭುಜಗ ಭೂಷಣಕರನ ನೀ ಪಿಡಿದು ಸುಖಿಸೆಂದು ಪರಸಿದನು ಪದ್ಮದಿಂದ||

ಛಲಿಗಾಳಿ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲು ಬಾಧಿಸದೆ ನಿನ್ನನ್ನು
ಖಳಮೃಗಾದಿ ಕ್ರೂರ ವಿಷಜಂತುಗಳು ನಿನ್ನ
ಬಳಕುವೀ ಸೌಂದರ್ಯದೇಹನುಂ ಕಾಯ್ದಿಡಲಿ ಪರಶಿವನು ಮೈದೋರಲಿ|
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಪುಣ್ಯತರ ರೂಪನುಂ ಪೊಂದಿನೀ
ಬೆಳಗಲೈ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದೆರಡೇಳು ಲೋಕದೊಳ್
ಜಲಕಂಠ ಕಾರುಣ್ಯ ದಿಚ್ಚಿಯನ್ನೆಸೆದು ತಾಂ ಪಾಲಿಸಲಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ||

ಕಮಲ ಮುಖಿ ಕರುಣಿಸಲಿ ಕೈಲಾಸಪತಿ ನಿನ್ನ
ವಿಮಲಮತಿಯಿಂ ಹರನ ಪಾದಮಂ ನೆನೆಯುತ್ತ
ಲಮಿತ ಭಕ್ತಿಯ ತಾಳ್ಪು ಬಾಹ್ಯಲೋಕವ ಮರೆತು ಪರಮಾತ್ಮನಂ ಚಿಂತಿಸಿ|

ರಮಣೀಯ ರೂಪನಂ ನಿಲಿಸಿ ಹೃನ್ಮಂದಿರದಿ
ಕಮನೀಯ ಗುಣಗಳಂ ಜಾನಿಸಲ್ಪಾವಗಂ
ಕಮಲಾಕ್ಷನಂ ಕಂಡು ಧನ್ಯಳಾಗುವೆ ತರಳೆ ಪೋಗೆಂದನಾ ಕವೇರ ||

ನಿತ್ಯಮಾದುದ ಬಯಸಿ ಮರೆಯುತಭಿಮಾನಮಂ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಶಿವರೂಪ ಚಿತ್ರಮಂ ಚಿತ್ರಿಸುತ
ಮತ್ತಮಾ ಭೂಲೋಕಗತಿ ಮರೆಯುತೇಕಾಂತದೊಳ್ಕುಳಿತು ಜಾನಿಸುತ್ತ |
ಎತ್ತಿ ಬಹ ವಿಘ್ನಮಂ ಸಹಿಸುತ್ತ ತಡೆಯುತ್ತ
ಸುತ್ತಲಿಹ ಸುಖಗಳಂ ಮಿಥ್ಯಮೆಂದರಿಯುತ್ತ
ನಿತ್ಯನಾದಾ ಹರನ ಪಾದ ಕಮಲಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತಿರು ಜಾನಗೈದು ||

ತೊರೆದು ಬಹ ಫಲಗಳಂ ನೆನೆದು ಹರ ಪದಗಳಂ
ಮರೆತು ದುಃಖಂಗಳಂ ಪರಮಾತ್ಮಗರ್ಹಿಸುತ
ಸರುವ ಸುಖ ಕಷ್ಟಗಳ ಹರ ಜಾನನಿಂ, ಭರದಿ ತಪವೆಸಗು ಮಗಳೆ ನೀನು |
ಪೊರಮಡಲ್ಪಾಣತಿಯ ನೀಡುತಾ ಮುನಿಸತಿಯು
ತರಳೆಯಂ ತಕ್ಕೈಸಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಸುರಿಸಿದನು ಕಂಬನಿಯ ಹರುಷದುಃಖವು ಕೂಡಲೊಮ್ಮೆಗಾ ಋಷಿ
ಮನದೊಳು ||

ಬಿಡು ತಾತ ಚಿಂತೆಯಂ ನೀನು ಬೋಧಿಸಿದಂತೆ
ಮೃಡನಡಿಯ ನೆನೆಯುತ್ತ ದಿವ್ಯ ರೂಪವ ಕಂಡು
ಬಡನೆ ಬರುವೆನು ನಿನ್ನ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಪೊರಮಡುವೆನೆಂದಳಾ ಹರಿಣ ನೇತ್ರ |
ನಡೆದಾಗ ಸೇರಿದಳು ತಪವೆಸಗುವಾತರದೊ
ಳಡವಿಯನ್ನರಸುತ್ತ ಕುಸುಮ ಕೋಮಲೆ ಬೇಗ
ತೊಡೆದು ಮಮತೆಯನೆಲ್ಲ ನಾರುಡೆಯ ಧರಿಸುತ್ತ ಶಶಿಧರನ ಜಾನಿಸುತ್ತ ||

ಮರೆಯುತೀ ಲೋಕಮಂ ಶಾರೀರ ಮಮತೆಯಂ
ತೊರೆಯುತಿದ್ದಿಯ ಸುಖವ ಬರುವ ಫಲಗಳ ಮರೆತು
ಪರಮ ಸುಂದರ ದೇಹವಂ ದಂಡಿಸುತ ಮನದಿ ನಿಲಿಸಿ ಗೌರೀಧವನನು |
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನದೊಳಗೊಂದೆ ಜಾನದಿಂ ಸುಡುಮುಖನ
ತೊರೆಯುತಾಹಾರಮಂ ಏಕಪಾದದಿ ನಿಂದು
ಅರೆದಿಟ್ಟಿಯಿಂ ತೊಟ್ಟು ನಿತ್ಯನಿಗಮಸ್ತುತ್ಯನಂ ನೆನೆದು ನಿಂದಿರುವಳು ||

ನೂರಾರು ವರ್ಷಂಗಳಿಂತು ಕಳೆದುದು ತಪದಿ
ಘೋರಾಟವಿಯೊಳಗೇಕಾಂಬರದಿ ನವ ತರುಣಿ
ಕ್ರೂರಾಪಿ ಭೂಷಣನ ನಾಮವೊಂದುಳಿಯುತಲಿ ಮಿಕ್ಕವಂ
ತಿಳಿಯದಂತೆ |

ವಾರವಾರಕೆ ತೊರೆಯುತಾಹಾರಮೆಲ್ಲಮಂ
ಕಾರಿರುಳ್ ಪಗಲೆನ್ನದಾರಾದ್ರ ಬರಿಸಮಂ
ಸೋರುತಿಹ ಹಿಮಗಳಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜೀವಾತ್ಮನಂ ಹರನ ಪದಮೂಲದಿ ||

ನಿಲಿಸಿ ನಿತ್ಯಾತ್ಮನಂ ತುತಿಗೈಯುತನವರತ
ತಳಮಳಿಸದಜಸುತೆಯು ನೇಸರಂ ನಿರುಕಿಸುತ
ಹಲವು ಕಾಲಂಗಳಂ ಕಟ್ಟುಗ್ರ ತಪದಿಂದ ಕಳೆಯಲ್ವೆ ಸುರಲೋಕದ |
ಬಲಯುತರ್ ಪಲ್ಲಿರಿದು ಕೋಪದಿಂ ಜರೆಯುತಲಿ
ಹುಲುವನಿತೆಯೆಂದೊದರಿ ನೂಕಿದರು ದೂತರಂ
ಖಳತನದಿ ಖತಿಯಿಂದ ತರುಣಿ ತಪವಂ ಕಿಡಿಸೆ ಜಾರಿದರು ಭೂಲೋಕಕೆ ||

ದೇವರ್ಕಳುಂ ಕಂಡು ಬೆದರಿ ಬೀಳುತಲಾಗ
ಲಾವನಿತೆ ತಪಸಿನಿಂ ಪ್ರಾಣವಾಯುವ ತಡೆಯೆ
ನೋವಿನಿಂದುಸುರು ಬಿಡಲಾರದಾ ಸುರರು ಕಾವೇರಿಯಂ ತುತಿಯ ಕಿಡಿಸೆ|

ತೀವಿದುತ್ತಾಹದಿಂ ಬಂದು ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಿ
ಹಾವಳಿಯ ಮಾಡಿದರು ಕೇಡಿಗರು ಚೀರುತಲಿ
ಜೀವನವ ಸುರಿಸಿದರು ಭೂಮಿಯೊಳು ಹೊರಳಿದರು ಬೇಡಿದರು

ಕೈಮುಗಿಯುತ ||

ಮಾಡಲಾರದೆ ವಿಘ್ನ ಸೋತರಾ ಸುರರೆಲ್ಲ
ಬೇಡುತ್ತ ಬೆದರಿದರ್ ರಮಣೀಯಾ ನಿಷ್ಕೇಗಂ
ದೋಡಿದರು ಶಕ್ರನಂ ಕಂಡು ಪೇಳಿದರಾಗ ಕಾವೇರಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು |
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು ತರುಣಿ ಏಕಾಂತ ಭಾವದಿಂ
ಗಾಢ ತಪವಂ ನಿಂದು ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯವಳು
ನೋಡಳೀ ಜಗವನ್ನು ತೃಣಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಜನಸುಖವನು ||

ಶಶಿಮೌಳಿಯಂ ಮನದಿ ಮೌನದಿಂ ಜಾನಿಸುತ
ಶಶಿಮುಖಿಯು ಘನ ಘೋರ ತಪವನ್ನು ಗೈದಿರ
ಲ್ಕಸವಸದಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ಭಯದಿಂದ ಮೈಗಣ್ಣನನ್ನರಸಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು |
ವಸುಮತಿಯೊಳೀ ಪರಿಯ ನಾರಿಯಂ ಕಂಡಂಜಿ
ಪಶುಪತಿಯ ಬಳಿಗೈದಿ ದೇವರ್ಕಳಂ ಕೂಡು
ತುಸುರಿದನು ಹದನವನು ಕಾವೇರಿ ಶಕ್ತಿಯನು ಬರ್ದಿಲರ ದುಗುಡವನ್ನು||

ಪಾರ್ವತೀರಮಣ ಕಾವೇರಿ ಗೈವತಪದಿಂ
ಸರ್ವದೇವತೆಯರಂ ಜೀವಕಟ್ಟಿಸುತಿಹುದು
ಚೀರ್ವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀ ಪ್ರಾಣಮಂ ಸೆಳೆದಿಹುದು ದೇವಾರಮಂ ದಹಿಸುತ|
ಸಾವ್ದಿದೀಗಲೆ ಶಿವನೆ ವರಗಳಂ ಕರುಣಿಸುತ
ಸರ್ವ ಸುರ ಜಾಲಮಂ ಸಲಹುವುದು ಕಾವೇರಿ
ಯೋರ್ವಳಂ ತಪದಿಂದ ವಿಮುಖಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ಕೈಲಾಸವಾಸಬೇಗ ||

ಅವಳಾಸೆಯನ್ನಿತ್ತು ಬೇವದಾನವ ಮಾಳ್ಕು
 ದವನಿಯೊಳಗುರುತರದ ಪದವಿಯಂ ನೀಡುತ್ತ
 ತವಸಿನಿಯ ತಾಪದಿಂ ಬಳಲಿರುವ ಸುರರನ್ನು ಉಳುಹುವುದು
 ಚಂದ್ರಧರನೆ |

ಅವನಿಯೊಳಗಾವನಿತೆಯಂತಿರುವ ನಾರಿಯರ
 ನವಲೋಕಿಸಲ್ಪಾಣೆನೀ ಬಾಲೆ ದೇಹಮಂ
 ಸವೆಸುತ್ತ ಶಿವನಾಮ ಜಪಿಸುತ್ತಲಿ ವನದೇವತೆಯ ತೆರದಿ ನವಯುವತಿಯು ||

ಕೇಳಿದನು ಪುರವೈರಿ ಸುರಪತಿಯ ಮೊರೆಯನ್ನು
 ಲೀಲೆಯಿಂದಭಯವನ್ನೀಯುತ್ತ ಸುರಗಣಕೆ
 ನೀಲ ಲೋಹನೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಭಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸೆ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತು |
 ಬೇಳಂಬವಂ ಬಿಡಿರಿ ವರಗಳಂ ನೀಡುತ್ತ
 ಲಾ ಲಲನೆಯಂ ಧ್ಯಾನ ವಿಮುಖಳಂ ಗೈಯುವೆನು
 ಭೂಲೋಕ ಕೈದುತಲಿ ಶೀಘ್ರದಿಂದೆಂದನಾ ವಾರಿಧರ ಸುರಪಾಲಗೆ ||

ತೆರಳಿದರು ಸುರರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂ ಬಂದ
 ಹರನಂಶದಿಂ ಜನಿಸಿ ಬುವಿಯೊಳಗಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿ
 ತರುಣಿಯಂ ನಿರುಕಿಸಲ್ ಜವದಿಂದ ಬರುತಿರಲು ನೋಡಿದನು ರೂಪರಾಶಿ |
 ಅರೆತೆರೆದ ಕಣ್ಣಳಿಂ ಮುಗಿದ ಕರಯುಗಳಿಂದ
 ಶಿರಬಾಗಿ ನಿಂದಿರುವ ಭಾಲಕಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ
 ಲುರಿಗಣ್ಣ ತಾಪವಂ ಮಾರಿಸುವ ಮದನಶರ ಹತಿಯಿಂದ ನೊಂದನಾಗ ||

ಧರಿಸಿಹಳು ಕಂಠದೊಳ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರಗಳಂ
 ಕರದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದಿಹಳು ಜಪಮಾಲೆಯೆಣಿಸುತ್ತಲಿ
 ಹರನಾಮವಂ ನೆನೆದು ಮರೆತಿಹಳು ಜಗವನ್ನು ನಾರುಡೆಯ ನಾರೀಮಣಿ |

ಹರನಾಮ ಜಪದಿಂದ ಕಳೆಯೇರಿದಾ ಮುಖದ
ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯದಾ ಜವ್ವನದ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಸುರಿಯುತಿಕ ರೂಪಮಂ ಕಂಡು ಮುನಿ ಮರುಳಾಗಿ ನಿಂದಿಹಂ

ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ||

ತಪಸ್ಸುಮೆ ಬಲೆಯಿಂದಾಶ್ರಮದ ಮಿಗಗಣವು
ತಪಸಿನಿಯ ಸೇವೆಯಂ ಗೈಯುತ್ತಲನವರತ
ಉಪವನದ ದುಷ್ಟತರ ಚಿರತೆ ಹುಲಿ ಜಂತುಗಳು ತೊರೆದಿಹವು
ದುಷ್ಟಜಾಲ |

ಕೃಪಣತೆಯ ಮರೆಯುತ್ತ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿವನಾಮ
ಜಪಿಸುತ್ತಲಿ ಮೌನದಿಂ ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರುತಿಹವು
ವಿಪರೀತಮಂ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿದನು ಕಲಶಜನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಲಿ ವನಶೋಭೆಗೆ ||

ಇಂಪಾದ ಗಾನದಿಂ ಖಗಗಣವು ಪಾಡುತ್ತಿರೆ
ಸೊಂಪಿನಿಂ ನಿಂದಿರುವ ತರುಣಯವು ಫಲಮೂಲ
ಜೊಂಪೆಯಂ ನೀಡುತ್ತ ಮರುಗವಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿವೂಗಳಿಂ ಪವನಶೋಕ |
ಕಂಪಿನಿಂ ತುಂಬಿರಲ್ಪಾವನದ ಸೌಂದರ್ಯ
ತಂಪಿನಿಂ ಕಳೆಯೇರಿ ಶೋಭಿಸಲ್ ಶಿವಗಾನ
ದಿಂಪಿನಿಂ ಬಾಹ್ಯಜಗಮಂ ಮರೆತು ತಲ್ಲೀನನಾಗುತ್ತಲಿ ಹರನಡಿಯಲಿ ||

ಮನವಿಟ್ಟು ನಿತ್ಯಾತ್ಮನನ್ನರಸಿ ತೋಪಿಸುವ
ವನ ಸೊಬಗ ನೋಡುತ್ತ ಹಿಗ್ಗುತ್ತ ಮೈಮರೆತ
ಮುನಿಪತಿಯು ಕಣ್ಣೆರೆಯುತ್ತಾ ತವೋಜ್ವಲೆಯಂ ಭಾವಿಸುತ್ತ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ
ಎನಗೀಕೆ ಸತಿಯಿಹಳು ಎನ್ನನೇ ಬಯಸುತ್ತ
ಲನುನಯದಿ ತಪವೆಸಗಿ ನಿಂದಿರುವಳೆನ್ನುತ್ತ
ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಲಿ ನಿಜರೂಪಮಂ ತೋರಿ ನಿಂದನಾ ಜಗದೀಶನು ||

ಕಾವೇರಿ ಕಂಡಳಾ ಚಿನ್ನಯನ ರೂಪಮಂ
 ಸಾವಧಾನದಿ ತೆರೆದು ಕಣ್ಣಳಂ ನೋಡಿದಳು
 ಮಾವರನ ಮೂರುತಿಯು ನಿಂದಿರಲ್ಪಿದಿನೊಳ್ ಬೀರುತಲಿ ತೇಜವನ್ನು |
 ತೀವಿದಳನಗೆಯಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಂದನೆಯ
 ನಾವನಿತೆ ಮಾಡಿ ಮೌನದಿನಂದು ಶಿರಬಾಗಿ
 ಭಾವಿಸುತ ಲೋಕೋಪಕಾರಮಂ ಶಿವರೂಪರಾಶಿಯಂ ನೋಡಿನಲಿದಳ್ ||

ಮೌನದಿಂ ನಿಂದಿರುವ ತರುಣಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ
 ಗಾನಲೋಲನು ಪೇಳ್ವ “ ಬಂದಿಹೆನು ಬೇಡನ್ನು
 ನೀ ನನ್ನಿಯಿಂ ವರವ ಕಾವೇರಿ ನೋಡೆನ್ನನೆನ್ನ ” ಲಾ ಹರಿಣ ನೇತ್ರೈ |
 ಮೌನದಿಂ ಭೂಮಿಯನ್ನುಂಗುಟದಿ ಕೆದಕುತ್ತ
 ಲೇಣಾಕ್ಷಿ ನಿಂದಿರಲ್ ಯೋಚಿಸುತ ಭಾವಿಸಿದ
 ಮೌನೀಶನವಳಾಸೆ ಬಾಸೆಯಂ ನಯದಿಂದ ನುಡಿಸಿದಂ ಮೃದುವಚನದಿ ||

ಆಂ ಪತಿಯು ನಿನಗೆಂಬ ವಿಷಯಮಂ ಮರೆತಿರುವೆ
 ಸಂಪನ್ನ ನೀಯೆನ್ನನರಿಯದಂತಿರುತಿರುವೆ
 ಇಂಪಾದ ಶಿವಗಾನಮಂ ಕೇಳಿ ಮನಸೋತು ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದೆ ನೋಡಿ |
 ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಸಲ್ ಭರದಿಂದ ನೀಂಗೈವ
 ನೋಂಪಿಯಂ ಬಂದೆನಿಡೊ ತಿಳಿದಿರುವೆ ಮನದಾಸೆ
 ಯಂ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮುಖಿ ವರಿಸೆನ್ನ ಕರಪಿಡಿದು ನೀನೊಲಿಯು
 ತನುರಾಗದಿ ||

ಎನ್ನ ಮನ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಿಲ್ಕಿ ಸುಮಶರಹತಿಗೆ
 ಭಿನ್ನ ಮಾಗಿಹುದೀಗ ನಿನ್ನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂ
 ತೆನ್ನನೇ ವರಸುತಲಿ ಪರಮ ಪಾವನೆಯಾಗು ಬೇಡುನೀ ವರಗಳನ್ನು |

ನನ್ನಿಯಿಂ ನೀಡುವೆನು ನೋಡುವೆನು ನಲ್ಲೆಯಿಂ
ದಿನ್ನು ಬಿಡು ದುಗುಡಮಂ ಎನ್ನಲಾ ಕುಂಭಜನು
ಕನ್ನೆ ಕಾವೇರಿ ಮುನಿಪತಿಯ ತೇಜವ ಕಂಡು ಮೋಹದಿಂ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ||

ಓರೆಗನ್ನಿಂ ನೋಡಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳ್ ಬಳಲಿ
ಬೇರಿಳಿದ ಬಯಕೆಯಂ ವೊಂದುವಾತುರದಿಂದ
ಲೊ ರಮಣಿ ಸಂತೋಷಭರದಿಂದ “ ಲಾಲಿಸಾದೊಡೆ ತಿವನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ |
ಮಾರಸೋದರನೆನ್ನ ಸುತೆಯಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿದ
ಧಾರುಣಿಗೆ ಬಂದು ನಾಂ ಮಾನವರ ತೆರದಿಂ ಕ
ವೇರ ಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಿ ಬೆಳೆದಿಹೆನು ನೀ ಬಂದು ನಿಜಪಿತನಯಾಚಿಸಿದೊಡೆ ||

ನಮ್ಮಾ ವೃಂಶಾರ್ಥ ಕೈಗೂಡುವುದಕಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಪಿತನಾಶ್ರಮಕೆ ಬರುವುದೈ ಭರದಿಂದ
ಬೊಮ್ಮಾದಿ ಸುರಗಣಕೆ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಕರ್ತ ಸಕಲವಂ ನೀಂ
ತಿಳಿದಿಹೆ |

ಒಮ್ಮನದಿ ಬಂದು ನೀನೆನ್ನ ಧನ್ಯಳ ಗೈದು
ಸುಮ್ಮನದಿಂ ಕರವ ಪಿಡಿವುದುಚಿತವು ಇದುವೆ
ಸಮ್ಮತವು ಜನಕಂಗೆ ಪೊರಮಡುವುದೆನ್ನಲಾ ವಾತಾಪಿರಿವು ಪೇಳ್ವನು ||

ರಮಣಿ ಬರುವೆಂ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ನಾಂ
ಮಮತೆಯಿಂ ತವಪಿತನನುಜ್ಞೆಯಿಂ ವರಿಸುವೆನು
ಸಮನಾರು ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕೀ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂದೆಗವ ಬಿಟ್ಟು ನೀನು |
ಸುಮತಿ ನೀ ಬೇಡೊಂದು ಬೇರೆ ವರವಂ ಕುಡುವೆ
ನಮಿತ ಪದವಿಯನೀವ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪೊಂದಲ್ವೆ
ವಿಮಲೆ ಕೇಳಿಗಳೆನ್ನಲ್ಕವಳು ತೋಷದಿಂದಜನಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ||

ಎಂದು ನಾನೇಕಾಂತದೋಳೋರ್ವಳೇ ನೆಲಸ
 ಲಂದು ಪಾಪಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸ ನದಿಯಾಗಿ
 ಇಂದಿರಾರಮಣನನ್ನೊಡಗೂಡಿ ಪರಿವಂತೆ ಪಾಲಿಸೈ ಪ್ರಾಣೇಶನೆ |
 ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಕುಂಭಜಂ ತೋಷದಿಂ
 ಮುಂದೆ ನೀ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಾಗಿ ಲೋಕಮಂ
 ಚಂದದಿಂ ಸಲಹುತ್ತ ಪಾಪಮಂ ದಹಿಸುತ್ತ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆವೆ ಭ

ಈ ವರದ ಬಲದಿಂದ ಪರಮ ಪಾವನಳಾದೆ
 ಸೇವಿಸುವೆ ನಿಮ್ಮ ಪದ ಕಮಲಗಳ ನಾಂ ಮುದದೊ
 ಳೇವಲಯದೊಳ್ಳರಮ ಪುಣ್ಯವಾಹಿನಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವೆ ಜಗಮೆಲ್ಲ
 ಜೀವಿಗಳ್ ಜೀವನವ ಪಡೆಯುತ್ತ ಜೀವನವ
 ಧಾವಿಸಲ್ ಸುಲಭಮಾದುದು ಕಾಂತ, ಧರೆಯೊಳಗೆ
 ಜೀವನವನೊದವಿಸುವೆ ತವವರದ ಬಲೈಯಂ ರಮಣ ನೀನೋಡೆಂದ

ಕಾವೇರಿ ಕುಂಭಜರು ನಡೆದರು ಕವೇರ ಮುನಿ
 ಪಾವನಾಶ್ರಮಕಾಗ ಬಂದವರ ಕಾಣುತ್ತ
 ತೀವಿದತಿಶಯದಿಂದ ಕರೆದು ಕೂರಿಸಿ ತನ್ನ ಕುವರಿಯಂ ಪ್ರೀತಿಯಿ
 ಭಾವಿಸಿದ ಮನದೊಳಗೆ ಯೋಗಬಲದಿಂ ಮುನಿಯು
 ಮೈವಾಹದೊಳ್ ಕೊಡನ ಕುವರಂಗೆ ತರಳೆಯ
 ನ್ನೀವೆನೆಂದಾರಿಸಿಯು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ತೋಷದಿಂ ನುಡಿಸಿದನು ನಿಜತನುಬೆಂ

ಮಗಳೆ ನೀಂ ಕಟ್ಟುಗ್ರ ತಪದಿಂದ ಬಲುನೊಂದು
 ಪಗಲುರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಗಣಿಸದೆಲೆ ಹರನನ್ನು
 ಬಿಗುಮನದಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ ಧನ್ಯಳೆನ್ನಿಸುತೆಂದು ಕರೆತಂದೆ ಕಾಂತನನ್ನು

ಮಗುಳಿ ಬಂದಿಹ ನಿನ್ನ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು
 ಸುಗುಣಿ ಕೇಳ್ ಯೋಗ ಬಲದಿಂದರಿತೆ ನಾನೀಗ
 ನಗವಾಸಿಯಂ ವರಿಸು ಬಾಳುನೀ ಚಿರಕಾಲ ಶಾಂತಿಯಿಂ ಕಾಂತನೊಡನೆ ||

ಅವನಿಯೊಳಗುಪಕಾರವೆಸಗುತಲಿ ಹದಿಬದೆಯ
 ಸವಿ ಕಾರ್ಯಮಂ ಗೈದು ಪಾವನಳು ನೀನೆನಿಸು
 ತವ ಕಾಂತನಂ ಕೂಡಿ ಸುಖಿಸೆಂದ ಮುನಿಪತಿಯು ಕುವರಿಯನ್ನಾ ಲಿಂಗಿಸಿ |
 ಶಿವರೂಪ ಕುಂಭಜ ಮದೀಯ ಸುತೆಯಂ ವರಿಸು
 ಬುವಿಯಲ್ಲಿ ಜನಹಿತದ ಕಾರ್ಯದೊಳ್ ತೊಡಗುತ್ತ
 ಸವಿನಯದಿ ಶುಭವನ್ನು ಕೋರುತ್ತ ಬಾಳಿರಿದಾ ಋಷಿಯು ಪೇಳ್ವನಂದು ||

ಎವೇರಿಯಂ ಕಲಶಜಗೆ ಧಾರೆಯ
 ನ್ನೇರಿದಾಗ ಕನ್ನೆಯಂ ದಾನವಂ ಮಾಡಿ ಮುನಿ
 ಪರಸಿದಂ ತೋಷದಿಂದಶ್ರುವಂ ಕರೆಯುತ್ತ ಸಂಸಾರ ಪಾಶದಿಂದ |
 ತಿರೆಯೊಳಗೆ ಮುಕ್ತನಾಗುತ ಮುಂದೆ ಸನ್ಯಾಸ
 ಕರುಮವಂ ವಹಿಸುತ್ತ ಪುತ್ರಿ ಜಾಮಾತರಂ
 ತೊರೆದು, ತೊಲಗಿದ ತಪಕೆ ಧರ್ಮ ಬೋಧೆಯಗೈದು ನಿಜಸುತೆಗೆ
 ಮಮತೆಯಿಂದ ||

ವೈವಾಹ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ರೀತಿಯಿಂ
 ಕಾವೇರಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸಂಸಾರಧರ್ಮಮಂ
 ಪಾವನನು ಕೈಕೊಂಡು ದಂಪತಿಗಳೀರ್ವರುಂ ತೆರಳಿ ಭರದಿಂ ಕಾತಿಗೆ |
 ತೀವಿದತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಪದವ
 ಸೇವಿಸುತಲನವರತ ಭಕ್ತಿಪರವಶತೆಯಿಂ
 ದಾವಗಂ ತೋಷದಿಂದಿರುತಿರ್ದರಾಯುಗಳು ಹರನಂಘ್ರ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ||

ವಾರಣಾಸಿಯು ಹರನ ಬೀಡಾಗಿರಲೆ ಬಂದು
 ಸೇರಿದನು ಈಶ್ವರಾಂಶ ಶರೀರಿ ಕುಂಭಜಂ
 ಸಾರುತ್ತ ಕಾಶಿಯೊಳ್ ಸತಿಯೊಡನೆ ಹಿತದಿಂದ ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರುತ್ತಿದನು |
 ಆ ರಮಣಿಯಂ ಪೊರೆದು ಬೇಕಾದ ಸಾಧನವ
 ನಾರಿಸಿಯು ಭರದಿಂದ ಲೊದಗಿಸುತ್ತಲಾಗಾಗೆ
 ಶ್ರೀರಾಮವಿಠ್ಠಲನ ನಾಮವನ್ನೆಡಬಿಡದೆ ಸತಿಯೊಡನೆ ಜಪಿಸುತ್ತಿಹನು ||

೫. ಕಾವೇರಿಯು ನದಿಯಾದುದು.

ಸುರ ಸಮೂಹದೊಳಿಂದ್ರನುತ್ತಮಂ ತರುಗಳೊಳ್
ಸುರಭೂಜ ಫಲದಾಯಕಂ ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಯೊಳ್
ಹರಿ ಸರ್ವ ಜಗಮಯನು ನದಿಗಳೊಳು ಕಾವೇರಿನದಿ ಪಾವನಂ ಜಗದೊಳು |
ಗಿರಿಗಳೊಳು ಮೇರು ಗಿರಿಯುನ್ನತಂ ಸನ್ನತಂ
ಗಿರಿಯರಸನೆನಿಸುತ್ತ ಮೆರೆಯುವಂ ಬಲಯುತಂ
ಸರುವಗ್ರಹಂಗಳುಂ ಸುತ್ತತಿರೆ ದಿನದಿನವು ಜಗಸೇವೆ ಗೈಯುತ್ತಲಿ ||

ನಗರಾಜನಂ ಬಳಸಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳ್
ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಮೇರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಗೈಯುತ್ತ
ಲೊಗುಮಿಗೆಯ ನೇಹದಿಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ವಾರ್ಧಿಕ್ಕದಿಂ ನಗಪನು |
ಮಗನ ಮಂದರನನ್ನು ಕರೆದು ಪಟ್ಟವನಿತ್ತು
ನಗರಾಜನಧಿಕಾರಮಂ ನೀಡೆ ಯೋಚಿಸಲು
ನಗಕುಲವು ತೋಪಿಸಿತು ಮಂದರನ ಪೊಗಳುತ್ತಲಾತುರದಿ ನೋಡುತ್ತಲಿ ||

ಆಗಳಾ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತ್ತ ವಿಂಧ್ಯ ತಾ
ನಾಗಸದ ತಾರೆಗಳ ನಾಳಲ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತ
ಲಾ ಗಿರಿಯ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಮಂ ಪೊಂದಲ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿಸಿದಂ ಗಿರಿವರ |
ಬೇಗದಿಂ ಗಗನಮಂ ಮುಟ್ಟುತ್ತಲಿ ಬಿಳಿಯುತಿರ
ಲಾಗರುವ ಪರ್ವತಂ ತನ್ನ ತಪ ಮಹಿಮೆಯಿಂ
ಸಾಗುತಿರೆ ಸಾಸದಿಂ ದಿನದಿನವು ಪೆಚಾರ್ಗಿ ಶಕ್ತಿಸಾಧನೆಯಿಂದಲಿ ||

ಆ ಪರ್ವತಂ ಬಹಳ ಶಕ್ತಿವಂತಂ ಮತ್ತೆ
ತಾಪಸೋತ್ತಮನೆನಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯಂ
ದಾ ಪುನೀತಂ ಸಕಲ ಗಿರಿರಾಜನಾಗಲೈ ಬಯಸಿದಂ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿ |
ಕೋಪದಿಂ ಸಕಲ ನಗ ಸಂದೋಹಮಂ ಮಾರು
ತಾ ಪರ್ವತಂ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಲೈ ಮಂದರನ
ರೂಪಕುಂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಗಗನವಂ ಜುಂಬಿಸುತ ಬೆಳೆದನದ್ಭುತರೂಪಿನಿಂ ||

ಮುಚ್ಚಿದಂ ಗಗನಮಂಡಲವನ್ನು ಪರ್ವತಂ
ವೆರ್ಚಿನಿಂ ಬೆಳೆಯುತಾವರಿಸುತ್ತ ದಿಶೆಗಳಂ
ಕಿಚ್ಚಿನಿಂ ಗ್ರಹಗಳಂ ತಡೆಯುತ್ತ ಮೇರುವಂ ಮಾರಿಸುವ ಗರ್ವದಿಂದ |
ಅಚ್ಚರಿಯ ತೋರುತ್ತಲದ್ಭುತಾಕಾರದಿಂ
ಮುಚ್ಚಿದಂ ಭೂವಲಯಮಂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂ
ಇಚ್ಛೆಯಿಂ ಗಿರಿರಾಜ ಪದವಿಯಂ ಪೊಂದಲೈ ಬೆಳೆದನುನ್ನತಮಾಗುತ ||

ಹಿಮ ಶೈಲವಂ ಪಳಿದು ಮೇರುವಂ ಪಲ್ಲಿರಿಸಿ
ವಿಮಲ ಮಂದರಗಿರಿಯ ತಲೆಬಾಗಿಸುತ್ತ ತಾ
ನಮಿತ ಶಕುತಿಯ ಬಲದಿ ಬೆಳೆದನಾಗಸಪಥಕೆ ತಡೆದು ಸಕಲ ಗ್ರಹಗತಿ |
ತಮವು ಮುಚ್ಚಿತು ಬುವಿಯ ಸೂರ್ಯ ತಾಪದಿ ಬಳಲಿ
ಸುಮನಸೋತ್ತಮರೆಲ್ಲ ಬೆಂದುನೊಂದರು ಬಹಳ
ಅಮರ ಲೋಕವ ಸುಡುತ ದಾರಿಗಾಣದೆ ದಿನಪ ನಿಂದಲ್ಲಿನಿಂದನಾಗ ||

ದಿನಕರನ ಜಲನಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಗಲಾ ತಾಪ
ವನು ಸಹಿಸಲಾರದಿರೆ ದೇವರ್ಕಳೆಲ್ಲರಾ
ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಸಹಿತ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆತಂದು ಹರನಂಘ್ರಿಯೊಳ್ ನಮಿಸುತ |

ಅನಿಮಿಷರಲ್ಲರಾ ಶಿವನನ್ನು ಬೇಡುತ್ತ
 ದಿನದಿನವು ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿ ಬೆಳೆಯುತಿಹನುನ್ನತದಿ
 ದಿನ ಪತಿಯ ಸಂಚಾರಮಂ ತಡೆದು ಖೋಕಮಂ ದಹಿಸುತಿಹ ಗರ್ವದಿಂದ||

ಸೂರ್ಯ ತಾಪವು ಪೆರ್ಚಿ ಸುಡುತಿಹುದು ಜೀವಿಗಳ
 ನಾರ್ಯಧರ್ಮವ ತೊಳೆದು ತಡೆದಿಹನು ಸಕಲ ಜಗ
 ಕಾರ್ಯಮಂ ವಿಧಿನಿಯಮಂ ಮಾರಿ ಗಗನಮಂ ಸೋಂಕುತಲಿ
 ಬೆಳೆಯುತಿಹನು |

ಶೌರ್ಯಮಂ ತೋರುತಲಿ ಹಿಂಸೆಯಂ ನೀಡುತಲಿ
 ಧೈರ್ಯದಿಂ ಕೆಡಹುವುದು ವಿಂಧ್ಯನಂ ಪುರರಿಪು
 ತ್ವರ್ಯದಿಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಲೋಕಮಂ ಸಲಹೆಂದೊಡಂತೆಂದ ನಗವಾಸಿಯು ||

ಕಾಶಿಯೊಳ್ ಕುಂಭಜನು ಸತಿಯೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದ
 ವಾಸಿಸನು ಶೀಘ್ರದಿಂದವನನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡೆ
 ಆ ಶಿಖರ ಮಕುಟಮಂ ಬೀಳಿಸುವನಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭದಿಂ ಮೌನಿವರ್ಯ |
 ಘೌಸಿಯಾಗದೆ ನೀವು ಪೋಗಿರೀಗಲೆ ವಾರ
 ಣಾಸಿಯಂ ಜಯವಹುದು ನಿಮಗೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ
 ನಾ ಶೈಲವಾಸಿ ತಾಂ ಮುದದಿಂದ ಬಗೆಯುತ್ತ ಸಕಲಜಗ ಸಂತೋಷವಂ||

ಆತುರದೊಳ್ಳೆತಂದು ಕಾವೇರಿಯಾಣ್ಣನಂ
 ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಮಣಿದು ವಿಂಧ್ಯನಂ ಭಂಗಿಸುವ
 ರೀತಿಯಂ ಪೇಳದರು ಸುರರ ಸುಯ್ಯಂ ನೋಡಿ ಮರುಕಗೊಂಡನು ಮಾರಿಸಿ|
 ಈ ತಪವ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಸೇವೆ
 ಯಾತುರಂ ಮರೆಯುತ್ತ ನಾನೆಂತು ತೊರೆಯುವೆನು
 ಸೋತುದೆನ್ನಯ ಮನವು ಶಿವನಂಸ್ತ್ರಿಯೊಳ್ ಕಲಿತು ಗೃಹವೆನ್ನೇನು
 ಮುಂದೆ ||

ಆ ಶಿಖರ ಗರ್ವಮಂ ಮುರಿಯದೊಡೆ ಮೂಜಗವ
ನಾಶವಂ ಬಯಸುವನು-ಮಂದರನ ಭಂಗಿಸುವ
ಪೋಷಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಹರನಡಿಯ ತೊರೆಯುತ್ತ ನಡೆಯುವೆನು
ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ |

ಆಸೆಯಿಂದುನ್ನತಿಯ ಪದವಿಯಂ ಬಯಸುತಿಹ
ನಾ ಶೈಲ ಕುಮತಿಯನ್ನೊರಗಿಸುತ ಧರೆಯ ಮೇಲೆ
ಸಾಸದಿಂ ಮಂದರನ ನಿಲಿಸುವೆನು ಪಟ್ಟದೊಳ್ ವಿಂಧ್ಯಂಗೆ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ಕು ||

ಹರನಂಘ್ರ ತೊರೆಯಲ್ತೆ ಮರುಗುತಿಹ ಭಕ್ತನಿಗೆ
ಪುರಹರನು ಮೈದೊಲಿ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಚರಿಸಿದೊಡೆ
ಬರುತಿರುವೆನೆಲ್ಲಿಗಂ ನೆಲಸುವೆನು ನೀನಿರುವ ತಾಣದೊಳಗಾಕ್ಷಿ ಣದೊಳು |
ಪರುವತನು ಗರ್ವದಿಂದುಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದಿರೆ ಮೇಲೆ
ಹರದು ಬಟ್ಟೆಯ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗತಿಗಳಿಗೆ
ಗರುವಮಂ ಭಂಗಿಸುತ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲವ ಸುಲಭಮಾಗಿಸು ಕುಂಭಜ ||

ಸಾಮದಿಂ ದಂಡಿಸುತ ಭೂಸುರನ ಸುಲಭದಿಂ
ದ್ವೀ ಮಹೀ ತಲದಲ್ಲಿ ಗರ್ವದಿಂ ಮೆರೆಯುತಿಹ
ಕಾಮರೂಪರ ಸದೆದು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ ನೆಲಸಿ ಜಗವನ್ನು
ಪೊರೆಯುತಿಹುದು |

ಭಾಮಿನೀ ಕಾವೇರಿ ಮುಂದೆ ಲೋಕೋದ್ಧಾರ
ಕಾಮನೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ನದಿಯಾಗಿ ಪರಿಯಲ್ತೆ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ ನೆಲಸುವೆನು ಕಾವೇರಿ ತೀರದೊಳು ನಡೆ ನೀನು
ಮನಮರುಗದೆ ||

ಆ ತಪೋಧನ ಶಾಂತ ಮನಸಿನಿಂ ನಮಿಸುತ್ತ
ಲಾತುರದಿ ಶಿವನಂಘ್ರಿಯುಗ್ಮದೊಳ್ ಮನ್ನಣೆಯ
ಕಾತರದಿ ಬೀಡಿದನು ಸುರಗಣವ ಮನ್ನಿಸುತ ಪೊರಮಟ್ಟದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ |

ಮಾತೆ ಕಾವೇರಿಯಂ ಕೂಡಿ ತೆಂಕಣದೆಸೆಗೆ
ಮಾತಪದೊಳಾಗಸಕೆ ಬೆಳೆದಿರ್ಪ ವಿಂಧ್ಯನಂ
ಮಾತನಾಡಿಸೆ ಮುನಿಯು ಬಯಸುತ್ತ ಬರುತಿರ್ದ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಜಾನದಿಂ||

ಕಾವೇರಿ ಮನದೊಳಗೆ ಶಂಕರನ ರೂಪಮಂ
ಭಾವನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಪೊಗಳುತ್ತ ಮಹಿಮೆಯಂ
ತೀವಿರುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸರಸದಿಂ ನಡೆದಿರಲ್ ತವರೂರಿಗೆ |
ಧಾವಿಸುತ ಮಾರ್ಗಮಂ ದೂರದಿಂ ವಿಂಧ್ಯನಂ
ಪಾವನಂ ನೋಡುತಂದಾ ಶಿಖರ ತಪಮಹಿಮೆ
ಎವೇಳ್ವನೆಂದುಸುರಿದಂ ಸತಿಗೆ ಬರಿದೆ ಗರುವದಿ ಕೆಡುವನಿವನೆಂದು
ಮರುಗುತ್ತಲಿ ||

ಗಳಿಸಿದಂ ತಪದಿಂದ ಬಲು ಮಹಿಮೆಯನ್ನ ಜಲ
ನೆಳಲಾಸೆಗಂ ಪೋಗಿ ಫಣಿಫಯನ ಹಸ್ತದೊಳ
ಗೊಳಿತಾದ ಜೀವಮನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವ ಕಪ್ಪೆಪೊಲ್ ತಪಮೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥಮಾಗೆ |
ಖಿಲಗೈವ ಪುಣ್ಯಮಂ ಬಯಲಾಸೆಯೊಳು ಸಿಲ್ವಿ
ಬಳಲಿಸಿದ ಲೋಕಮಂ ವಿಪರೀತವೆಸಗುತ್ತ
ಮಲಗಿಸುವೆನಿವನನ್ನು ಭೂಗತನ ಮಾಡಿಸುತಲೆಂದನಾಮೌನೀಶನು ||

ಮರುಗಿದಳು ಕಾವೇರಿ ಪತಿಯ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ
ಕರುಣಮಂ ಭೂಸುರಗೆ ತೋರೆಂದು ಬೇಡಿದಳು
ಪೊರೆಯಲ್ವೆ ಜಗವನ್ನು ಗರುವಮಂ ನಿಗ್ರಹಿಸುತುಳುಹುತ್ತ ಜೀವವನ್ನು |
ಪರಿಪರೆಯ ರೀತಿಯೊಳ್ ಶಕ್ತಿಯಂ ಪೊಗಳಿದಳು
ಜರೆಯುತ್ತಲಾ ತಪದ ಬಲೈ ಕಾಳಾಯ್ತೆಂದು
ಬರುತಿರಲು ಸೇರಿದರು ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿ ಮೂಲಮಂ-ಕಂಡನಾ ಪರ್ವತೇಶ ||

ಬಂದ ಭೂಸುರಯುಗಳ ಮುದದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ವಂದಿಸಿದ ಪಾದ ಧೂಳಿಯಧರಿಸಿ ನುಡಿಸಿದನು
ಇಂದು ನಿಮ್ಮನು ಕಂಡು ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗೆ ಧನ್ಯನಾದೆನು ಧರೆಯಲಿ|
ಸಂದುದೈ ಮುನಿಯುಗಳ ದರುಶನದ ಲಾಭವೆನ
ಗಿಂದು ದೊರೆಕಿತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಬೇಡುವೆನು ನಿಮ್ಮಡಿಯ
ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು ಬೆಸಸುವುದು ಮುನಿಯೊಂದೊ
ಡಿಂತೆಂದನು ||

ಗರಿವರನೆ ನೀಂ ಗೈದ ತಪಯಜ್ಞದಿಂ ಲೋಕ
ಸೊರಗಿದುದು, ಮೂಲೋಕ ಕರಗಿದುದು, ಸುರಲೋಕ
ನಿರುಕಿಸುತ ನಿನ್ನಿರವ ಭೀತಿಯಿಂ ಬಳಲಿದುದು ತಡೆಯದೆಯೆಬಲುಬಾಧೆಯಂ|
ಪೊರಮಡಲ್ತೆನಗೀಗ ಸಮಭಾಗನಾಗಿ ನೀಂ
ಭರದಿ ದಾರಿಯ ಬಿಡೆನಗೆನ್ನಲಾ ವಿಂಧ್ಯ ಭೂ
ಸುರವರಗೆ ಹಾದಿಬಿಡೆ ಮುಂದೆ ದಾಟಿದ ಮುನಿಯು ಸತಿಯೊಡನೆ
ಸುಲಭದಿಂದ ||

ಅತ್ತ ಸಾಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ಪರ್ವತನ
ಕೃತ್ಯಮಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಮುನಿ ಪೇಳ್ವ ನಿಂತೆಂದು
ಮತ್ತನಾಗುತ ನೀನು ಗರ್ವದಿಂ ಬೆಳೆದಿರುವೆ ಮರೆತು ನಿನ್ನಯ ಕಾರ್ಯವಂ|
ಮತ್ತೆ ನಾ ಬರುವನಕ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರು ನೀನು
ಎತ್ತಲಾಗದು ಶಿರವ ಭೂಶಾಯಿಯಾಗಿಹುದು
ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವೆನೆಂದು ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಗೈದಿದನು ಸತಿಯ ಕೂಡಿ ||

ನೆಲಸಿದನು ಕಾವೇರಿಯೊಡಗೂಡಿ ಕೆಲಕಾಲ
ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲೊಂದುದಿನ ಸತಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಿದನು
ಜಲರೂಪಮಂ ಧರಿಸಿ ನೀನೆಲಸು ಕೊಡದೊಳಗೆ ಕನಕೆಯೊಳ್ ಮಿಂದು
ಬರುವೆ |

ಬಳಲಿರುವೆ ನೀನೀಗ ಸಂಚರಿಸುತೆನ್ನೊಡನೆ
ಬಳಲಿಕೆಯನೀಗಲೈ ಜಲಕಮಂಡಲಿನೊಳಗೆ
ನೆಲಸು ಶರರೂಪಿನಿಂದೆಂದೊಡಾ ಕಾವೇರಿ ಪೊಕ್ಕಳಾ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ||

ಕನಕೆಯೊಳ್ ವಿಯಾಳೈ ಬಯಸುತಾ ಮುನಿಸತಿಯು
ಮುನಿಸುತರ ಶಿಷ್ಯರಂ ಕರೆದಿತ್ತು ನಿಜ ಕೊಡವ
ನಿನಿಯಳಿಹಳಿದರಲ್ಲಿ ಜಲರೂಪಮಂ ಧರಿಸಿ ನೀವಿದನು ಜೋಕೆಯಿಂದ |
ಅನವರತ ನೋಡುವುದು ನೆಲದ ಮೇಲಿರಿಸದಿರಿ
ಕನಕೆಯೊಳ್ ಮಿಂದು ಬಹೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಾಯುತಿರಿ
ಮನವಿರಲಿ ಜಲಬಿಂದು ಹೊರಸೂಸದಂತೆ ನೀವ್ ನೋಡುತಿರಿ
ಮಮತೆಯಿಂದ ||

ಎಂದಾಗ ಬೆಸಸುತ್ತಲಾ ಕಮಂಡಲುವನ್ನು
ತಂದಿತ್ತು ವಿಯಾಳೈ ನದಿಯರಸುತಾ ಮುನಿಸ
ನಂದು ತೆರಳಲು ದೂರ ಜಲರೂಪಿ ಕಾವೇರಿ ತನಗಿದುವೆ ಸಮಯಮೆಂದು |
ಅಂದು ತಾತನು ಪೇಳ್ವ ನುಡಿಗಳನು ನೆನೆಯುತ್ತ
ಲಿಂದೆನಗೆ ಸುಮುಹೂರ್ತ ನದಿಯಾಗಲಿಳಿಯೊಳಗೆ
ವಂದ್ಯಳೆನಿಸಲ್ ಸಮಯಮೆಂದರಿತು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು ರಮಣಿ ಹೊರಚೆಲ್ಲಲು ||

ಮೈವಾಹ ಕಾಲದೊಳ್ ರಮಣನೇ ಪೇಳಿಕನು
ಆವಾಗ ನಾಂ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್
ತೀವಿರುವ ಜಲದಿಂದ ನದಿಯಾಗಿ ಸಾಗೆಂದು ನುಡಿದಿಹನು ನಿಜನಾಥನು |
ಈ ವಿಧದೊಳಕ್ಷಯದ ಕೊಡದೊಳಗೆ ನಾನಿರ-
ಲಕ್ಕಾ ವೇಳೆಯೊಳ್ಳಾನು ನದಿಯಾಗ ಬಹುದೆಂದು
ಜೀವದಾತನು ಪೇಳ್ವನಾವಾಣಿಯನ್ನಿಂದು ಪಾಲಿಸಲ್ ಸಮಯವಿದುವೆ ||

ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ
ಮುಂದಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ
ಮಂದಿಯೆಲ್ಲರು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೊಳಂದು ವಿಧಿವಶದಿ
ನಲಕುರುಳಲು |

ಸುಂದರೀ ಮಣಿ ಇರುವ ಪಾತ್ರೆ ಬೀಳಲು ಕೆಳಗೆ
ಇಂದುವದನೆಯು ಜಲದ ರೂಪಿನಿಂ ಹೊರಬಂದು
ಮುಂದೆ ಹೋದಳು ಹರಿದು ಮುದದಿಂದಲಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಕೈಗೂಡೆ ಕಾವೇರಿಯು||

ಕರಗಿದುವು ಕಲ್ಲುಗಳ್ ಕಾವೇರಿಯುದಯದಿಂ
ಬೆರಗಾಗಿ ಖಗ ಮಿಗವು ನಿಂದುನೋಡಿದುವಂದು
ತರುಗಳೆಲ್ಲವು ಜೀವ ಪೊಂದಿದೆವು ತಾವೆಂದು ತಂಬಿಲರ ಸೂಸುತ್ತಲಿ |
ಸುರಿಸುತ್ತ ಹರುಷ ಜಲ ಕಲ್ಮನಂಗಳ ತೊರೆದು
ಶರವರ್ಷದಿಂ ಮಾಯೆಯನು ಸೆಳೆದು ಮುಳ್ಳೆಳೆದು
ಹರಿದೈದಿ ಸೇರಿದಳು ಸಜ್ಜನರ ಮನವೊಲಿಸಿ ದುಷ್ಟರಂ ಶಿಷ್ಟರೆನಿಸಿ ||

ವಾರಿದುವು ವಾರಿಗಳ್ ಕುಂಭಜನ ಕೊಡದಿಂದ
ಧಾರುಣಿಯ ಭಕ್ತರಂ ನಾಕಕೇರಿಸುವಂತೆ
ತಾರಕಾಮಂಡಲದಿ ಸೇರಿನಲಿನಲಿದಾಡಿ ಹೊಳೆದಿರಲ್ ತಮವ ತೊಳೆದು |
ಅರಿಸುತ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಪಾತಕವನುದುರಿದುವು
ಸೋರಿದುವು ಪೀಯೂಷಮಂ ತಂದು ನೀಡುತ್ತ
ನಾರಿಯರ ನಗಿಸುತ್ತ ಪುರುಷರನ್ನೊಲಿಸುತ್ತ ಜೀವಿಗಳ ಜೀವಕಾಯ್ದು ||

ಕಾವೇರಿಯುದಯಿಸಲು ನದಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಲೊಡೆಯ
ತೀವಿಗಳನಗೆಯಿಂದ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡ ನೊಡ್ಡುತಲಿ
ಧಾವಿಸಿದ ಗಗನದಿಂ ಸುರಿವ ಸುರಿಮಳೆಯಿಂದ ಹನಿಗಳಿಂದೋಡಿ ಬಂದು |

ಆವಗಂ ಜಲಪೂರ್ಣಮಾಗಿರಲ್ವೀ ನದಿಯು
ನಾ ವರ್ಷರಾಜ ತಾಂ ಪರಸಿದನು ಪದುಳದಿಂ
ಪ್ರಾವನಳ ಪಾತ್ರದಲಿ ಪುಷ್ಪವರ್ಷವ ಕರೆದು ನೀಡಿದನು ಭಾಗ್ಯರವಿಯು ||

ನೋಡಿದುದು ಶಿಷ್ಯಾಳಿ ಭಯದಿಂದ ಮರುಗುತ್ತ
ಲೋಡುತಿಹ ಜಲಮಯವ ನೋಡುತಲಿ ಕಾರ್ಯವನು
ಮಾಡಲಾರದೆ ಮರೆತು ಕಾವೇರಿಯಂ ಪಾಡಿ ಬೇಡಿದರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ |
ಮೂಢರಾದೆವು ನಾವು ಮುಗ್ಧತನದಿಂ ಕೊಡವ
ನೋಡದರೆ ನೀಂ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿರುವೆ ನದಿಯಾಗು
ತೋಡಿವೋವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ ದೇವಿಯೆ ಮರಳಿ ಬರಬೇಕುದಯದಿಂದಲಿ ||

ಗುರು ಶಾಪಕಿತ್ತಮ್ಮ ನೀನಿಂದು ತೆರಳುವುದು
ಪರಿಯಲ್ಲ ಕರುಣದಲಿ ಸೇರುತಲಿ ಪಾತ್ರೆಯೊಳು
ಭರದಿಂದ ಸಲಹೆಮ್ಮ ಮಾತೆ ಬೇಡುವೆ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದೊಳ್ ದೇಹವಿಟ್ಟು |
ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯ ವಿಾರಿ ಪಾಪಕೂಪದಿ ಶಿಲ್ಪಿ
ಗುರುಶಾಪಕೆಡೆಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವೆವೆಂದು
ಪರಿಪಾಲಿಸಮ್ಮ ನೀಂ ಮರಳುಗುರುವೆಡೆಗೀಗಲೆರಗುವೆವು ಶಿರಬಾಗುತ ||

ವಿಧಿವಶದಿ ತಪ್ಪಾದುದೆಮ್ಮಿಂದಲೀ ದಿನವು
ವಿಧಿಸುತೆಯೆ ತವ ಮಹಿಮೆಯರಿಯದೆಯೆ ಜಲಪಾತ್ರ
ವಿದನಿಂದು ಧರೆಯಮೇಲಿಡಲು ನೀ ಕುಪಿತಳಾಗುತ ಪರಿದೆ ನದಿಯಾಗುತ |
ಮುದನಾಂತು ಮನ್ನಿಸುತ ಜಲಕಮಂಡಲುವನ್ನು
ವಿಧುಘಾಸೆ ಸೇರುತಲಿ ಗುರು ಕೋಪದಿಂದಿಳಿಸು
ಪದುಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸುವೆವು ಧರ್ಮದೇವಿಯೆ ನಿಮ್ಮ
ವೂಜಿಸುವೆವು ||

ಆದಿಶಕ್ತಿಯು ನೀನು ಆದ್ಯಾಂತ ರಹಿತೆ ಜಗ
ದಾದಿ ಮೂರುತಿ ಮಾಯೆ ನಿನಗಾಟವಾಗಿಹುದು
ಈ ಧರಿತ್ರಿಯ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಯೆಯೊಳಗಡಗಿಹುದು ಲೋಕಸಂಗ್ರಹ
ನೆಪದೊಳು

ಮೇದಿನಿಯ ನದಿಯೆಂಬ ರೂಪಿನಿಂ ಹರಿಯುವೆಡೆ
ಸಾಧುವೆನಿವುದೆ ತಾಯೆ ನದಿಯಾಗದಿರೆ ನೀನು
ಬಾಧೆಯಾವುದು ನಿನಗೆ ಶಿಷ್ಯರೆಮ್ಮನು ಶಾಪಕೂಪದಿಂ ತಪ್ಪಿಸುವುದು ||

ಸಾಧುವೆನಿವುದೆ ಮಾತೆ ಪಸುಳಿಯಳುವುದ ಕಂಡು
ಮೋದ ಪಡೆವಳೆ ತಾಯಿ ನೀನೆಮ್ಮ ಪೆತ್ತಮ್ಮ
ಶೋಧಿಸದೆ ನಮ್ಮಿರವ, ಕರುಣಮಂ ತೋರೆಮಗೆ ಹೊಸರೂಪ
ನೀತೊರೆಯುತ |

ಮಾಧವನ ವಕ್ಷದೊಳ್ ಮೆರೆವ ಮಾಧವಿಮನವ
ಶೋಧಿಸಲ್ಕಳವಲ್ಲವೆಮ್ಮಿಂದ ವನರೂಪಿ
ಯಾದ ನಿನ್ನಂ ಕರೆದು ಬೇಡುವೆವು ಬಾ ತಾಯೆ ಸುತರೆಮ್ಮ ನೀ ಕಾಯೆಯ|

ಮೊರೆಯನಾಲಿಸುತಾಗ ಕಾವೇರಿ ಕರುಣದಿಂ
ಮರುಗದಿರಿ ಕೊರಗದಿರಿ ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂ ನಾನು
ವರನದಿಯ ರೂಪದಿಂ ಪರಿದೆನೀ ತಿರೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಜನಹಿತಕಾಗಿಯೆ |
ಶರರೂಪದಿಂದಿರಲು ಪತಿಕಮಂಡಲುಮೊಳಗೆ
ತೊರೆದೆನ್ನ ಪೋದಾಗ ನಾಥನಾದಿವಸದೊಳು
ತರಳೆ ನದಿಯಾಗೆಂದು ವಿಧಿಸಿಹನು ನಿಮ್ಮ ಗುರು ಭಯಬಿಡಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಭಯವ||

ಮುನಿ ಕುಮಾರರೆ ನಾನು ಧರೆಗಿಳಿವ ಕಾಲದೊಳ್
ವನಜ ಪೀಠನು ವರವನಿತ್ತಿಹನು ನದಿಯಾಗೆ
ಎನೆಗಿಂತು ತಾತ ನಾಥರ ವಚನವಿರೆ ಜಗವ ಪಾಲಿಸಲು ನದಿಯಾದೆನು |

ಮುನಿಪತಿಗೆ ಮುನಿಸಿಲ್ಲ ನಿಮಗಿನ್ನು ಭಯಮಿಲ್ಲ
ಮುನಿಮನವನರಿತಿಹೆನು ನಿಮಗಾಗಿ ಬೇಡುವೆನು
ಎನಗಿನ್ನು ಮಾರ್ಗವನು ಬಿಡಿರೇಗ ಮನ್ನಿಸಿರಿ ವಚನಮಂ ಖತಿಗೊಳ್ಳದೆ ||

ಇಂತೊರೆದು ಶಿಷ್ಯರಂ ಸಂತೈಸಿ ಪೋಗುತಿರೆ
ಚಿಂತೆಯಿಂ ಮುನಿಸುತರು ನದಿಗಡ್ಡ ನಿಲ್ಲುತ್ತ
ಪಿಂತೆ ಬರುವುದು ಮಾತೆ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಪಡೆದು ನೀಂ ತೆರಳು
ನದಿಯಾಗುತ |

ಇಂತುಳುಹು ಮುದದಿಂದ ಕುವರರಂ ಕರುಣದಿಂ
ದಂತರಾತ್ಮಳೆ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಬಿಡೆವು
ಪಿಂತೆರಳು ಪಿಂತೆರಳು ಬೇಡುವೆವು ಕೈಮುಗಿದು ಬಾರೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು||

ತರವಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಭಲ ಪತಿಯಾಜ್ಞೆ ಇಹುದೆನಗೆ
ಪರಸತಿಯ ಸಾರಿರಲು ನಿಜರಮಣಿ ಮರೆಯುತಲಿ
ಧರಣಿಯೊಳಗಿಳಿಯುತ್ತ ನದಿಯಾಗಿ ಸಾಗೆಂದು ಕಾಂತನಾಗಲೆ ಪೇಳಿಹಂ |
ಮರೆತೆನ್ನನಿಂದು ತಾಂ ಕನಕೆಯೊಡಗೂಡುತಲಿ
ಸರಸದಿಂದಿಹನಲ್ಲಿ ಪರಿದೆ ನಾನಿಂದಿಲ್ಲಿ
ತೊರೆದು ನರರೂಪಮಂ, ಶಾಂತಿಯಿಂ ಪೋಗಿರೆಂದಾ ತರುಣಿ ಸಂತೈಸಲು ||

ನದಿಯ ಮುಂದಕೆ ಬಿಡದೆ ಶಿಷ್ಯಾಳಿ ನದಿಪಾತ್ರ
ಕೆದುರಾಗಿ ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿ ಪರಿವ ಜಲಮಂ ತಡೆದು
ಮದಿರಾಕ್ಷಿ ಪೋಗದಿರು ಪೋಗದಿರು ತಡೆಯೆಂದು ದುಃಖದಿಂ ಬೇಡುತಿರಲು |
ನದಿಯಾದ ಕಾವೇರಿಯರಘುಳಿಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ
ಲದುಮಿ ಭೂಮಿಯನಂದು ಧರೆಗಿಳಿದು ಕಾಣದೆಯೆ
ಹದಿಬದೆಯು ಗುಪ್ತ ಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಬಹುದೂರ ತಿರೆಯೊಳಗೆ ಪೋದಳವಳು||

ಕನಕೆಯೊಳು ವಾಯುತಿರೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಾಗೆ
ಮುನಿಪತಿಯು ಮನದಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೈ ತಂದು
ಇನಿಯಳನ್ನರಸುತ್ತ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾದ ಕಾವೇರಿಯಂ ಕರೆಯುತ |
ಕನಕೆಯೊಳ್ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಪೋದೆನೆಂಬಾ ರೋಷ
ನಿನಗೇಕೆ ಬಾಧಿಸಿತು ನೀನಿಂತು ಪೊರಮಡಲು
ನಾನೆಂತು ಜೀವಿಸಲಿ ಕಾಂತೆನೋಡೆಮ್ಮ ನೀಂ ಬಿಟ್ಟಿಮ್ಮ ಪೊರಮಡುವೆಯ||

ತಾತನಾಣತಿಯುಂಟು ನಾನಿತ್ತ ವಚನವಿದೆ
ಮಾತನಾಡದ ತೆರದೆ ಗೈದು ನೀನಿಂದುಮುಖಿ
ನೀ ತೊರೆದು ಪೋಪುದುಚಿತವೆರಮಣಿ ಬಾರೆನ್ನ ಸೇರಿದು ಬಂದು ಮುದದಿ|
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೀ ಬಂದು ಕೂಡೆನ್ನ ಜೀವಸಖಿ
ಏತಕೀ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪೊರಮಡುವೆಯಾತುರದಿ
ಮಾತನಾಡೆನ್ನೊಡನೆ ನಿಜರೂಪದಿಂ ಬಂದು ಧರೆಯೊಳಿಹುದೆಂದಿನಂತೆ ||

ಕಾಂತನಾಡಿದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ ಶಶಿವದನೆ
ಶಾಂತನಾಗೈ ಕಾಂತ ವೈರಾಗ್ಯ ಗುಣವಂತ
ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ನೀ ತೊರೆದು ತರಳೆಯಂ ಕ್ಷಮಿಸಿದು ಬೇಡುವೆನು
ಸರಗೊಡ್ಡುತ |

ಆಂ ತಳೆದು ಜಲರೂಪ ನೀನಿಲ್ಲದಿರೆ ನಡೆದೆ
ಕಾಂತ ಕೇಳೆನ್ನ ಎಧಿಯಂತೆ ನಾಂ ಪರಿದಿಹೆನು
ಶಾಂತಿಯಿಂ ಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನ ನೀಂ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪಾವನಳು ಎಂದೆನಿಸುತ ||

ವೋದವಾಂತೆನು ಕಾಂತೆ ಮತಿವಂತೆ ಗುಣವಂತೆ
ಸಾಧುವಾಗಲಿ ನಿನಗೆ ಸಪ್ತ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ
ಮೇದಿನಿಯ ಸಕಲನದಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೊಂದುವುವು
ವಾಪಕಳೆದು |

ಮಾಧವಂ ಕಸಿಲನದಿ ರೂಪಿನಿಂ ಕೂಡುವಂ
ಸಾಧು ಋಷಿಗಳು ನೆರೆದು ವಾಸಿಸರು ತೀರದೊಳು
ಸಾದರದಿ ನಾನಿರುವೆ ಕೊನೆಮೊದಲು ಪರ್ಯಂತ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಪೂಜಿಸಿ||

ಸಾವಧಾನದಿ ನಡೆಯೆ ಸಾದರದಿ ಜಗ ಪೊರೆಯೆ
ಆವಗಂ ಜಲಭರತಮಾಗಿರಲಿ ನಿನ್ನ ನದಿ
ತೀವಿರ್ಪ ಫಲಭರತವಾಗಿರಲಿ ನೀಂ ಪೋಪದೇಶ ಕೋಶಂಗಳೆಲ್ಲ |
ದೇವಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮಾಗಿರಲಿ ನೀಂ ಪ್ರವಹಿಸುವ
ಭೂವಲಯ ಪುಣ್ಯಫಲ ಬಹಳುಂಟು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಪಾವನಳೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ ನೀನು ಜನಸೇವೆ ಮಾಡೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾಗ ||

ದೇವಿ ನೀ ತೊರೆದೆನ್ನ ಪೋದೆಯಾದೊಡೆ ನಾನು
ಆವ ಸುಖವಂ ಪಡೆವೆನದರಿಂದ ನೀ ಬಂದು
ದೇವಿ ಲೋಪಾಮುದ್ರೈ ಪೆಸುನಿಂದರ್ಥಶಾರೀರದಿಂ ಕೂಡೆನ್ನನು |
ಸೇವಿಸು ನಿರಂತರಂ ನರರೂಪದಿಂದೆನ್ನ
ಕಾವೇರಿನಾಮದಿಂದುಳಿದರ್ಥ ರೂಪದಿಂ
ದೀವಲಯ ನದಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿಂದು ಪೇಳ್ವೊಡಾ ಸಾಧ್ವಿ ತಾಂ
ಸವಿನಯದೊಳು ||

ಆರೆ ರೂಪದಿಂದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯೆಂದೆನಿಸಿ
ಭರದಿಂದ ಸೇರಿದಳು ಪತಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಲ್
ಮೆರೆದರ್ಥ ರೂಪಿನಿಂ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಾಗಿ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತೆಯಾಗಿ |
ಮೆರೆದಳೀ ವಲಯದಲಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯುತ್ತ
ಸುರಿಸಿ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳ ಹರಿಸಿ ಪಾಪದ ಕೂಪ
ಪರಿದಳೀ ಕೊಡಗಿನಲಿ ಕೂಡುತುಪನದಿಗಳಿಂ ಸೇರಿದಳು ಸಾಗರವನು ||

ನಿಮಗಾಗಿ ಸಪ್ತತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನು
 ಮಮತೆಯಿಂ ಕೊಡುತಿರಲಿ ಭಯವ ನೀವ್ ತೊರೆಯುವುದು
 ಕಮಲಲೋಚನೆಯೆನ್ನ ಸೇರಿಹಳು ಮುದದಿಂದ ಮಾಡುವಳು ಲೋಕಸೇವೆ |
 ಕಮಲನಾಭನ ಪಾದದಿಂದೊಗೆದ ಜಾಹ್ನವಿಗೆ
 ಬೊಮ್ಮಸುತೆ ಪನ್ನೆರಡು ಬರಿಸಕೊಂದಾವರ್ತಿ
 ಮಮತೆಯಿಂ ದರುಶನವ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಯುವಳೀಕೆ ಭಾಗಿರರ್ಥಿ ಮಾತೆಯು ||

ಮರುಗದಿರಿ ಮುದವಾಂತು ನಡೆಯಿರೈ ಎಲೆವನೆಗೆ
 ಮರುಳು ಮಾತೇಕಿನ್ನು ಪಾವಿತ್ರೈ ನದಿಯಾಗಿ
 ಪರಮ ಪಾವನೆಯಾಗಿ ಮೆರೆವಳೀ ಕಾವೇರಿ ಸುರನದಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗುತ |
 ಸರುವ ಲೋಕದ ಜನನಿ ತೀರದೊಳು ಕರ್ಮಮಂ
 ಭರದಿಂದ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಪುಣ್ಯಫಲಗಳನಿತ್ತು
 ಕರುಣೆ ಕಾಯ್ವಳು ಬಂದು ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಕೆಂದು ಪರಸುತ್ತ ನಡೆದನಾಗ ||

ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಂಗಳಿಂ ಬೀಳುತ್ತಲೇಳುತ್ತ
 ಕಟ್ಟಡವಿಯೊಳ್ ನಡೆದು ಭಾಗಮಂಡಲದಲ್ಲಿ
 ದಿಟ್ಟ ಕನಕೆಯ ಕೂಡಿ ಸುಜ್ಯೋತಿಯೊಡಗೊಂಡು ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವ |
 ಮುಟ್ಟುತ್ತಲಿ ಪಿರಿದಾದ ಜಲನಿಬಿಡಮಾಗುತ್ತಲಿ
 ಬೆಟ್ಟಮಂ ತೊರೆಯುತ್ತ ಮೈದಾನದೊಳು ರಾಮ
 ವಿಠ್ಠಲಂ ಕಪಿಲನದಿ ರೂಪದಿಂ ಕಾವೇರಿಯಂ ಸೇರಿದನು ಪದುಳದಿ ||

೬. ಕನಕಾನದಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವು.

ಕ್ರೂರತಪದಿಂ ಹರಿಯ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ ಸುಯಜ್ಞಮುನಿ
ಘೋರವನದೊಳ್ ತಪವ ಗೈಯುತಿರೆ ದರುಶನವ
ತೋರಿದನು ಸಿರಿಪತಿಯು ವರಗಳಂ ಕರುಣಿಸಲ್ಪನುವಾಗಿ ಬಂದುನಿಂದು |
ಮಾರಮಣನಂಸ್ತ್ರಿಯಂ ಕಂಡುಮುನಿ ಹರ್ಷದಿಂ
ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವನಿಂದು
ತೋರುತ್ತ ಜನ್ಮಮಂ ಸಾಫಲ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತ ಪೊರೆದೆನೀ ಪಾಮರನನು ||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ದಿವ್ಯ ತೇಜವನು ಕಂಡಿಂದು
ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ ನಾನು
ನನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ನೀನಿದ್ದು ಸಂಸಾರ ಪಾಶಮಂ ಕಿತ್ತೊಗೆವುದು |
ಪುಣ್ಯಪಡೆದುದು ನನ್ನ ಜನ್ಮರಥ ಸಿರರಮಣ
ಉನ್ನತದ ಪದವಿತ್ತು ಜನನ ಮರಣಾದಿಗಳ
ನಿನ್ನು ತೊಡೆ ಧರ್ಮಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಸಾಯುಜ್ಯವೆನಗಿತ್ತು
ಮುದದಿಂದಲಿ ||

ಸರ್ವ ಧರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ಗತಿ ನೀನೆ ಪರಮಾತ್ಮ
ಸರ್ವಲೋಕ ಶರಣ್ಯ ನೀನೆಂದು ನೆರೆಸಂಬಿ
ಉರ್ವಿಯೊಳು ಭಜಿಸರನು ಮುಕ್ತಿ ಈಯುತ ಪೊರೆವೆಯೆಂದರಿತೆ ನಾನು
ಜಗದಿ |
ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳ ಮನ್ನಿಸುತ ಪಾಮರನ
ನೋರ್ವನಂ ಭವಬಂಧನಂಗಳಿಂ ಬಿಡಿಸುತ್ತ
ಸರ್ವಾತ್ಮ ಮೋಕ್ಷಮನ್ನಿತ್ತೆನ್ನ ಪೊರೆಯುವುದು ತವಪಾದಯುಗಕೆ ಶರಣು||

ಎಂದೊಡಾ ವಿಪ್ರನಂ ಮೈದಡವಿ ಮಾಧವನು
ಮುಂದೆ ನೀನೀ ಧರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲಕಾಲವಿರು
ಬಂಧನವ ಕಡಿಯುವೆನು ಶೀಘ್ರದೊಳು ಚಿಂತಿಸದೆ ಪಾಲಿಸೈ ಮಮವಚನವ |
ಇಂದು ಮುಖಿ ಯಕ್ಷಿಯಂ ಕರವಿಡಿದು ಸಂಸಾರ
ಬಂಧದೊಳು ನಲಿಯುತಿರೆ ಯಕ್ಷಿಯಿಂ ಮೋಕ್ಷಮಂ
ಪೊಂದಿ ಸುಖಿಸುವೆ ನೀನು ಪೊರಮಡು ಗಜೇಂದ್ರಗಿರಿಗೀಗಲಿಹಳಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಿ ||

ರೂಪಗುಣ ಶೀಲದಿಂದೀಕೆ ಪಾವನೆಯಿಹಳು
ಪಾಪನಾಶಿನಿಯಾದ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುವಳು
ಈ ಪವಿತ್ರಳ ಕೂಡಿ ಕೆಲಕಾಲವಿರು ಜಗದಿ ಸುಕುಮಾರಿಯಂ ಪಡೆಯುವೆ |
ಶ್ರೀಪತಿ ಸುಯಜ್ಞನಂ ಸಂತವಿಸಿ ತೆರಳಲ್ತೆ
ಆ ಪುನೀತಳ ಪಡೆಯುವಾತುರದಿ ನಡೆತಂದ
ನಾ ಪುರುಷ ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಸೇರಿ ಯಕ್ಷಿಯಂ ತೋಷದಿಂದಿದರ್ನಲ್ಲಿ ||

ಸುಕುಮಾರಿ ಸುಜ್ಯೋತಿಯಂ ಪಡೆದು ಸಂತಸದಿ
ಸುಖದಿಂದ ಹಸುಳೆಯಾಟಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ
ಸುಕುಮಾರಿಯಂ ಸಲಹಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ಬೆಳೆವನಕ ನಲಿದರಾದಂಪತಿಗಳು |
ಸಕಲ ಲೋಕವ ಜರೆವ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ಕನ್ಯೆ
ಪ್ರಕಟಮಾದಳು ಜಗದಿ ಜನಮೋಹ ರೂಪದಿಂ
ದಖಿಳ ಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಪದಿನಾರುವತ್ಸರಂ ಬಳಿದಿಹಳ್ ಕುಸುಮದಂತೆ ||

ಸುಮಖ ನವಧಿಯ ಕಳೆದು ಯಕ್ಷಿ ಸಹವಾಸದಿಂ
ವಿಮುಖನಾಗುತ ಜಗಕೆ ಸದ್ಗತಿಯ ಪೊಂದಿದಂ
ಕಮಲಮುಖಿಯರ ಬಿಟ್ಟು ಸಗ್ಗ ವೇರಿದ ಭರದಿ ಹರಿಯನರ್ಚಿಸಿ
ಭಕ್ತಿಯಿಂ |

ಸುಮನಸರ ಬಲ್ಲಹಂ, ಶಕ್ರ, ಸುಜ್ಯೋತಿಯಂ
ಕಮನೀಯ ರೂಪಮಂ ಕಂಡು ಮೋಹಿತನಾಗಿ
ಮಮತೆಯಿಂದವಳನ್ನು ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಧರೆಗಿಳಿದು ಬಂದನವನತಿ ಮೋಹದಿ ||

ಇವಳಾವ ಸುಂದರಿಯು ಶಚಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ
ಬುವಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿಹಳು, ರಂಭಾದಿ ರಮಣೀಯರಿ
ಗವಮಾನವಂ ಗೈವ ಬಲುಮೋಹರೂಪಿನಿಂ ಬಂದಿಹಳು ಶಶಿವದನೆಯು |
ಇವಳನ್ನು ಪಡೆಯದಿಹ ಪುರುಷಧನ್ಯನೆ ಜಗದಿ !
ಇವಳೊಡನೆ ಸುಖ ಪಡುವ ಪುಣ್ಯವಾವನಿಗುಂಟೊ !
ಇವಳಂತೆ ಜೆಲುವರನು ಕಾಣೆನಾನಿಳಿಯಲ್ಲಿ ರತಿಯನ್ನು ನಾಚಿಸುವಳ ||

ಇವಳ ಸಹವಾಸಮಂ ಪಡೆದೊಡೊಡೆ ನಾನು
ಸವಿಯುತಧರಾಮೃತವ ಧನ್ಯನಾಗುವೆನಿಂದು
ಇವಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ಪೆರ್ಚುತಿರೆ ಕಾಮಶರವೆನ್ನ ಬಹು ಬಾಧಿಸುತಿದೆ |
ಇವಳನೊಲಿಸುವೆನೀಗ ಕರವ ಪಿಡಿಯುತಲೆನ್ನ
ಸವಿರಸವನಿಳಿಗೈವೆ ಧನ್ಯಧನ್ಯನೆನುತ್ತ
ಲವಸರದಿ ನಡೆ ತಂದ ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯನು ನೋಡಿ ಸುರರೊಡೆಯನಿಂತೆಂದನು ||

ಎಲೆ ವನಿತೆ ನಿನ್ನ ನಾಂ ಕಾಮಿಸುತ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ
ಬಲಿದು ಬಂದಿಹೆನಿಂದು ವರಿಸೆನ್ನ ಮುದದಿಂದ
ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನಂತೆ ರೂಪವತಿಯರ ಕಾಣೆ ನಾಕದೊಳ್ ಲೋಕದೊಳಗೆ |
ಹಲವೇಕೆ ರಂಭಾದಿ ನಾರಿಯರ ನಾಚಿಸುವೆ
ಕುಲವಧುವೆ ಕರವಿಡಿದು ಸೇರೆನ್ನ ನೀಂ ಬಂದು
ಸುಲಭದೊಳಗುನ್ನತದ ಪದವಿಯಂ ನೀಡುವೆನು ಬಾರೆಂದೊಡಂತೆಂದಳು ||

ಸುರಪತಿಯೆ ಬಯಕೆಯಂ ಸಲ್ಲಿಸುವೆಯಾದೊಡಂ
 ಬರುವೆ ನಿನ್ನಂ ಕೂಡಿ ನದಿಯಾಗಿ ಜಗದೊಳಗೆ
 ಪರಿಯಬೇಕೆಂಬಾಸೆ ನನಗುಂಟು ನೀಡು ವರ ವರಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ ನಾನು |
 ಭರದಿ ನಿನೊಡನಿದ್ದು ಸುಖವಿತ್ತು ಪೋಗುವೆನು
 ಕರುಣದಿಂ ಬಾಲಕಿಯೆ ಬಯಕೆಯಂ ಪೂರೈಸು
 ಸುರರಾಜ ನೀನೆಂದು ಕೇಳಲೈ ವರವಿತ್ತು ನದಿಯಾಗಿ ಸುಜ್ಯೋತಿಗೆ ||

ಸೇರಿದಳು ಸುರಪತಿಯ ಸುಜ್ಯೋತಿ ಸುಖದಿಂದ
 ಭೌಂ ಸಂತೋಷನಂ ಪಲಕಾಲವನುಭವಿಸೆ
 ಸಾರಿದುದು ಕಾಮಸವಿ ಯಕ್ಷಿ ಸುತೆಗವನೊಡನೆ ನದಿಯಾಗಿಬಯಕೆ ಪೆರ್ಚಿ |
 ಆ ರಾಯನಂ ತೊರೆದು ಮಾತೆಯಡಿಯಂ ಸಾರಿ
 ಬಾರಿದು ನೀಂ ಜನನಿ ನದಿಯಾಗಿ ವರಮುಂಟು
 ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಂದು ನಾವ್ ಜಲರೂಪಮಂ ಪೊಂದುತುಪಕಾರಮನ್ನೆ
 ಸಗುವ ||

ತೀರ್ವಿರ್ಪ ಸವಿ ಜಲದ ಪುಣ್ಯವಾಹಿನಿಯಾಗಿ
 ನಾವೀರ್ವರುಂ ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ
 ಜೀವನವನೀಯುತ್ತ ಸಕಲ ಜನ ಸೇವೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆಂದು ತಾಯೆ |
 ಆವಗಂ ವನಭರಿತಮಾದ ತೊರೆಯೆಂದೆನಿಸಿ
 ಕಾವೇರಿಯಂತೆ ನಾವ್ ಪುಣ್ಯತಮರೆಂದೆನಿಸು
 ತೀವಲಯದೊಳು ಪರಿದು ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕಗೈದು ಹರಿವ ಬಾರಿದು
 ಮಾತೆ ||

ಮಗಳೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಂ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಸುರಪತಿಯು
 ಜಗದೊಳಗೆ ತೊರೆಯಾಗಿ ಜನಸೇವೆಮಾಡೆಂದು
 ಬಗೆದಿತ್ತು ವರವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೆ, ನೀ ಬಂದು ಕಣ್ಣೆರೆದೆ ಸರಿಸಮಯದಿ |

ಒಗುವ ಜಲದಿಂ ಕೂಡಿ ಕಾವೇರಿಯೊಡಗೊಂಡು
 ಒಗೆದು ದುರಿತದುಕೂಲ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬಯಲಾಸೆ
 ತೆಗೆದು ಶರವನಿಂದು ಲೋಕಮಾತೆಯ ಸೇರಿ ನಲಿಯುವೆವು
 ಪದುಳದಿಂದ ||

ಕನಕಮಯ ವಾರಿಯಿಂ ಸರಿದು ಯಕ್ಷಿಯು ಭರದಿ
 ಕನಕಾಬಿಧಾನದಿಂ ನದಿಯಾಗಿ ಸುಜ್ಯೋತಿ
 ಯನುನಯದಿ ತಾಯೊಡನೆ ಇಂದ್ರವರ ಬಲದಿಂದ ನದಿಯಾಗಿ
 ಪ್ರವಹಿಸಿದಳು |
 ಕನಕ ಸುಜ್ಯೋತಿಯರು ಭಾಗಮಂಡಲದಲ್ಲಿ
 ಅನಘೆ ಕಾವೇರಿಯಂ ಸೇರಲ್ಪಿ ನಡೆದಿರಲೆ
 ಇನಿಯಳಾ ಸುಜ್ಯೋತಿ ತನ್ನ ತೊರೆದುದ ಕಂಡು ಕೋಪದಿಂದಿದ್ದನಾಗ ||

ಎನ್ನ ವರ ಬಲದಿಂದ ನದಿಯಾದೆ ನೀನಿಂದು
 ಎನ್ನ ಮನ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿರಲು ಮೋಹದಿಂ
 ರನ್ನ ನಿನ್ನೊಡನಿರಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿಹ ನನ್ನ ಕಾಮರಸವಂ ನಿರುಕಿಸಿ |
 ನಿನ್ನೊಳನುರಕ್ತನಾಗಿರುವೆನ್ನನುಳಿದು ನೀಂ
 ಮುನ್ನ ಜಲರೂಪಮಂ ಪಡೆದು ದನಿಗುಡದಿಂದು
 ನನ್ನಿಯಿಂ ಪೊರಟಿರುವೆ ಮನದಿಷ್ಟವಂ ಪಳಿದೆ ಕರವಿಡಿದು ಮೋಸಗೈದೆ ||

ನಾನಿತ್ತ ವರ ನಿನಗೆ ಮೋಸಕಾಕರಮಾಯ್ತು
 ನೀನು ಜಸಮನೆ ಬಯಸುತ್ತಿರದೆನ್ನ ಪೊರಮಡುವೆ
 ನೀನಿರ್ದು ಮನದಾಸೆ ಪೂರೈಸದಿರಲಿಂದು ನಿನ್ನಾಸೆಯಂ ನೆನೆಯುತ |
 ನಾನೆಂದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಮರೆಯುತ್ತ ಪೊರಮಟ್ಟಿ
 ನೀನು ಜಸಮಂ ಪಡೆಯಲಾರೆ ಜಗದೊಳ್ ರಮಣಿ
 ನೀನಾದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಜಲಮಿಲ್ಲದಿರಲೆಂದು ಶಾಪಮನ್ನಿತ್ತನಾಗ ||

ಅನುಚಿತವ ನೆನೆಯುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ಮರುಗುತ್ತ
 ಲಿನಿಯನಂ ಬರಿಯಾಸೆಗೀಡು ಮಾಡಿದನೆಂಬ
 ದನಿಯು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು ಸುಜ್ಯೋತಿ ಕೃಮುಗಿದು ಬೇಡಿದಳು
 ಸುರಪತಿಯನು ||

ಮನದಿನಿಯ ತಪ್ಪಾಯ್ತು ನೀನಿತ್ತು ವರಮುಂಟು
 ದಿನಹಲವು ನಿನೊಡನೆ ನಾನಿದ್ದು ಕಳೆದಿರಲು
 ಮನದರದೆ ಮುಳಿದೆನ್ನ ಜಲರಹಿತಳಾಗೆಂದು ಶಾಪಮನ್ನಿತ್ತೆ ಕಾಂತ ||

ಕರುಣದಿಂ ಪಾಲಿವುದು ವಸಿತೆಯನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತ
 ಮರೆಮಾಡದಿರು ನಿನ್ನ ಹಳೆನುಡಿಯ ಹುಸಿಗೈದು
 ಕರವಿದಿದು ಸುಖ ಪಡೆದೆ, ಪರಿವೆ ನೀರಾಗೆಂದು ವರವಿತ್ತೆ ಹರ್ಷದಿಂದ |
 ಸುರಸ ಪಡೆದಿಹ ನಿನ್ನ ಮನ ಶಾಂತವಾಯ್ತೆಂದು
 ಹರಿದೆ ನಾ ನದಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದೆನ್ನ ಶಾಪಮಂ
 ಪೊರೆ ಕಾಂತ ಪುಣ್ಯವತಿಯನಿಸೆನ್ನ ಜಗದಲ್ಲಿ ಕೃಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ||

ಸತಿಯ ದೈನ್ಯವ ಕಂಡು ಮೈಗಣ್ಣ ಕರುಣದಿಂ
 ಖತಿದೊರೆಯುತ್ತಿಂತೆಂದ “ ರಮಣಿ ನಿನ್ನ ಪಕಾರ
 ಸತತ ನಿನ್ನಯ ಸುಖವ ಮರೆಯಲಾರೆನು ನಾನು ಸಲಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ ಒಯಕೆ |
 ಸತಿಯೇ ನೀಂ ಭಾಗಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
 ಹಿತದಿ ಕಾವೇರಿ ಕನಕಾ ಸಂಗಮದಲಿ ಸೇ
 ರುತ ಪಡೆವೆ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಚಿಂತಿಸದಿರೆಂ ” ದನಾ ಸುರರೊಡೆಯ
 ಪದುಕದಿಂದ ||

ಇಂತೆಂದ ಪತಿ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ್ತ ಸುಜ್ಯೋತಿ
 ಶಾಂತಿಯಂ ಪೊಂದಿದಳು ಕಾವೇರಿ ಕನಕೆಯರ
 ಪಂಥವಂ ಸೇರಿ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮವೆನಿಪ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಗಮದಲಿ |
 ಸಂತಸದಿ ವಿಯಾಳೈ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯುವರು
 ಅಂತರಾತ್ಮನ ಲೋಕಮಂ ಪೊಂದಿ ಸುಖಿಸುವುದ
 ಕಿಂತ ಸುಖವಿನ್ನುಂಟೆ ಜಗದಲ್ಲಿ ರಾಮವಿಠಲನ ನಾಮರಸನೊಸರಲು ||

೭. ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆ.

ಧರೆಯ ಮೇಲುಳಲೈ ನಿಜ ಕಮಂಡಲುವಂದು
ಬರಿದಾದ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕಾಣುತ್ತಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ
ಪರಮ ಕೋಪದಿ ನಿಂದು ನೋಡಲೈ ನಾಲ್ಕೊಗನು ಬಂದು ಸಂತೈಸಿ
ಮುದದಿ |

ಧರೆಯ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ಕಾವೇರಿ
ಯುರುತರದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳಿ ಕಮಲಾಸನಂ
ವಿರಚಿಸಿದ ಬೇರೊಂದು ಕುಂಡಿಗೆಯ ವಿಸರಿತ್ತು ಬೊಮ್ಮ ಕುಂಡಿಗೆ ಎನ್ನುತ||

ಸೇರುವುವು ಗಂಗಾದಿ ತೀರ್ಥಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಳಿ
ಸಾರಿ ಜಲ ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಪಾಪಗಳು ಕೊನೆಗಂಡು
ವಾರಿಯನ್ನೀಂಟಿದೊಡೆ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಪೊಂದಲೈ ಪರಿಶುದ್ಧಮಲೈ ಜಗದಿ |
ಈ ರೀತಿಯೊಳ್ಳಕಲ ನದಿಗಳೊಳು ಕಾವೇರಿ
ಪಾರರಹಿತಳು ಜಗದಿ ಮುಳುಗಲೈ ಕುಡಿಯಲೈ
ನೀರ ನೋಡಿದೊಡಾಗ ದೋಷಮಂ ರೋಗಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿಮೋಕ್ಷ
ವೀವಳ್ ||

ಮುಂದೆ ಭಾಗಂಡವುರಿ ಕನಕೆ ಸುಜ್ಯೋತಿಯೊಡ
ನಿಂದುಮುಖಿ ಕೂಡಿ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮವೆನಿಸಿ
ಬಂಧಗಳ ನೀಗಿಸುತ ಮೂರು ಸಲಮಿಂದವರ ಮುಕ್ತಿಯಂ ದೊರಕಿಸುತ್ತ|
ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಪೈತ್ಯಕಂಗಳ ಮುದದೊ
ಳಿಂದಹುದು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಶತಗಯಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ
ಇಂದಿರಾರಾಧನೆಯು ಪರಮಾತ್ಮ ಸಾಯುಜ್ಯಮನ್ನಿತ್ತು ಸಲಹುತಿಹುದು ||

ವರ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾಶ್ರಮದಿ ಬೊಮ್ಮ ಲಿಂಗಮಂ
 ವಿರಚಿಸುತ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಾ ಲಿಂಗವಾಶ್ರಮದಿ
 ನೆರೆ ನಿಂತು ತೆಗೆಯಲ್ತೆ ಬಾರದಿರೆ ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲಿಯೆ ಲಿಂಗವಿಹುದು ನೆಲಸಿ |
 ಪರಿಯುವಳು ಕಾವೇರಿಯಾಶ್ರಮದಿ ಮುದದಿಂದ
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೇದಾರ ಸಮನೆನಿಸಿ ತೊಳಗುವುದು
 ಹರನಿರಲು ತೀರದೊಳಗೀ ಪವಿತ್ರಕ್ಷೇತ್ರ ಪುಣ್ಯತಮವೆನಿಸುತಿಹುದು ||

ಬಲದ ಸುಳಿಯಿಂ ತಿರುಗಿ ಕಾವೇರಿ ಪರಿಯಲ್ತೆ
 ಬಲ ಮುರಿಯನಾಮದಿಂ ಪೊಳೆದು ಮುಂದಿನ ತೀರ
 ಬಳಿಕ ತೆರಳಲು ಮುಂದೆ ಗೋಕುಲಕೆ ಸಮನೆನಿಪ ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದ
 ಕ್ಷೇತ್ರವು |
 ಪೊಳೆಯಲ್ತೆ ಸಿರಿರಾಮ ನಡಿಯಿಟ್ಟ ಪರಿಶುದ್ಧ
 ನೆಲೆ ಇಹುದು ರಾಮಾಶ್ರಮವು ಬೆಳಗಿ ಕಪಿಲಾದಿ
 ಸಲಿಲಗಳ ಸಂಗಮವು ಪುಣ್ಯಪ್ರದೇಶಂಗಳಿವು ಜಗದಿ ನದಿತೀರದಿ ||

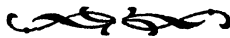
ಕಾವೇರಿಯುಭಯತೀರದೊಳು ಘನ ಪುಣ್ಯಮ
 ನ್ನೀವ ಗುರುತರದ ನೆಲೆಯಿಹವು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂ
 ಕಾವಳಾ ಕಾವೇರಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಳಿಂದ ನರರನ್ನ ದುರಿತವೊರೆಸಿ |
 ಆವಗಂ ಸದ್ಭಾವಮನ್ನಿತ್ತು ಸಲಹುವಳ್
 ದೇವಾದಿ ದೇವರ್ಗ ಮಿಗಿಲಾದ ದೇವಿಯರೆ
 ದೇವಿಯಂ ಭಾವಿಸದ ನರನರಕಕ್ಕೆದುವಂ ಸುಲಭಿಯಂ ನುತಿಸದಿರಲು ||

ಜಲಧಾರಿ ಇವಳಾರು ! ಬೆಟ್ಟದೊಳ್ಳೊಡ್ಡಿರುವ
 ಬಿಳಿನೊರೆಯ ನೆರೆಯುತಿಹ ದಧಿನದಿಯೊ ಪಾಲೆರದು
 ಸುಲಭರೊಳು ವಾಸಿಸುವ ಸುರಭಿಯೋ ಸುಳಿಯುತಿಹಳಿವಳಾರನರಸುತ್ತಲಿ |

ಜಲಬಿಂದುಗಳನೆಸೆದು ಸಕಲರೋಗವ ತೊಳೆಯು
 ತಿಳಿಯ ಮಾಯವ ನೆಳೆದು ದೂರಕೊಯ್ಯುತ್ತಲಿರುವ
 ಕೆಳೆವೆತ್ತು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳಗುದಿಸಿ ಸುಧೆಯನ್ನು ತರುತಿರುವಳಿವಳಾವಳು ||

ಮಾಯಾದಿಂ ಬಂದಿರಲು ಮಾಯಾವಿ ಇವಳಲ್ಲ
 ತೋಯಮಂ ನೀಡುವಳು ತೋಯಮಿವಳೊಳಗಿಲ್ಲ
 ಕಾಯಮಂ ಕಾಯುವಳು ಕಾಯರಹಿತಳು ದೇವಿ ಕಾಮಶರಜಾಲದಲ್ಲಿ |
 ವಾಯುವಂ ಸೇರಿಹಳು ಭಕ್ತಿ ಪರಿಮಳ ಬೀರಿ
 ತಾಯಿಯಾದಳು ಹಿರಿಯ ಮಾತೆಗೀ ಮಾಯಾವಿ
 ಮಾಯಮಂ ತೇಲಿಸುತ ಕಣ್ಣಳಂ ತೊಳೆಯುತ್ತ ದಿವ್ಯನೋಟವನೀವಳು ||

ಆರಿವಳ ಬಸುರಿನೊಳ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನೆಲಸುವರೊ
 ಆರಿವಳ ಮಿತ್ತಿಗೆಯ ದೇಹದೊಳು ಧರಿಸುವರೊ
 ಆರಿವಳ ಜಲಬಿಂದುವಂ ಸವಿದು ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡುವರೊ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ|
 ಆರಿವಳ ನಾಮಮಂ ನಿಶಿದಿನವು ತುತಿ ಗೈದು
 ಆರಿವಳ ಭಕ್ತರೋ ನಲ್ಲತೆಯ ಕೇಳುವರೊ
 ಶ್ರೀರಾಮವಿಠಲನು ಸಲಹುವನು ಶಕ್ತರವರೆಲ್ಲರಂ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತು ||

೮. ಯಾತ್ರಾಫಲ.

ಕಾವೇರಿಯುದಿಸಿದಳು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳು ಬಂದು

ಆವ ಶಿವೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯರ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂದಿಹಳು

ಆವಗಂ ಜಲ ಪೂರ್ಣ ಮಾಗಿರುತ ಸಕಲಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸಲಹುತಿಹಳು |

ಪಾವನಳು ಷಟ್ಪದಿಯ ಝೀಂಕಾರದಿಂ ಪರಿದು

ತೀವಿರ್ಪ ಮಧುವೂರ್ಣ ಜೀವನವನೊಸರುತ್ತ

ಜೀವ ಕುಸುಮದಿ ಹೊಳೆದು ರಂಜಿಸಳು ಭಾರತದಿ ಕರ್ಣಾಟದೇಶದಲ್ಲಿ ||

ತವರೂರು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡಂಗಳಿಂ

ಕವಿದಡವಿ ಮುಳ್ಳಳಿಂ ತೋರ್ಪುದಾದರು ತುಂಬಿ

ನವರತ್ನದಿಂ ಹೊಳೆದು ರಂಜಿಸುವುದೀ ಗಿರಿಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂ ನೋಡಲಲ್ಲಿ|

ಕವಿಗೆ ಕವಿಯಾದವನು ಕಲ್ಲಳಿಂ ಮುಳ್ಳಳಿಂ

ಕವಿತೆಯಂ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ಬರೆದ ಗಿರಿಸರಣಿ

ಗವಿಗಳಂ ಜೋಡಿಸುತ ಕಾವೇರಿ ವಾಣಿಯಿಂ ಪಾಡಿದನು ಜಗದ ಕವಿತೆ ||

ಆರ್ತರಂ ಸಲಹಲ್ಕೆ ನಿಂದಿರುವ ಹರಿಯಂತೆ

ಧೂರ್ತರಂ ದಹಿಸಲ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಯಮನಂತೆ

ಅರ್ತಿಯಿಂ ಮಿಂದವರ ನಾಕಕೇರಿಸುವಂತೆ ಜನನ ಮರಣಾದಿಗಳನು |

ಚಿತ್ತದಿಂ ತೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ದೇವತೆಯಂತೆ

ಮಿಶ್ರ ಕಾವೇರಿಯಂ ಪೆತ್ತಗಿರಿ ಸಪ್ತಋಷಿ

ಯುತ್ತುಮರ ನೇಹಮಂ ಜಾನಮಂ ಕುಡುವಂತೆ ನಿಂದಿಹನು ಗಂಭೀರನು ||

ಏಳು ಋಷಿಗಳ ಪೊತ್ತು ಮೂರು ನದಿಗಳ ಪೆತ್ತು
 ಏಳೇಳು ಜನ್ಮಮಂ ಪರಿಶುದ್ಧ ಗೈಯುತ್ತ
 ಆಳುವಂ ಗಿರಿಗಳಂ ಕರ್ಣಾಟ ಕೊಡಗಿನೊಳ್ ಮಲೆನಾಡದೇಶದಲ್ಲಿ |
 ಭಾಳಲೋಚನನಿರುವ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಂತೆ
 ಮೇಲಾದ ನದಿಗಳಿಂ ಪಾವಿತ್ರೈಮಾಗಿರುವ
 ಸಾಲವೃಕ್ಷಂಗಳಿಂ ಫಲಮೂಲ ತರುಜಯದಿ ತುಂಬಿಹುದು ಪಡುವೆಟ್ಟವು||

ಭೋರೆಂಬ ದನಿಗುಡುವ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡಲನ್ನು
 ಮೋರೆ ಮಾಡುತ ನಿಂದು ಕಳುಹಿದಂ ಪೆತ್ತ ಕಾ
 ವೇರಿಯಂ ಮೂಡಣದ ಸಾಗರನ ಸೇರಲ್ಕೆ ವಿಧಿಯಿತ್ತು ಸೇವಿಸಲ್ಕೆ |
 ತೋರುತಿಹ ಜಲಧಿಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕೊರಳೆತ್ತಿ
 ಶಾರಿಯವ ತಗ್ಗಿಸಿದ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಗಂಭೀರ
 ಏರಿಹನು ಗಗನಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಮಂ ಪರಿಹರಿಸ ವಿಘ್ನಮೂರ್ತಿಯ ತೆರದೊಳು ||

ಕಮಲಸೀರನು ನೆಟ್ಟ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷಮಂ
 ಕಮನೀಯ ತಳಿರಿನಿಂ ಬೆಳೆದಿಹುದ ನೋಡಲ್ ಪ
 ರಮ ಕೆರುಷವಾದವುದು ಫಲವುಷ್ಟಚಯಗಳಿಂ ತುಂಬಿಹುದು ಪಾವನತರು |
 ಕಮಲನಾಭನ ಹರನ ದೇಗುಲಂ ಮೆರೆದಿರಲ್
 ವಿಮಲ ಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಕಾವೇರಿಯೊಳು ಮಿಂದು
 ಅಮರ ಪದವಿಯ ಪಡೆದು ಹರಿಹರರ ಪೂಜಿಸುತ ನೆಲಸಿಹರು

ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ ||

ದಾನವಂ ಕಾಲಕನಗಸ್ತ್ಯನಂ ನುಂಗಲ್ಕೆ
 ಮುನಿವೇಷದಿಂ ಬಂದು ಮೇಲೆರಗಲಾ ಋಷಿಯು
 ದಾನವನ ಕಾಲಿನಿಂದೊಡೆಯಲ್ಕೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ದುರುಳ ಬೀಳ್ದನಾಗ |

ಈ ನದಿಯ ಕುಂಡದೊಳಗುರುಳಲ್ತೆ ಬಹುದುರಿತ
ಕಾನನವ ಬಗೆಹರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಂದಿತ್ತು
ದಾನವನ ಬಹುತರಾನಂದದೊಳ್ ಕೆಡವಿದಳು ದಿವ್ಯದೇಹವನೀಯುತ ||

ಒಮ್ಮೆ ನಾರದ ವಸುನಿಯು ದೇಶ ಸಂಚಾರದಿಂ
ಬೊಮ್ಮಾಂಡಮೆಲ್ಲಮನ್ನರಿಯುವಾತುರದಿಂದ
ಬೊಮ್ಮಗಿರಿಯಂ ಸೇರಿ ಕಾವೇರಿಯಂ ಕಂಡು ಮೀಯಲಾಸೆಯ
ವೊಂದುತ |

ಸುಮ್ಮಾನದಿಂ ಮುಳುಗಿ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಲ್ತೆ
ಚಿಮ್ಮತಿರೆ ಹೊಸ ಹುರುಪು ಲಘುಮನವು ಹೊಳೆಯುತಿರೆ
ಹೊಮ್ಮತಿರೆ ಭಕ್ತಿರಸ ಮನದೊಳಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ಕಾರಣವ ಯೋಚಿಸಲ್ತೆ||

ನಾನಿಂದುವೆರೆಗೆ ಬಹು ನದಿಗಳೊಳ್ ಮಾಡಿಹ
ಸ್ನಾನಮಂ ಮನಮಿಂತು ಘನತೆಯಂ ಸಮತೆಯಂ
ಕಾಣದಿರೆ ಕಾವೇರಿ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲ್ತೆ ಬಲುಹರುಷಪಡೆದೆ ನಾನು |
ಮಾನಿನಿಯ ಮೈಮೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿಹುದನರಿತೆ ನಾ
ನೀನದಿಯನೆಂದು ಮುನಿ ಚಿಂತಿಸಲ್ ಶಂಕರಂ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಕಾವೇರಿ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನಾರದನ ಸಂತಪಿಸಿದ ||

ಕಾಡೊಳಗೆ ಜೀವಿಸುವ ವನವಾಸಿಯಾಗಿರುವ
ಕೋಡಗಂ ವಿಧಿವಶದಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯಂ ವೊಂದಿ
ಹೇಡಿತನವಂ ಬಿಟ್ಟು ನಾಡಿಗರ ಹಾರುವರ ಸೇವಿಸುತ ಸುಮತಿಯಿಂದ |
ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಫಲವ ಭಕ್ಷಿಸುತ ಮೈರಾಗ್ಯ
ಮೂಡಿರಲು ಬಾಡಿರಲ್ಪಾತ್ಮಾಭಿಮಾನ ಹರಿ
ನಾಡಿನೊಳು ವಾಸಮಂ ಮಾಡಲ್ತೆ ನೋಕ್ಷಮಂ ಪಡೆಯಿತಾ
ಘನಮರ್ಕಟ ||

ತುರುವ್ಯಂದ ನಡೆದಿರಲು ಕಾಡೊಳಗೆ ಮೇವತಾ
ವರಸುತ್ತ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯು ಘರ್ಜನೆಯ ಗೈಯುತ್ತ
ತುರು ಜಯದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಹಾರಿ ಪಶುವೊಂದನಂ ಪಿಡಿಯಲ್ತೆ
ಭಯದಿಂದಲಿ ||

ಹರಿದೋಡಿದುವು ಮಿಕ್ಕ ಗೋವ್ಗಳೆಲ್ಲವು ಚದರಿ
ಮರುಗಿತಾ ಬಡಹಸುವು ಕಂದನಂ ನೆನೆಯುತ್ತ
ಕರುಣದಿಂ ಹುಲಿರಾಯ ಕೆಲನಿಮಿಷ ಕಳುಹೆನ್ನ ಕಂದನಂ ಕಂಡು
ಒಹೆನು ||

ಕಂದ ಹಸಿದಿಹನಲ್ಲಿ ಪಾಲೊಟ್ಟು ಕೆಳದಿಯರ
ಬೃಂದದೊಳು ಬಿಟ್ಟವನ ಬರುವೆನೆನೆ ದುರುಳಹುಲಿ
ಇಂದು ಸಿಲ್ಪಿದ ಫಲವ ಕೈಬಿಟ್ಟನಾದೊಡಂ ನೀಂ ಬಹೆಯ ನಿಜದಿಂದಲಿ |
ಕಂದನೊಳ್ ಮಮತೆಯಂ ನಟಿಸುತ್ತ, ಜೀವಮಂ
ಇಂದೆನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ ವುಸಿಯಾಡಿ
ಮಂದಿಯೊಡಗೂಡಲ್ತೆ ಬಿನ್ನೈಪ ನಲ್ಲುಡಿಯ ನಂಬಲಾರೆನು ಕೇಳೆ ||

ಸಟಿಯನಾಡುವಳಲ್ಲ ಕಾವೇರಿಯುದಿಸಿರುವ
ಅಟವಿಯೊಳು ನಾನಿಂದು ಕಾವೇರಿಯಾಣೆಗುಂ
ದಿಟಮಾಗಿ ಶೀಘ್ರದೊಳು ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುವೆನಾಂ ಮೊಲೆಯಿತ್ತು ಕಂದನಿಗೆ |
ಕಠಿಣ ಶಪಥವ ಗೈದ ಪಶುವನಾಹುಲಿಯೆಂದು
ಕಟುತರಾಜ್ಞೆಯನಿತ್ತು ಮಮತೆಯಿಂ ಕಳುಹಿದಂ
ದಟವಿಯಂ ತೊರೆಯುತ್ತ ಕಂದನಂ ಕಾಣುತ್ತ ಕೆಳದಿಯರ ಮಾತಾಡಿಸಿ ||

ಶಪಥಮಂ ತಿಳುಹುತ್ತ ಸತ್ಯಮಂ ಸಲಹಲ್ತೆ
ಚಪಲೆ ಮಗುವಂ ಕೆಳದಿಯರ ವಶದಿ ಬಿಡು ತೈದಿ
ವಿನಿನದೊಳು ತನಗಾಗಿ ಕಾದಿಹ ವ್ಯಾಘ್ರನಂ ಕಂಡು ತೋಷದಿ ನಿಂದಿರೆ |

ಕುಪಿತನಾಗದೆ ನೀನು ಸೇವಿಸೆನ್ನಯಮಾಂಸ
 ಎಸಿನೇಶ ಕೊಳ್ಳೆನ್ನಲು ಕಾವೇರಿಯಾಣೆಯಂ
 ಅಪರಿಮಿತ ಮಹಿಮೆಯಂ ನೆನೆಯುತ್ತ ಹುಲಿಯೆಂದು ಮರುಗಿದನು
 ದುಃಖದಿಂದ ||

ಇವಳ ನಾಂ ವಧಿಸುತ್ತಲೀ ಪುಣ್ಯ ಪಶುವನ್ನು
 ಸವಿದು ನರಕದಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಡುತಿದ್ದೆ ನಾನರಿತೆ
 ನಿವಳ ಭಕ್ತಿಯಪಾರಮಾದುದಿದು ತರಳಿನೀಂ ಪೋಗಿನ್ನು ತಸುವಕಳೆಯೆ |
 ಜವದಿಂದಲುಸುರೆಳೆದು ದೇಹನೀಗುತಲೆಂದು
 ಅವನಿಯೊಳಗೊರಗಿದನು ಹುಲಿರಾಯನಾಗಲಾ
 ಸನಿನಯದ ಪಶು ಬಂದು ಕೆಳದಿಯರ ಸಂತೈಸಿ ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿತ್ತು ||

ಸತ್ಯವನು ಕಾಪಾಡಿ ಕಾವೇರಿ ಮಹಿಮೆಯಂ
 ನಿತ್ಯ ಲೋಕದಿ ಬೀರಿ ಮೆರೆದ ಗೋವಿನ ಕಥೆ
 ಸ್ತುತ್ಯಮಾದುದು ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳ ಸಲಹುವಳು ಕೇಳ್ದರಂ ಪಡಿಸಿದರನು |
 ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಕಾವೇರಿ ಮಹಿಮೆಯಂ ಲೋಗಗರ್ಗ
 ಚಿತ್ತದೊಳು ನೆನೆಯಲ್ತೆ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಲ್ತೆ
 ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತು ಪರಮಸುಖದಾನಂದದಿಂ ಕಾವಳೀ ವರನದೀ ||

ಕಾವೇರಿಯುದಿಸಿರುವ ಬೆಟ್ಟದಿಂ ಮೇವನ್ನು
 ಗೋವುಗಳು ಭಕ್ಷಿಸಲ್ಕಾರೋಗ್ಯದಿಂ ಬೆಳೆದು
 ತೀವಿದತಿ ಪಾಲ್ಗರೆದು ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಂಗಳನ್ನಿತ್ತು ವೆರ್ಚುತಿಹವು |
 ಸೇವಿಸಲು ತೀರ್ಥಮಂ ಸರ್ವರೋಗಂಗಳಂ
 ಕಾವೇರಿ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮುಳುಗಲ್ತೆ ಮುಕ್ತಿಯ
 ನ್ನಾವಗಂ ಸುಖಗಳಂ ಭಕ್ತಿರಸ ಭಾವನೆಯನೀವಳೀ ವಾರಿನಾರಿ ||

ಕೊಡಗು ಮಲೆನಾಡಿನೊಳು ಮೂಡಿದಳು ಮುದದಿಂದ
 ಪಡುವೆಟ್ಟದಿಂದಿಳಿದು ಮೂಡದೆಸೆ ಸಾರಿದಳು
 ನಡೆನಡೆದು ಬಡಬಡನೆ ಬೆಟ್ಟದಿಂದುರುಳುತ್ತ ಗಳಗಳನೆ ಬಳುಕುತ್ತಲಿ |
 ಹಡೆದ ಜನನಿಯತೆರದೆ ಜೀವನವ ನೀಯುತ್ತ
 ನಡೆದಳಾ ಸಿಂಗಾರಿ ಕುಂಭಜನವರನಾರಿ
 ಬಡವರಂ ಪಾಲಿಸುತ ಧನದರಂ ಪೆರ್ಚಿಸುತ ಸೇರಿದಳು ಸಾಗರವನು ||

ಕಾವೇರಿಯಮ್ಮ ಸಿರಿಪಾದಕ್ಕೆ ಗೋವಿಂದ
 ಗೋವಿಂದನೆಂಬ ಜಪವಾಗಸದಿ ಕಳೆಯೇರು
 ತಾವಗಂ ಮೊಳೆಯುತಿರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಚಿಲಿಸಿಲಿಯು ತರುಚಯದ
 ಶಬ್ದಂಗಳು |
 ಕಾವೇರಿ ನಾಮವಂ ಪಾಡುತ್ತ ಪಾರುತ್ತ
 ಕಾವೇರಿ ಪದಕೆರಗಿ ಧೂಳು ಶಿರದೊಳಗಿಟ್ಟು
 ದೇವಿಯೊಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಲೋಗರಂ ಸಂತಸದೊಳೊಲೈಸಿ ಪೊಗಳು
 ತಿಹವು ||

ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯಿಂದ ಮೊರೆಯುವಳು ಕಾವೇರಿ
 ಕನ್ನಡದ ಕತ್ತರಿಯ ಪರಿಮಳವ ಬೀರುವಳು
 ಕನ್ನಡದ ಬೆಡಗಿನಿಂ ಸೊಗಸಿಸಿಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ಬಳುಕುತ್ತ ನಡೆದಿರುವಳು |
 ಕನ್ನಡದ ಕೊಡಗಿನೊಳು ಪುಟ್ಟಿರುವ ಹೆಮ್ಮೆಯಂ
 ಕನ್ನಡದ ದೇಶದೊಳು ಬೆಳೆದಿರುವ ಗರ್ವಮಂ
 ಕನ್ನಡದಕಾವೇರಿ ತೋರಿದಳು ಮುನ್ನಡೆದು ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯ ತಾಯಿ||

ಕನ್ನಡಿಯು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಡೆಯ ಕಾವೇರಿ
 ಕನ್ನಡಿಗರಾರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯು ಮಲೆನಾಡ
 ಜೆನ್ನೆಯಂ ಕಾಣದರು ಕರ್ಣಾಟ ದೇಶದೊಳಗಿಲ್ಲವೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ |

ಕಿನ್ನಕುಂ ರನ್ನಕುಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಮುಖವಿತ್ತು
ಕನ್ನಡದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಪೊರೆವಳೀ ಜನನಿ
ಕನ್ನಡದ ನಾಡಿಗರಿಗಿದುವೆ ಧನ ಜೀವನವು ಕರ್ಣಾಟ ನದಿಗೆ ಶರಣು ||

ಕನ್ನಡಿಗರಿದ ನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಯ ಬಲೈಯಂ
ಕನ್ನಡದ ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಸವಿದು ಕನ್ನಡ ಬಾಸೆ
ಯನ್ನಿವಳ ದನಿಯಿಂದ ಹೊಳಲಿನಿಂ ಶ್ರುತವಿಡಿದು ಬೀಣೆಯೊಳು
ಬಾಜಿಸುವುದು |

ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಮೂಡಿ ಕನ್ನಡದರವಿಹೊಳೆಯೆ
ಗನ್ನಗನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ರವಿಹೊಳೆದು
ಕನ್ನಡದ ಸೀಮೆಯೊಳು ಕಿರಣಗಳನೆನೆದಿರಲು ನೋಡಿರೈ ಕನ್ನಡಿಗರೆ ||

ಚರಿತೆಯಿದನಾಲಿವುದು ಕಾವೇರಿ ನಾಮವಂ
ಸರುವಜನ ಜಪಿಸುವುದು ಮನಸಿನೊಳು ನೆನೆಯುತ್ತ
ನರತೀರ್ಥದೊಳುಮಿಂದು ಮುಕ್ತಿಯನು ಕರೆತಂದು ಭಕ್ತಿಯನು
ನಿಲಿಸುತಂದು |

ವಿರಜಿತೀರ್ಥವಸವಿದು ಸಪ್ತತೀರ್ಥಕೆ ಮಣಿದು
ತರುಮೂಲದೊಳು ನಿಂದು ಮಹಿಮೆವೊಗಳುತ ತಿಳಿದು
ಸ್ತುಭಾಗ್ಯವವೊಂದಿ ಸಕಲ ದುರಿತವನೀಗಿ ಬೇಡಿರೈ ಬಂದು ಬೇಗ ||

ಶ್ರೀರಾಮ ನುಡಿಸಿದಂ ಕಾವೇರಿ ಚರಿತೆಯಂ
ವೀರಮಾತೆಯ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಕತೆಯಂ ಮುದದಿ
ಶ್ರೀರಾಮನಡಿಗಳನ್ನಾವಗಂ ನೆನೆಯುತಿಹ ಪದ್ಮನಾಭನ ಮುಖದೊಳು |
ನಾರಿಗಳ ಸುರಿಸುತಿಹ ಕಾವೇರಿನದಿಯಂತೆ
ಸಾರಸಾಕ್ಷನ ಭಕ್ತಿ ವಾರಿವಾಹಿನಿ ಹರಿದು
ವೀರಲಜಪಿತನೊಡನೆ ಕರ್ಣಾಟ ಸೋದರರು ಸಾಧುಗಳ ಚರಿತೆಯರಿತು ||

ಜಯ ಜಯತು ಜಾಹ್ನವಿಗೆ ಹರಿಪಾದ ಸಂಭವೆಗೆ
 ಜಯಜಯತು ಭಾಗೀರಥೀ ಜನನಿ ಕಾವೇರಿ
 ಜಯಜಯತು ಕರ್ಣಾಟ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಭಾಗ್ಯಿನಿಧಿ ಜಯಜಯತು
 ಜಯಮಂಗಳಂ

ಜಯಜಯತು ಸಿರಿರಾಮವಿಠಲನ ಕಾವೇರಿ
 ಜಯ ಜಯತು ಕಲಶಜನ ಮಾರಾಣಿ ಗೀರ್ವಾಣಿ
 ಜಯ ಜಯತು ಮಲೆನಾಡ ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಶುಭದಾತೆ ಜಯಜಯತು
 ಶುಭಮಂಗಳಂ ||೨೫೦||

ಸಂ ಪೂ ರ್ಣಂ .

